

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ ซึ่งได้แก่ ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษ และครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาทางบริหารและบริการหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 2.1 การเตรียมบุคลากรในโรงเรียน
- 2.2 การจัดครูเข้าสอน
- 2.3 การจัดตารางสอน
- 2.4 การจัดการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
- 2.5 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาคารสถานที่ งบประมาณ และการบริการห้องสมุด
- 2.6 การนิเทศติดตามและการประเมินผล
- 2.7 การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาทางสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ในด้านต่างๆ ดังนี้

- 3.1 การศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษและการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น
- 3.2 การจัดทำแผนการสอน
- 3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 3.4 การพัฒนาและการใช้สื่อการเรียนการสอน
- 3.5 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 3.6 การจัดสอนซ่อมเสริม
- 3.7 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

ในการนำเสนอข้อมูล ตอนที่ 1 จะนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ส่วนตอนที่ 2 และ 3 จะนำเสนอการวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา โดยมีหน่วยการวิเคราะห์ (Unit of analysis) เป็นรายโรงเรียน มีการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 1 เป็นการเสนอข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

- 1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ
- 1.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพหัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษ
- 1.3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
รายละเอียดนำเสนอในรูปแบบตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ

สถานภาพของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ	จำนวน	ร้อยละ
	n = 12	
1. เพศ		
1.1 ชาย	5	41.67
1.2 หญิง	7	58.33
2. อายุ		
2.1 ระหว่าง 31 - 40 ปี	1	8.33
2.2 ระหว่าง 41 - 50 ปี	8	66.67
2.3 มากกว่า 50 ปี	3	25.00
3. วุฒิกการศึกษา		
3.1ปริญญาตรี	1	8.33
3.2ปริญญาโท	11	91.67

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สถานภาพของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ	จำนวน	ร้อยละ
	n = 12	
4. สาขาวิชาที่จบปริญญาตรี (n = 1)		
4.1 วิชาเอก		
4.1.1 คณิตศาสตร์	1	100.00
4.2 วิชาโท		
4.2.1 ฟิสิกส์	1	100.00
5. สาขาวิชาที่จบปริญญาโท (n = 11)		
5.1 บริหารการศึกษา	3	27.28
5.2 การมัธยมศึกษา	3	27.28
5.3 ภาษาตะวันออก	1	9.09
5.5 แขนงการศึกษาและอาชีพ	1	9.09
5.6 วิจัยการศึกษา	1	9.09
5.7 จิตวิทยาการศึกษาและแนะแนว	1	9.09
5.8 เศรษฐศาสตร์	1	9.09
6. ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งนี้		
6.1 ระหว่าง 1 - 5 ปี	5	41.67
6.2 ระหว่าง 6 - 10 ปี	4	33.33
6.3 ระหว่าง 11 - 15 ปี	1	8.33
6.4 ระหว่าง 16 - 20 ปี	2	16.67
7 การเข้ารับการประชุมอบรมสัมมนาเกี่ยวกับ การใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539		
7.1 เคยอบรม	4	33.33
7.2 ไม่เคยอบรม	8	66.67

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานะภาพของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 58.33) มีอายุระหว่าง 41-50 ปี (ร้อยละ 66.67) รองลงมาคืออายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 25.00) และ อายุระหว่าง 31 - 40 ปี (ร้อยละ 8.33)

วุฒิทางการศึกษาพบว่า ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการส่วนใหญ่จบปริญญาโท (ร้อยละ 91.67) รองลงมาคือปริญญาตรี วิชาเอกคณิตศาสตร์ และวิชาโทสาขาฟิสิกส์ (ร้อยละ 8.33) ในระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่จบสาขาวิชาบริหารการศึกษาและการมัธยมศึกษา (ร้อยละ 27.28) รองลงมาคือ จบสาขาวิชาภาษาตะวันออก สาขาแนะแนว การศึกษาและอาชีพ สาขาวิจัยการศึกษา สาขาจิตวิทยาการศึกษาและแนะแนว และสาขาเศรษฐศาสตร์ (ร้อยละ 9.09)

ด้านประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ระหว่าง 1 - 5 ปี (ร้อยละ 41.67) รองลงมาคือระหว่าง 6 - 10 ปี (ร้อยละ 33.33) ระหว่าง 16 - 20 ปี (ร้อยละ 16.67) และระหว่าง 11 - 15 ปี (ร้อยละ 8.33)

การเข้ารับการประชุมอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539 พบว่า ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการอบรม (ร้อยละ 66.67) รองลงมาคือเคยเข้ารับการอบรม (ร้อยละ 33.33)

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของหัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษ

สถานภาพของหัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษ	จำนวน n = 12	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	3	25.00
1.2 หญิง	9	75.00
2. อายุ		
2.1 ระหว่าง 31 - 40 ปี	1	8.33
2.2 ระหว่าง 41 - 50 ปี	9	75.00
2.3 มากกว่า 50 ปี	2	16.67
3. วุฒิการศึกษา		
1.4ปริญญาตรี	6	50.00
1.5ปริญญาโท	6	50.00
4. สาขาวิชาที่จบปริญญาตรี (n = 6)		
4.1 วิชาเอก		
4.1.1 ภาษาอังกฤษ	5	83.33
4.1.2 ภาษาฝรั่งเศส	1	16.67
4.2 วิชาโท		
4.2.1 ภาษาอังกฤษ	2	33.33
4.2.2 การแนะแนว	2	33.33
4.2.3 นาฏศาสตร์	1	16.67
4.2.4 ภาษาศาสตร์	1	16.67
5. สาขาวิชาที่จบปริญญาโท (n = 6)		
5.1 การสอนภาษาอังกฤษ	1	16.67
5.2 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	1	16.67
5.3 บริหารการศึกษา	1	16.67

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สถานภาพของหัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษ	จำนวน n = 12	ร้อยละ
5.4 สังกดสงเคราะห์ทางการศึกษา	1	16.67
5.5 บรรณารักษ์ศาสตร์	1	16.67
5.6 วรรณคดีเปรียบเทียบ	1	16.67
6. ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งนี้		
6.1 ระหว่าง 1 - 5 ปี	5	41.67
6.2 ระหว่าง 6 - 10 ปี	2	16.67
6.3 ระหว่าง 11 - 15 ปี	1	8.33
6.4 ระหว่าง 16 - 20 ปี	0	0.00
6.5 ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป	4	33.33
7. การเข้ารับการประชุม อบรม สัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539		
7.1 เคยอบรม	11	91.67
7.2 ไม่เคยอบรม	1	8.33

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของหัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษ ซึ่งปรากฏผลดังนี้

หัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 75.00) มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี (ร้อยละ 75.00) รองลงมาคืออายุมากกว่า 50 ปี (ร้อยละ 16.67) และ อายุระหว่าง 31 - 40 ปี (ร้อยละ 8.33)

วุฒิการศึกษาพบว่า หัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษจบปริญญาตรี และปริญญาโทจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 50.00)

ในระดับปริญญาตรี พบว่าส่วนใหญ่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 83.33) จบวิชาโท ภาษาอังกฤษ และการแนะแนว จำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 33.33) ในระดับปริญญาโท พบว่าจบสาขาการสอนภาษาอังกฤษ สาขา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สาขาบริหารการศึกษา สาขาสังคมสงเคราะห์ทางการศึกษา สาขาบรรณารักษ์ศาสตร์ และสาขาวรรณคดีเปรียบเทียบจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 16.67)

ด้านประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง พบว่าส่วนใหญ่มีประสบการณ์ระหว่าง 1 - 5 ปี (ร้อยละ 41.67) รองลงมาคือ ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 33.33) ระหว่าง 6 - 10 ปี (ร้อยละ 16.67) และระหว่าง 11 - 15 ปี (ร้อยละ 8.33)

การเข้ารับการประชุม อบรม และสัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2529 พบว่า หัวหน้าหมวดส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรม (ร้อยละ 91.67) รองลงมาคือไม่เคยเข้ารับการอบรม (ร้อยละ 8.33)

ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

สถานภาพของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	จำนวน n = 72	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	6	8.33
1.2 หญิง	66	91.67
2. อายุ		
2.1 น้อยกว่า 30 ปี	2	2.78
2.2 ระหว่าง 31 - 40 ปี	14	19.44
2.3 ระหว่าง 41 - 50 ปี	47	65.28
2.4 มากกว่า 50 ปี	9	12.50
3. วุฒิการศึกษา		
3.1ปริญญาตรี	60	83.33
3.2 ปริญญาโท	12	16.67
4. สาขาวิชาที่จบปริญญาตรี (n = 60)		
4.1 วิชาเอก		
4.1.1 ภาษาอังกฤษ	55	91.67
4.1.2 ภาษาฝรั่งเศส	2	3.33
4.1.3 ชีววิทยา	1	1.67
4.1.4 มนุษยวิทยา	1	1.67
4.1.5 ประวัติศาสตร์	1	1.67
4.2 วิชาโท		
4.2.1 ภาษาไทย	11	18.33
4.2.2 ภาษาอังกฤษ	9	15.00
4.2.3 ประวัติศาสตร์	7	11.67
4.2.4 การแนะแนว	5	8.33
4.2.5 ภูมิศาสตร์	4	6.67

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สถานภาพของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
	n = 72	
4.2.6 คหกรรม	2	3.33
4.2.7 ญี่ปุ่น	2	3.33
4.2.8 บรรณารักษ์	2	3.33
4.2.9 บริหารธุรกิจ	2	3.33
4.2.10 ภาษาศาสตร์	2	3.33
4.2.11 สังคมวิทยา	2	3.33
4.2.12 อุตสาหกรรมศิลป์	2	3.33
4.2.13 การศึกษา	1	1.67
4.2.14 เคมี	1	1.67
4.2.15 ปรัชญา	1	1.67
4.2.16 พละนามัย	1	1.67
4.2.17 ฝรั่งเศส	1	1.67
4.2.18 วัตถุประสงค์ทางการศึกษา	1	1.67
4.2.19 สื่อมวลชนและวารสาร	1	1.67
4.2.20 สื่อสารมวลชน	1	1.67
4.2.21 โสตทัศนศึกษา	1	1.67
4.2.22 อังกฤษ - ฝรั่งเศส	1	1.67
5. สาขาวิชาที่จบปริญญาโท (n = 12)		
5.1 การสอนภาษาอังกฤษ	5	41.67
5.2 ภาษาอังกฤษ	2	16.67
5.3 กฎหมาย	1	8.33
5.4 บรรณารักษ์และสารนิเทศศาสตร์	1	8.33
5.5 พื้นฐานการศึกษาทางสังคม	1	8.33
5.6 ภาษาศาสตร์	1	8.33
5.7 ภาษาศาสตร์ประยุกต์สำหรับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	1	8.33

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สถานภาพของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
	n = 72	
6. จำนวนคาบที่สอน		
6.1 ระหว่าง 10 - 15 คาบ	8	11.11
6.2 ระหว่าง 16 - 20 คาบ	55	76.39
6.3 มากกว่า 20 คาบ	9	12.50
7. ประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ		
7.1 น้อยกว่า 5 ปี	2	2.78
7.2 ระหว่าง 5 - 10 ปี	7	9.72
7.3 ระหว่าง 11 - 15 ปี	6	8.33
7.4 ระหว่าง 16 - 20 ปี	15	20.83
7.5 มากกว่า 20 ปี	42	58.33
8. การเข้ารับการอบรม อบรม สัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539		
8.1 เคยอบรม	57	79.17
8.2 ไม่เคยอบรม	15	20.83

ตารางที่ 4 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ครูผู้สอนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 91.67) มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี (ร้อยละ 65.28) รองลงมาคืออายุระหว่าง 31 - 40 ปี (ร้อยละ 19.44) มากกว่า 50 ปี (ร้อยละ 12.50) และน้อยกว่า 30 ปี (ร้อยละ 2.78)

วุฒิทางการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่จบปริญญาตรี (ร้อยละ 83.33) และปริญญาโท (ร้อยละ 16.67) ในระดับปริญญาตรี ครูผู้สอนส่วนใหญ่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 91.67) และส่วนใหญ่จบวิชาโทภาษาไทย (ร้อยละ 18.33) รองลงมาคือภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 15.00) ส่วนในระดับปริญญาโท พบว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่จบสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 41.67) รองลงมาคือภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 16.67)

จำนวนคาบที่สอน พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีจำนวนคาบสอนระหว่าง 16 - 20 คาบ (ร้อยละ 76.39) รองลงมาคือ มากกว่า 20 คาบ (ร้อยละ 12.50) และ ระหว่าง 10 - 15 คาบ (ร้อยละ 11.11)

ประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 20 ปี (ร้อยละ 58.33) รองลงมาคืออยู่ระหว่าง 16 - 20 ปี (ร้อยละ 20.83) ระหว่าง 5 - 10 ปี (ร้อยละ 9.72) ระหว่าง 11 - 15 ปี (ร้อยละ 8.33) และน้อยกว่า 5 ปี (ร้อยละ 2.78)

การเข้ารับการอบรม พบว่า สัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539 พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรม (ร้อยละ 79.17) รองลงมาคือไม่เคยเข้ารับการอบรม (ร้อยละ 20.83)

ตอนที่ 2 เป็นการเสนอข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาทางบริหารและบริการหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและหัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ในด้านต่างๆ ดังนี้

- 2.1 การเตรียมบุคลากรในโรงเรียน
- 2.2 การจัดครูเข้าสอน
- 2.3 การจัดตารางสอน
- 2.4 การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
- 2.5 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกด้านอาคารสถานที่ งบประมาณ และการบริการห้องสมุด
- 2.6 การนิเทศติดตามและการประเมินผลการใช้หลักสูตร
- 2.7 การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร

ตารางที่ 5 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการเตรียมบุคลากรในโรงเรียน

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการเตรียมบุคลากรในโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาขาดงบประมาณในการจัดหาบุคลากรภายนอกมาช่วยสอน (n = 12)	10	83.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 10)		
1.1 ประชาสัมพันธ์เพื่อขอความช่วยเหลือจากผู้ปกครอง	10	100.00
1.1.1 ได้ผลดี	6	60.00
1.1.2 ไม่ได้ผล	3	30.00
1.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	10.00
1.2 เชิญอาจารย์ที่เกษียณอายุไปแล้วมาช่วยสอน	10	100.00
1.2.1 ได้ผลดี	2	20.00
1.2.2 ไม่ได้ผล	1	10.00
1.2.3 ยังไม่ทราบผล	7	70.00
2. ปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอน เนื้อหาหรือความรู้ที่จะสอน (n = 12)	9	75.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 9)		
2.1 ให้ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ	9	100.00
2.1.1 ได้ผลดี	7	77.78
2.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
2.1.3 ยังไม่ทราบผล	2	22.22
2.2 โรงเรียนและกลุ่มโรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับครู	9	100.00
2.2.1 ได้ผลดี	5	55.56
2.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
2.2.3 ยังไม่ทราบผล	4	44.44
2.3 ส่งครูเข้ารับการอบรมกับหน่วยงานภายนอก	6	66.67
2.3.1 ได้ผลดี	4	66.67
2.3.2 ไม่ได้ผล	2	33.33
2.3.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการเตรียมบุคลากรในโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
2.4 เชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่ครู	6	66.67
2.4.1 ได้ผลดี	5	83.33
2.4.2 ไม่ได้ผล	1	16.67
2.4.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
2.5 ให้ครูไปศึกษาดูงานในโรงเรียนต่างๆ	5	55.56
2.5.1 ได้ผลดี	4	80.00
2.5.2 ไม่ได้ผล	1	20.00
2.5.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
3. ปัญหาครูผู้สอนในโรงเรียนไม่เพียงพอ (n = 12)	6	50.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 6)		
3.1 ส่งครูที่เรียนวิชาโทภาษาอังกฤษหรือครูที่มีความรู้ ความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อมาช่วยสอน	6	100.00
3.1.1 ได้ผลดี	1	16.67
3.1.2 ไม่ได้ผล	2	33.33
3.1.3 ยังไม่ทราบผล	3	50.00
3.2 ออกแบบสอบถามความสมัครใจครูหมวดวิชาอื่นที่ยินดีช่วย สอนภาษาอังกฤษ	6	100.00
3.2.1 ได้ผลดี	1	16.67
3.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
3.2.3 ยังไม่ทราบผล	5	83.33
3.3 ใช้อัตราจ้างโดยการจ้างครูจากที่อื่นหรือครูชาวต่างประเทศมาสอน	6	100.00
3.3.1 ได้ผลดี	3	50.00
3.3.2 ไม่ได้ผล	1	16.67
3.3.3 ยังไม่ทราบผล	2	33.33
3.4 ขอครูฝึกสอนจากสถาบันราชภัฏ	5	83.33
3.4.1 ได้ผลดี	3	60.00
3.4.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
3.4.3 ยังไม่ทราบผล	2	40.00

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการเตรียมบุคลากรในโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
4. ปัญหาการขาดวิทยากรที่จะมาให้ความรู้แก่ครู (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 6)	6	50.00
4.1 ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและ/หรือหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิทยากรให้การอบรมแก่ครูในโรงเรียนของตน	6	100.00
4.1.1 ได้ผลดี	4	66.67
4.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
4.1.3 ยังไม่ทราบผล	2	33.33
4.2 ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและ/หรือหัวหน้าหมวดให้คำแนะนำ ด้านความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีการสอนภาษาอังกฤษแก่ครู	6	100.00
4.2.1 ได้ผลดี	3	50.00
4.2.2 ไม่ได้ผล	1	16.67
4.2.3 ยังไม่ทราบผล	2	33.33

ตารางที่ 5 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาในด้านการเตรียมบุคลากรในโรงเรียน ซึ่งปรากฏผลดังนี้

โรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาขาดงบประมาณในการจัดหาบุคลากรภายนอกมาช่วยสอน (ร้อยละ 83.33) รองลงมาได้แก่ปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนเนื้อหา หรือความรู้ที่จะสอน (ร้อยละ 75.00) ปัญหาครูผู้สอนในโรงเรียนไม่เพียงพอ (ร้อยละ 50.00) และปัญหาการขาดวิทยากรที่จะมาให้ความรู้แก่ครู (ร้อยละ 50.00)

ในด้านปัญหาขาดงบประมาณในการจัดหาบุคลากรภายนอกมาช่วยสอน พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการประชาสัมพันธ์เพื่อขอความช่วยเหลือจากผู้ปกครอง และเชิญอาจารย์ที่เกษียณอายุไปแล้วมาช่วยสอน (ร้อยละ 100.00) ในการประชาสัมพันธ์เพื่อขอความช่วยเหลือจากผู้ปกครอง โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 60.00) ส่วนในการเชิญอาจารย์ที่เกษียณอายุไปแล้วมาช่วยสอน โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผล (ร้อยละ 70.00) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 20.00)

ในด้านปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอน เนื้อหา หรือความรู้ที่จะสอน พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยให้ครูศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ และโดยโรงเรียนและกลุ่มโรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับครู (ร้อยละ 100.00) รองลงมาคือส่งครูเข้ารับการอบรมกับหน่วยงานภายนอก และเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่ครู (ร้อยละ 66.67) และให้ครูไปศึกษาดูงานในโรงเรียนต่างๆ (ร้อยละ 55.56)

จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 5 วิธีดังกล่าวนี้ พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 77.78, 55.56, 66.67, 83.33 และ 80.00 ตามลำดับ)

ในด้านปัญหาครูผู้สอนในโรงเรียนไม่เพียงพอ พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ปัญหาโดยการสำรวจครูที่เรียนวิชาโทภาษาอังกฤษหรือครูที่มีความรู้ความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อมาช่วยสอน ออกแบบสอบถามความพึงพอใจครูหมวดวิชาอื่นที่ยินดีช่วยสอนภาษาอังกฤษ และใช้อัตราจ้างโดยการจ้างครูจากที่อื่นหรือครูชาวต่างประเทศมาสอน (ร้อยละ 100.00) รองลงมาคือขอครูฝึกสอนจากสถาบันราชภัฏ (ร้อยละ 83.33) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 4 วิธีดังกล่าวนี้ พบว่าแนวทางที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี คือ ขอครูฝึกสอนจากสถาบันราชภัฏ (ร้อยละ 60.00) ใช้อัตราจ้างโดยการจ้างครูจากที่อื่นหรือครูชาวต่างประเทศมาสอน (ร้อยละ 50.00) และแนวทางที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหา คือ ออกแบบสอบถามความพึงพอใจครูหมวดวิชาอื่นที่ยินดีช่วยสอนภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 83.33) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 16.67) และสำรวจครูที่เรียนวิชาโทภาษาอังกฤษหรือครูที่มีความรู้ความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อมาช่วยสอน (ร้อยละ 50.00) รองลงมาคือไม่ได้ผล (ร้อยละ 33.33)

ในด้านปัญหาการขาดวิทยากรที่จะมาให้ความรู้แก่ครู พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ปัญหาโดยผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและ/หรือหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิทยากรให้การอบรมแก่ครูในโรงเรียนของตน และผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและ/หรือหัวหน้าหมวดให้คำแนะนำด้านความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีการสอนภาษาอังกฤษแก่ครู (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 2 วิธีดังกล่าวนี้ พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 66.67 และ 50.00 ตามลำดับ)

ตารางที่ 6 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดครูเข้าสอน

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดครูเข้าสอน	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาครูมีภาระรับผิดชอบทั้งงานสอนและงานพิเศษ (n = 12)	12	100.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 12)		
1.1 จัดให้ทำงานพิเศษบ้างแต่ไม่ใช่หัวหน้างาน	12	100.00
1.1.1 ได้ผลดี	8	66.67
1.1.2 ไม่ได้ผล	3	25.00
1.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	8.33
1.2 ให้ครูในหมวดวิชาอื่นที่มีชั่วโมงสอนน้อยกว่ารับผิดชอบงานพิเศษอื่นๆ	12	100.00
1.2.1 ได้ผลดี	4	33.33
1.2.2 ไม่ได้ผล	3	25.00
1.2.3 ยังไม่ทราบผล	5	41.67
1.3 พยายามจัดให้ครูปฏิบัติงานสอนเพียงอย่างเดียวโดยไม่ต้องทำงานบริหารด้านอื่น	12	100.00
1.3.1 ได้ผลดี	2	16.67
1.3.2 ไม่ได้ผล	7	58.33
1.3.3 ยังไม่ทราบผล	3	25.00
2. ปัญหาครูต้องสอนหลายวิชาและหลายระดับชั้น (n = 12)	7	58.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 7)		
2.1 จัดให้สอนเพียง 2 ระดับชั้น หรืออย่างมาก 2 วิชาต่อครู 1 คน	7	100.00
2.1.1 ได้ผลดี	6	85.71
2.1.2 ไม่ได้ผล	1	14.29
2.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
2.2 พยายามจัดให้สอนในระดับชั้นเดียวและวิชาเดียว	7	100.00
2.2.1 ได้ผลดี	1	14.29
2.2.2 ไม่ได้ผล	5	71.43
2.2.3 ยังไม่ทราบผล	1	14.29

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดครูเข้าสอน	จำนวน	ร้อยละ
3. ปัญหาครูผู้สอนมีจำนวนไม่เพียงพอ ($n = 12$)	6	50.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ ($n = 6$)		
3.1 ใช้อัตราจ้าง	6	100.00
3.1.1 ได้ผลดี	3	50.00
3.1.2 ไม่ได้ผล	1	16.67
3.1.3 ยังไม่ทราบผล	2	33.33
3.2 ขออัตรากำลังหมวดวิชาภาษาอังกฤษไปยังกระทรวง	6	100.00
3.2.1 ได้ผลดี	0	0.00
3.2.2 ไม่ได้ผล	3	50.00
3.2.4 ยังไม่ทราบผล	3	50.00
3.3 ส่งตรวจครูในหมวดวิชาอื่นๆที่เรียนวิชาโทเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อมาช่วยสอนภาษาอังกฤษ	6	100.00
3.3.1 ได้ผลดี	0	0.00
3.3.2 ไม่ได้ผล	3	50.00
3.3.3 ยังไม่ทราบผล	3	50.00
4. ปัญหาครูผู้สอนไม่ได้จบการศึกษาทางด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษหรือ ไม่ได้เอกวิชาภาษาอังกฤษ ($n = 12$)	2	16.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ ($n = 2$)		
4.1 ส่งครูไปศึกษาอบรมเพิ่มเติมเพื่อนำความรู้มาใช้ในการเรียน การสอน	2	100.00
4.1.1 ได้ผลดี	2	100.00
4.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
4.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
4.2 พิจารณาครูที่สมัครใจและมีความสามารถเหมาะสม ในการสอนภาษาอังกฤษ	2	100.00
4.2.1 ได้ผลดี	1	50.00
4.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
4.2.3 ยังไม่ทราบผล	1	50.00

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดครูเข้าสอน	จำนวน	ร้อยละ
5. ปัญหาการจัดครูเข้าสอนไม่ตรงกับความรู้ ความสามารถ หรือความถนัด (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 1)	1	8.33
5.1 ให้ศึกษาจากคู่มือครู จัดเอกสารให้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	1	100.00
5.1.1 ได้ผลดี	1	100.00
5.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
5.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
5.2 ให้เข้ารับการฝึกอบรมในส่วนที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน	1	100.00
5.2.1 ได้ผลดี	1	100.00
5.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
5.2.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
5.3 ให้เพื่อนครูที่เคยสอนมาก่อนเป็นที่เล็งคอยให้คำแนะนำเบื้องต้น	1	100.00
5.3.1 ได้ผลดี	0	0.00
5.3.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
5.3.3 ยังไม่ทราบผล	1	100.00

ตารางที่ 6 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาในด้านการจัดครูเข้าสอน ซึ่งปรากฏผลดังนี้

โรงเรียนทุกโรงมีปัญหาคือครูมีภาระรับผิดชอบทั้งงานสอนและงานพิเศษ (ร้อยละ 100.00) รองลงมาได้แก่ ปัญหาครูต้องสอนหลายวิชาและหลายระดับชั้น (ร้อยละ 58.33) ปัญหาครูผู้สอนมีจำนวนไม่เพียงพอ (ร้อยละ 50.00) ปัญหาครูผู้สอนไม่ได้จบการศึกษาทางด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษหรือไม่ได้เอกวิชาภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 16.67) และปัญหาการจัดครูเข้าสอนไม่ตรงกับความรู้ ความสามารถ หรือความถนัด (ร้อยละ 8.33)

ในด้านปัญหาครูมีภาระรับผิดชอบทั้งงานสอนและงานพิเศษ พบว่า โรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยจัดให้ทำงานพิเศษบ้างแต่ไม่ใช่หัวหน้างาน ให้ครูในหมวดวิชาอื่นที่มีชั่วโมงสอนน้อยกว่ารับผิดชอบงานพิเศษอื่นๆ และพยายามจัดให้ครูปฏิบัติงานสอนเพียงอย่างเดียวโดยไม่ต้องทำงานบริหารด้านอื่น (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 3 วิธีดังกล่าวนี้ แนวทางที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี คือ จัดให้ทำงานพิเศษบ้างแต่ไม่ใช่หัวหน้างาน (ร้อยละ 66.67) แนวทางที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าไม่ได้ผล คือ การพยายามจัดให้ครูปฏิบัติงานสอนเพียงอย่างเดียวโดยไม่ต้องทำงานบริหารด้านอื่น (ร้อยละ 58.33) ส่วนแนวทางการแก้ปัญหาโดยให้ครูในหมวดวิชาอื่นที่มีชั่วโมงสอนน้อยกว่ารับผิดชอบงานพิเศษอื่นๆ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผล เพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ปัญหา (ร้อยละ 41.67) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 33.33)

ในด้านปัญหาครูต้องสอนหลายวิชาและหลายระดับชั้น โรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยจัดให้สอนเพียง 2 ระดับชั้น หรืออย่างมาก 2 วิชาต่อครู 1 คน และพยายามจัดให้สอนในระดับชั้นเดียวและวิชาเดียว (ร้อยละ 100.00) ในการจัดให้สอนเพียง 2 ระดับชั้น หรืออย่างมาก 2 วิชาต่อครู 1 คน โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 85.71) ส่วนการพยายามจัดให้สอนในระดับชั้นเดียวและวิชาเดียว โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่ได้ผล (ร้อยละ 71.43)

ในด้านปัญหาครูผู้สอนมีจำนวนไม่เพียงพอ พบว่า โรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยใช้อัตราจ้าง ขออัตรา กำลังหมวดวิชาภาษาอังกฤษไปยังกระทรวง และสำรวจครูในหมวดวิชาอื่นๆ ที่เรียนวิชาโทเป็นภาษาอังกฤษเพื่อมาช่วยสอนภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 3 วิธีดังกล่าวนี้ พบว่าแนวทางที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดีคือ ใช้อัตราจ้าง (ร้อยละ 50.00) ส่วนแนวทางที่โรงเรียนระบุว่า ไม่ได้ผล และยังไม่ทราบผล เพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ปัญหาในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 50.00) คือ ขออัตรากำลังหมวดวิชาภาษาอังกฤษไปยังกระทรวง และสำรวจครูในหมวดวิชาอื่นๆ ที่เรียนวิชาโทเป็นภาษาอังกฤษ

ในด้านปัญหาครูผู้สอนไม่ได้จบการศึกษาทางการสอนนิเทศภาษาอังกฤษหรือไม่ได้เอกวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า โรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยพิจารณาครูที่สมัครใจและมีความสามารถเหมาะสมในการสอนภาษาอังกฤษ และส่งครูไปศึกษาอบรมเพิ่มเติมเพื่อนำความรู้มาใช้ในการเรียนการสอน (ร้อยละ 100.00) ในการส่งครูไปศึกษาอบรมเพิ่มเติมเพื่อนำความรู้มาใช้ในการเรียนการสอน โรงเรียนทุกโรงเรียนระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 100.00) ส่วนในการพิจารณาครูที่สมัครใจและมีความสามารถเหมาะสมในการสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนระบุว่า ได้ผลดี และยังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ปัญหาในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 50.00)

ในด้านปัญหาการจัดครูเข้าสอนไม่ตรงกับความรู้ ความสามารถ หรือความถนัด พบว่า โรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยให้ศึกษาจากคู่มือครู จัดเอกสารให้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ให้เข้ารับการฝึกอบรมในส่วนที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและให้เพื่อนครูที่เคยสอนมาก่อนเป็นพี่เลี้ยงคอยให้คำแนะนำเบื้องต้น (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 3 วิธีดังกล่าวนี้ การให้ศึกษาจากคู่มือครู จัดเอกสารให้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และการให้เข้ารับการฝึกอบรมในส่วนที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนทุกโรงเรียนระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 100.00) ส่วนการให้เพื่อนครูที่เคยสอนมาก่อนเป็นพี่เลี้ยงคอยให้คำแนะนำเบื้องต้น โรงเรียนทุกโรงเรียนระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ปัญหา (ร้อยละ 100.00)

ตารางที่ 7 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดตารางสอน

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดตารางสอน	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาการกระจายคาบสอนแต่ละวันไม่ตรงใจผู้สอนและมีคาบที่สอน ต่อเนื่องกันมากไม่มีเวลาพัก (n = 12)	11	91.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 11)		
1.1 ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบจัดตารางสอนพยายามจัดตารางของครู แต่ละคนให้เหมาะสมที่สุด	11	100.00
1.1.1 ได้ผลดี	10	90.91
1.1.2 ไม่ได้ผล	1	9.09
1.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
2. ปัญหาการสอนอยู่ในช่วงบ่ายนักเรียนไม่สนใจเท่าที่ควร (n = 12)	10	83.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 10)		
2.1 ครูผู้สอนพยายามหากิจกรรมการเรียนการสอนใหม่ๆมา สร้างความสนใจให้กับเด็ก ใช้วิธีการสอนแบบต่างๆเพื่อ ไม่ให้นักเรียนเบื่อหน่าย	10	100.00
2.1.1 ได้ผลดี	8	80.00
2.1.2 ไม่ได้ผล	1	10.00
2.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	10.00
3. ปัญหาครูมีงานพิเศษซึ่งต้องการมีช่วงเวลาว่างจากการสอนในบางช่วง ของแต่ละวัน ทำให้จัดตารางสอนยาก (n = 12)	9	75.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 9)		
3.1 จัดให้ในกรณีที่เป็นจริงๆเช่น หัวหน้างานปกครอง จัดให้ว่าง คาบแรกของแต่ละวัน	9	100.00
3.1.1 ได้ผลดี	9	100.00
3.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
3.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดตารางสอน	จำนวน	ร้อยละ
4. ปัญหาการจัดตารางสอนไม่เอื้อให้นักเรียนมีเวลาเปลี่ยนห้องเรียนอื่น ในรายวิชาต่อไปได้ทัน (n = 12)	7	58.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 7)		
4.1 ครูสอนแต่ละคาบวิชาไม่สอนเกินเวลา หรือปล่อย ก่อนหมดเวลาเล็กน้อย เพื่อให้เวลานักเรียนในการเปลี่ยนห้องเรียน	7	100.00
4.1.1 ได้ผลดี	3	42.86
4.1.2 ไม่ได้ผล	3	42.86
4.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	14.29
4.2 ผู้มีหน้าที่จัดตารางสอนพยายามจัดห้องเรียนที่ต้องเดินเรียนในห้องที่ ใกล้ๆกันเพื่อไม่ต้องเสียเวลามากในการเดินเปลี่ยนห้องเรียน	5	71.43
4.2.1 ได้ผลดี	3	60.00
4.2.2 ไม่ได้ผล	2	40.00
4.2.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
5. ปัญหาจำนวนคาบเวลาที่ให้สอนไม่เพียงพอและไม่สามารถยืดหยุ่นได้ (n = 12)	6	50.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 6)		
5.1 ครูผู้สอนพยายามจัดทำแผนการสอนและควบคุมเวลา ที่สอนให้พอเหมาะกับคาบเวลาที่กำหนดให้	6	100.00
5.1.1 ได้ผลดี	3	50.00
5.1.2 ไม่ได้ผล	2	33.33
5.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	16.67
5.2 ขอชั่วโมงจากครูในระดับชั้นเดียวกันที่สอนกัน	5	83.33
5.2.1 ได้ผลดี	5	100.00
5.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
5.2.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดตารางสอน	จำนวน	ร้อยละ
5.3 ครูสอนตามจุดประสงค์ให้ตรงตามแผนการสอน โดยไม่ต้องกังวลว่าจะสอนไม่จบเนื้อหาในหนังสือ	5	83.33
5.3.1 ได้ผลดี	4	80.00
5.3.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
5.3.3 ยังไม่ทราบผล	1	20.00
6. ปัญหาไม่มีช่วงเวลาก่อนสอนซ่อมเสริมในตารางสอน ($n = 12$)	6	50.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ ($n = 6$)		
6.1 ครูใช้เวลาพักกลางวันหรือหลังเลิกเรียนสอนซ่อมเสริม	6	100.00
6.1.1 ได้ผลดี	5	83.33
6.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
6.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	16.67
6.2 ครูขอเข้าสอนซ่อมเสริมในช่วงที่ครูขาด	5	83.33
6.2.1 ได้ผลดี	3	60.00
6.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
6.2.3 ยังไม่ทราบผล	2	40.00
7. ปัญหาบุคลากรขาดความรู้และประสบการณ์ในการจัดทำตารางสอน ($n = 12$)	4	33.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ ($n = 4$)		
7.1 ไม่เปลี่ยนคณะที่มงานที่จัดทำตารางสอนบ่อยนัก ให้มีคนที่ชำนาญงานด้านการจัดทำตารางสอน และ/หรือคนที่เคยทำอยู่ก่อนแล้วเป็นบุคลากรหลักในการจัดแต่ละครั้ง	4	100.00
7.1.1 ได้ผลดี	4	100.00
7.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
7.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
7.2 แต่งตั้งตัวแทนหมวดวิชา โดยมีหัวหน้าหมวดวิชา และผู้มีความรู้เรื่องหลักสูตรเข้าไปจัด ซึ่งสามารถตัดสินใจในการเลือกวิชาและลงจัดทำตารางสอนได้	3	75.00
7.2.1 ได้ผลดี	2	66.67
7.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
7.2.3 ยังไม่ทราบผล	1	33.33

ตารางที่ 7 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาในด้านการจัดตารางสอน ซึ่งปรากฏผลดังนี้

โรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการกระจายคาบสอนแต่ละวันไม่ตรงใจผู้สอนและมีคาบที่สอนต่อเนื่องกันมาก ไม่มีเวลาพัก (ร้อยละ 91.67) รองลงมาได้แก่ปัญหาการสอนอยู่ในช่วงบ่ายนักเรียนไม่สนใจเท่าที่ควร (ร้อยละ 83.33) ปัญหาครูมีงานพิเศษซึ่งต้องการมีช่วงเวลาวางจากการสอนในบางช่วงของแต่ละวัน ทำให้จัดตารางสอนยาก (ร้อยละ 75.00) ปัญหาการจัดตารางสอนไม่เอื้อให้นักเรียนมีเวลาเปลี่ยนห้องเรียนอื่นในรายวิชาต่อไปได้ทัน (ร้อยละ 58.33) ปัญหาจำนวนคาบเวลาที่สอนไม่เพียงพอและไม่สามารถยืดหยุ่นได้ และไม่มีช่วงเวลาก่อนสอนซ่อมเสริมในตารางสอน (ร้อยละ 50.00) และปัญหาบุคลากรขาดความรู้และประสบการณ์ในการจัดทำตารางสอน (ร้อยละ 33.33)

ในด้านปัญหาการกระจายคาบสอนแต่ละวันไม่ตรงใจผู้สอนและมีคาบที่สอนต่อเนื่องกันมากไม่มีเวลาพัก พบว่า โรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหโดยผู้มีหน้าที่รับผิดชอบจัดตารางสอนพยายามจัดตารางของครูแต่ละคนให้เหมาะสมที่สุด (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ได้ผลดี (ร้อยละ 90.91)

ในด้านปัญหาการสอนอยู่ในช่วงบ่ายนักเรียนไม่สนใจเท่าที่ควร พบว่า โรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหโดยผู้สอนพยายามหากิจกรรมการเรียนการสอนใหม่ๆมาสร้างความสนใจให้กับเด็ก ใช้วิธีสอนแบบต่างๆเพื่อไม่ให้นักเรียนเบื่อหน่าย (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ได้ผลดี (ร้อยละ 80.00)

ในด้านปัญหาครูมีงานพิเศษซึ่งต้องการมีช่วงเวลาวางจากการสอนในบางช่วงของแต่ละวัน ทำให้จัดตารางสอนยาก พบว่า โรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหโดยจัดให้ในกรณีที่เป็นจริงเช่น หัวหน้างานปกครอง จัดให้ว่างคาบแรกของแต่ละวัน (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาที่โรงเรียนทุกโรงเรียนระบุว่า ได้ผลดี (ร้อยละ 100.00)

ในด้านปัญหาการจัดตารางสอนไม่เอื้อให้นักเรียนมีเวลาเปลี่ยนห้องเรียนอื่นในรายวิชาต่อไปได้ทัน พบว่า โรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหโดยครูสอนแต่ละคาบวิชาไม่สอนเกินเวลาหรือปล่อยก่อนหมดเวลาเล็กน้อยเพื่อให้เวลานักเรียนในการเปลี่ยนห้องเรียน (ร้อยละ 100.00) รองลงมาได้แก่ผู้มีหน้าที่จัดตารางสอนพยายามจัดห้องเรียนที่ต้องเดินเรียนในห้องที่ใกล้ๆกันเพื่อไม่ต้องเสียเวลามากในการเดินเปลี่ยนห้องเรียน (ร้อยละ 71.43) จากแนวทางการแก้ไขปัญหทั้ง 2 วิธีดังกล่าวนี้ พบว่า แนวทางที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ได้ผลดี คือ ผู้มีหน้าที่จัดตารางสอนพยายามจัดห้องเรียนที่ต้องเดินเรียนในห้องที่ใกล้ๆกันเพื่อไม่ต้องเสียเวลามากในการเดินเปลี่ยนห้องเรียน (ร้อยละ 60.00) ส่วนแนวทางที่โรงเรียนระบุว่า ได้ผลดี และไม่ได้ผล ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 42.86) คือ การที่ครูผู้สอนแต่ละคาบวิชาต้องไม่สอนเกินเวลา หรือปล่อยก่อนหมดเวลาเล็กน้อย เพื่อให้เวลานักเรียนในการเปลี่ยนห้องเรียน

ในด้านปัญหาจำนวนคาบเวลาที่ให้สอนไม่เพียงพอและไม่สามารถยืดหยุ่นได้ พบว่า โรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหโดย ครูผู้สอนพยายามจัดทำแผนการสอนและควบคุมเวลาที่สอนให้พอเหมาะกับคาบเวลาที่กำหนดให้ (ร้อยละ 100.00) รองลงมาคือ ขอชั่วโมงจากครูในระดับชั้นเดียวกันที่สอนทัน และครูสอนตามจุดประสงค์ให้ตรงตามแผนการสอนโดยไม่ต้องกังวลว่าจะสอนไม่จบเนื้อหาในหนังสือ (ร้อยละ 83.33) จากแนวทางการแก้ไขปัญหทั้ง 3 วิธีดังกล่าวนี้ พบว่า แนวทางที่โรงเรียนทุกโรงเรียนระบุว่า ได้ผลดี คือ ขอชั่วโมงจากครูในระดับชั้นเดียวกันที่สอนทัน (ร้อยละ 100.00) รองลงมาคือ ครูสอนตามจุดประสงค์ให้ตรงตามแผนการสอนโดยไม่ต้องกังวลว่าจะสอน

ไม่จบเนื้อหาในหนังสือ (ร้อยละ 80.00) และครูผู้สอนต้องพยายามจัดทำแผนการสอนและควบคุมเวลาที่สอนให้พอเหมาะกับคาบเวลาที่กำหนดให้ (ร้อยละ 50.00)

ในด้านปัญหาไม่มีช่วงเวลาก่อนสอนซ่อมเสริมในตารางสอน พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหโดยครูใช้เวลาพักกลางวันหรือหลังเลิกเรียนสอนซ่อมเสริม (ร้อยละ 100.00) รองลงมาคือ ครูขอเข้าสอนซ่อมเสริมในช่วงที่ครูขาด (ร้อยละ 83.33) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 2 วิธีนี้ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 83.33 และ 60.00 ตามลำดับ)

ในด้านปัญหาบุคลากรขาดความรู้และประสบการณ์ในการจัดทำตารางสอน พบว่า โรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหโดยไม่เปลี่ยนคณะที่มงานที่จัดตารางสอนบ่อยนัก ให้มีคนที่ชำนาญงานด้านการจัดตารางสอน และ/หรือคนที่เคยทำมาก่อนแล้วเป็นบุคลากรหลักในการจัดแต่ละครั้ง (ร้อยละ 100.00) รองลงมาคือ แต่งตั้งตัวแทนหมวดวิชา โดยมีหัวหน้าหมวดวิชาและผู้มีความรู้เรื่องหลักสูตรเข้าไปจัด ซึ่งสามารถตัดสินใจในการเลือกวิชาและลงจัดตารางสอนได้ (ร้อยละ 75.00) ในการไม่เปลี่ยนคณะที่มงานที่จัดตารางสอนบ่อยนัก ควรมีคนที่มีชำนาญงานด้านการจัดตารางสอน และ/หรือคนที่เคยทำมาก่อนแล้วเป็นบุคลากรหลักในการจัดแต่ละครั้ง โรงเรียนทุกโรงเรียนระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 100.00) ส่วนในการแต่งตั้งตัวแทนหมวดวิชา โดยมีหัวหน้าหมวดวิชา และผู้มีความรู้เรื่องหลักสูตรเข้าไปจัดซึ่งสามารถตัดสินใจในการเลือกวิชาและลงจัดตารางสอนได้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 66.67)

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดการจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดการจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาโรงเรียนไม่ได้จัดทำวัสดุหลักสูตรไว้บริการแก่ครูผู้สอน (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 8)	8	66.67
1.1 บุคลากรในหมวดวิชาชีพผิดขอบดูแลในการจัดทำวัสดุหลักสูตรเอง	8	100.00
1.1.1 ได้ผลดี	4	50.00
1.1.2 ไม่ได้ผล	3	37.50
1.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	12.50
2. ปัญหาขาดความรู้และทักษะในการใช้วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 8)	8	66.67
2.1 จัดให้มีการอบรมและสาธิตการใช้วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนให้กับครู	8	100.00
2.1.1 ได้ผลดี	5	62.50
2.1.2 ไม่ได้ผล	1	12.50
2.1.3 ยังไม่ทราบผล	2	25.00
3. ปัญหาขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตสื่อการเรียนการสอน (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 8)	8	66.67
3.1 ประชาสัมพันธ์ขอความอนุเคราะห์เงินสนับสนุนช่วยเหลือจากผู้ปกครองหรือหน่วยงานต่างๆ	8	100.00
3.1.1 ได้ผลดี	4	50.00
3.1.2 ไม่ได้ผล	2	25.00
3.1.3 ยังไม่ทราบผล	2	25.00
3.2 มีหนังสือของโรงเรียนไปขอความอนุเคราะห์จากพรรคการเมือง	7	87.50
3.2.1 ได้ผลดี	1	14.29
3.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
3.2.3 ยังไม่ทราบผล	6	85.71

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดวัสดุหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน	จำนวน	ร้อยละ
4. ปัญหาครูขาดความรู้และความเข้าใจในการจัดทําวัสดุหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน (n = 12)	7	58.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 7)		
4.1 ส่งครูไปอบรมในส่วนที่ศึกษาในเทคร์กหรือหน่วยงานต่างๆจัด ให้ความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยี	7	100.00
4.1.1 ได้ผลดี	5	71.43
4.1.2 ไม่ได้ผล	2	28.57
4.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
4.2 เชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่ครู	7	100.00
4.2.1 ได้ผลดี	2	28.57
4.2.2 ไม่ได้ผล	2	28.57
4.2.3 ยังไม่ทราบผล	3	42.86
5. ปัญหาไม่มีห้องสื่อเฉพาะที่จะให้บริการสื่อการเรียนการสอน (n = 12)	7	58.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 7)		
5.1 ทหาที่จัดเก็บไว้ในหมวดวิชาตามความสะดวกและเหมาะสม มีสมุดบันทึกการนำไปใช้	7	100.00
5.1.1 ได้ผลดี	2	28.57
5.1.2 ไม่ได้ผล	3	42.86
5.1.3 ยังไม่ทราบผล	2	28.57
6. ปัญหาขาดข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการใช้สื่อ (n = 12)	7	58.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 7)		
6.1 ออกแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการใช้วัสดุหลักสูตรและ สื่อการเรียนการสอนประเภทต่างๆไปยังหมวดวิชา	7	100.00
6.1.1 ได้ผลดี	3	42.86
6.1.2 ไม่ได้ผล	1	14.29
6.1.3 ยังไม่ทราบผล	3	42.86

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดวัสดุหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน	จำนวน	ร้อยละ
7. ปัญหาโรงเรียนไม่สามารถจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน ให้แก่ครูได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง (n = 12)	6	50.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 6)		
7.1 ครูผู้สอนแต่ละท่านดำเนินการจัดซื้อหาและผลิตขึ้นไว้ใช้เอง ในบางส่วนที่พอจะทำได้	6	100.00
7.1.1 ได้ผลดี	4	66.67
7.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
7.1.3 ยังไม่ทราบผล	2	33.33
7.2 ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบควบคุม จัดทำตารางการขอใช้ เพื่อหมุนเวียนผลัดเปลี่ยนกันใช้ได้อย่างทั่วถึงและเหมาะสม	6	100.00
7.2.1 ได้ผลดี	3	50.00
7.2.2 ไม่ได้ผล	1	16.67
7.2.3 ยังไม่ทราบผล	2	33.33
7.3 ทมวดริษาและ/หรือครูผู้สอนขอความอนุเคราะห์ไปยังสำนักพิมพ์ หรือหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้จัดเอกสารประกอบหลักสูตรมาให้กับ ทางโรงเรียน	5	83.33
7.3.1 ได้ผลดี	5	100.00
7.3.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
7.3.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
8. ปัญหาวัสดุหลักสูตรและสื่อมีสภาพชำรุดไม่เหมาะสมที่จะใช้งาน (n = 12)	6	50.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 6)		
8.1 เสนอโครงการของงบประมาณในการจัดซ่อมวัสดุและสื่อที่ชำรุด	6	100.00
8.1.1 ได้ผลดี	5	83.33
8.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
8.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	16.67

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดวัสดุหลักสูตร

และสื่อการเรียนการสอน	จำนวน	ร้อยละ
8.2 ขอให้ครูที่มีความรู้ความสามารถให้ช่วยดำเนินการซ่อมแซมให้	6	100.00
8.2.1 ได้ผลดี	4	66.67
8.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
8.2.3 ยังไม่ทราบผล	2	33.33

ตารางที่ 8 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาในด้านการจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน ซึ่งปรากฏผลดังนี้

โรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาโรงเรียนไม่ได้จัดทำวัสดุหลักสูตรไว้บริการแก่ครูผู้สอน ปัญหาขาดความรู้และทักษะในการใช้วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน และ ปัญหาขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตสื่อการเรียนการสอน (ร้อยละ 66.67) รองลงมาได้แก่ปัญหาขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน ปัญหาไม่มีห้องสื่อเฉพาะที่จะให้บริการสื่อการเรียนการสอน และปัญหาขาดข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการใช้สื่อ (ร้อยละ 58.33) ปัญหาโรงเรียนไม่สามารถจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนให้แก่ครูได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง และปัญหาวัสดุหลักสูตรและสื่อมีสภาพชำรุดไม่เหมาะสมที่จะใช้งาน (ร้อยละ 50.00)

ในด้านปัญหาโรงเรียนไม่ได้จัดทำวัสดุหลักสูตรไว้บริการแก่ครูผู้สอน พบว่า โรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยให้บุคลากรในหมวดวิชารับผิดชอบดูแลในการจัดทำวัสดุเอง (ร้อยละ 100.00) แนวทางการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 50.00)

ในด้านปัญหาขาดความรู้และทักษะในการใช้วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน พบว่า โรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยจัดให้มีการอบรมและสาธิตการใช้วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนให้กับครู (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 62.50)

ในด้านปัญหาขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตสื่อการเรียนการสอน พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยประชาสัมพันธ์ขอความอนุเคราะห์เงินสนับสนุนช่วยเหลือจากผู้ปกครองหรือหน่วยงานต่างๆ (ร้อยละ 100.00) รองลงมาคือมีหนังสือของโรงเรียนไปขอความอนุเคราะห์จากพรรคการเมือง (ร้อยละ 87.50) ในการประชาสัมพันธ์ขอความอนุเคราะห์เงินสนับสนุนช่วยเหลือจากผู้ปกครองหรือหน่วยงานต่างๆ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 50.00) ส่วนการมีหนังสือของโรงเรียนไปขอความอนุเคราะห์จากพรรคการเมือง โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผล (ร้อยละ 85.71) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 14.29)

ในด้านปัญหาครูขาดความรู้และความเข้าใจในการจัดทำวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยส่งครูไปอบรมในส่วนที่ศึกษานิเทศก์หรือหน่วยงานต่างๆจัดให้ความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ และเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่ครู (ร้อยละ 100.00) ในการส่งครูไปอบรมในส่วนที่ศึกษานิเทศก์หรือหน่วยงานต่างๆจัดให้ความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยี โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ได้ผลดี (ร้อยละ 71.43) ส่วนการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่ครู โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ยังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหา (ร้อยละ 42.86) รองลงมาคือได้ผลดี และไม่ได้ผล ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 28.57)

ในด้านปัญหาไม่มีห้องสื่อเฉพาะที่จะให้บริการสื่อการเรียนการสอน พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยหาที่จัดเก็บไว้ในหมวดวิชาตามความสะดวกและเหมาะสม มีสมุดบันทึกการนำไปใช้ (ร้อยละ 100.00) แนวทางการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าไม่ได้ผล (ร้อยละ 42.86)

ในด้านปัญหาขาดข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการใช้สื่อ พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยออกแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการใช้วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนประเภทต่างๆไปยังหมวดวิชา (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนระบุว่า ได้ผลดี และยังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหา ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 42.86)

ในด้านปัญหาโรงเรียนไม่สามารถจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนให้แก่ครูได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยครูผู้สอนแต่ละท่านดำเนินการจัดซื้อหาและผลิตขึ้นไว้ใช้เองในบางส่วนที่พอจะทำได้ และให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบควบคุม จัดทำตารางการขอใช้เพื่อหมุนเวียนผลัดเปลี่ยนกันใช้ได้อย่างทั่วถึงและเหมาะสม (ร้อยละ 100.00) รองลงมาคือ หมวดวิชาและ/หรือครูผู้สอนขอความอนุเคราะห์ไปยังสำนักพิมพ์หรือหน่วยงานต่างๆเพื่อให้จัดเอกสารประกอบหลักสูตรมาให้กับทางโรงเรียน (ร้อยละ 83.33) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้ 3 วิธีดังกล่าวนี้ พบว่า แนวทางที่โรงเรียนทุกโรงเรียนระบุว่าได้ผลดีคือ หมววิชาและ/หรือครูผู้สอนขอความอนุเคราะห์ไปยังสำนักพิมพ์หรือหน่วยงานต่างๆเพื่อให้จัดเอกสารประกอบหลักสูตรมาให้กับทางโรงเรียน (ร้อยละ 100.00) ส่วนแนวทางที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดีคือครูผู้สอนแต่ละท่านดำเนินการจัดซื้อหาและผลิตขึ้นไว้ใช้เองในบางส่วนที่พอจะทำได้ (ร้อยละ 66.67) และให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ จัดทำตารางการขอใช้เพื่อหมุนเวียนผลัดเปลี่ยนกันใช้ได้อย่างทั่วถึงและเหมาะสม (ร้อยละ 50.00)

ในด้านปัญหาวัสดุหลักสูตรและสื่อมีสภาพชำรุดไม่เหมาะสมที่จะใช้งาน พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยเสนอโครงการของบประมาณในการจัดซ่อมวัสดุและสื่อที่ชำรุด และขอให้ครูที่มีความรู้ความสามารถให้ช่วยดำเนินการซ่อมแซมให้ (ร้อยละ 100.00) แนวทางการแก้ปัญหานี้ 2 วิธีนี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 83.33 และ 66.67 ตามลำดับ)

ตารางที่ 9 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดตั้งอำนวยการความสะดวกด้านอาคารสถานที่

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดตั้งอำนวยการความสะดวกด้านอาคารสถานที่	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาขนาดห้องเรียนไม่พอสอดคล้องกับจำนวนนักเรียน (n = 12)	8	66.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 8)		
1.1 ใช้อาคารเอนกประสงค์จัดการเรียนการสอน	8	100.00
1.1.1 ได้ผลดี	4	50.00
1.1.2 ไม่ได้ผล	1	12.50
1.1.3 ยังไม่ทราบผล	3	37.50
1.2 เสนอผู้บริหารระดับสูงเพื่อปรับปรุงห้องเรียน อาคารสถานที่ และบริเวณภายในโรงเรียนให้สะดวกต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	7	87.50
1.2.1 ได้ผลดี	1	14.29
1.2.2 ไม่ได้ผล	6	85.71
1.2.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
2. ปัญหาการขาดแคลนห้อง ศูนย์การเรียน ศูนย์ภาษาและ/หรือ ห้องที่ใช้ฝึกปฏิบัติการทางภาษาที่มีอุปกรณ์พร้อมใช้เรียน (n = 12)	8	66.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 8)		
2.1 นำเสนอโครงการต่อผู้บริหารเกี่ยวกับการจัดทำห้องเรียน ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	6	75.00
2.1.1 ได้ผลดี	4	66.67
2.1.2 ไม่ได้ผล	2	33.33
2.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
2.2 ทำเรื่องขอความอนุเคราะห์จากสมาคมศิษย์เก่า สมาคมผู้ปกครอง องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนทั้งพรรคการเมืองต่างๆ เพื่อจัดทำห้องเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ	6	75.00
2.2.1 ได้ผลดี	3	50.00
2.2.2 ไม่ได้ผล	2	33.33
2.2.3 ยังไม่ทราบผล	1	16.67

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดตั้งอำนวยการด้านอาคารสถานที่	จำนวน	ร้อยละ
2.3 ใช้ห้องเรียนที่มีอยู่ให้เป็นห้องปฏิบัติการเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ และจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติตามธรรมชาติ ให้มากที่สุด	5	62.50
2.3.1 ได้ผลดี	4	80.00
2.3.2 ไม่ได้ผล	1	20.00
2.3.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
3. ปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้อุปกรณ์ ในห้องปฏิบัติการทางภาษา (n = 12)	7	58.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 7)		
3.1 ให้ผู้มีความรู้หรือครูฝ่ายโสตทัศนศึกษาของโรงเรียน ช่วยแนะนำให้	7	100.00
3.1.1 ได้ผลดี	6	85.71
3.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
3.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	14.29
3.2 ส่งครูไปอบรมการใช้เทคโนโลยีในรูปแบบต่างๆ	7	100.00
3.2.1 ได้ผลดี	6	85.71
3.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
3.2.3 ยังไม่ทราบผล	1	14.29
4. ปัญหาการบริการในการใช้ห้องศูนย์ภาษาต่างประเทศ และห้องปฏิบัติการทางภาษา ยังไม่เป็นระบบเท่าที่ควร และครูผู้สอนไม่มีเวลาพอที่จะเตรียมสถานที่เอง (n = 12)	7	58.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 7)		
4.1 จัดให้มีบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ประจำห้องที่ใช้เรียนภาษาต่างประเทศ เพื่อเตรียมบริการครูและนักเรียนที่มาใช้ห้อง	7	100.00
4.1.1 ได้ผลดี	5	71.43
4.1.2 ไม่ได้ผล	2	28.57
4.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกด้านอาคารสถานที่	จำนวน	ร้อยละ
4.2 จัดให้ครูผู้สอนมีห้องสอนวิชาภาษาอังกฤษประจำของตน และเตรียมวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนทุกอย่างให้พร้อม	7	100.00
4.2.1 ได้ผลดี	3	42.86
4.2.2 ไม่ได้ผล	1	14.29
4.2.3 ยังไม่ทราบผล	3	42.86
5. ปัญหาฝ่ายบริหารและครูผู้สอนยังไม่รู้จักการใช้อาคารสถานที่ในบริเวณชุมชน ที่ใกล้เคียงทั้งของรัฐและเอกชนมาเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 7)	7	58.33
5.1 ประสานงานติดต่อขอความร่วมมือกับชุมชนเพื่อให้นักเรียน ใช้สถานที่เพื่อประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	7	100.00
5.1.1 ได้ผลดี	1	14.29
5.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
5.1.3 ยังไม่ทราบผล	6	85.71
6. ปัญหาห้องเรียนมีสภาพไม่อำนวยต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 6)	6	50.00
6.1 ทาววัสดุอุปกรณ์มาตกแต่งห้องให้เหมาะสมกับการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ	6	100.00
6.1.1 ได้ผลดี	4	66.67
6.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
6.1.3 ยังไม่ทราบผล	2	33.33
6.2 จัดมุมอ่านหนังสือหรือมุมกิจกรรมในห้องเรียน	5	83.33
6.2.1 ได้ผลดี	2	40.00
6.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
6.2.3 ยังไม่ทราบผล	3	60.00

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกด้านอาคารสถานที่	จำนวน	ร้อยละ
7. ปัญหาที่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาแต่อุปกรณ์บางอย่างชำรุดเสียหาย (n = 12)	5	41.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 5)		
7.1 ทำเรื่องเสนอผู้บริหารขอจัดจ้างซ่อมอุปกรณ์ที่ชำรุด	5	100.00
7.1.1 ได้ผลดี	4	80.00
7.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
7.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	20.00
7.2 ให้ครูที่มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ชำรุดให้ช่วย		
ดำเนินการซ่อมให้	5	100.00
7.2.1 ได้ผลดี	3	60.00
7.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
7.2.3 ยังไม่ทราบผล	2	40.00
8. ปัญหาอาคารเรียนแต่ละหลังอยู่ห่างกันมากเป็นอุปสรรคต่อการ		
ใช้ประโยชน์จากสื่อร่วมกัน (n = 12)	5	41.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 5)		
8.1 จัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อต่างๆไว้ประจำอาคาร		
เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ครูผู้สอน	5	100.00
8.1.1 ได้ผลดี	3	60.00
8.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
8.1.3 ยังไม่ทราบผล	2	40.00
8.2 พยายามจัดให้นักเรียนระดับชั้นเดียวกันอยู่อาคารเดียวกัน		
รวมทั้งห้องพักรูระดับเดียวกันอยู่ด้วยกัน	5	100.00
8.2.1 ได้ผลดี	2	40.00
8.2.2 ไม่ได้ผล	1	20.00
8.2.3 ยังไม่ทราบผล	2	40.00

ตารางที่ 9 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกด้านอาคารสถานที่ ซึ่งปรากฏผลดังนี้

โรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาขนาดห้องเรียนไม่พอเหมาะกับจำนวนนักเรียน ปัญหาการขาดแคลนห้อง ศูนย์การเรียน ศูนย์ภาษาและ/หรือห้องที่ใช้ฝึกปฏิบัติการทางภาษาที่มีอุปกรณ์พร้อมใช้เรียน (ร้อยละ 66.67) รองลงมา ได้แก่ ปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการทางภาษา ปัญหาการบริการในการใช้ห้องศูนย์ภาษาต่างประเทศและห้องปฏิบัติการทางภาษายังไม่เป็นระบบเท่าที่ควรและครูผู้สอนไม่มีเวลาพอที่จะเตรียมสถานที่เอง และปัญหาฝ่ายบริหารและครูผู้สอนยังไม่รู้จักการใช้อาคารสถานที่ในบริเวณชุมชนที่ใกล้เคียงทั้งของรัฐและเอกชนมาเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน (ร้อยละ 58.33) ปัญหาห้องเรียนมีสภาพไม่อำนวยต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 50.00) ปัญหาที่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาแต่อุปกรณ์บางอย่างชำรุดเสียหายและปัญหาอาคารเรียนแต่ละหลังอยู่ห่างกันมากเป็นอุปสรรคต่อการใช้ประโยชน์จากสื่อร่วมกัน (ร้อยละ 41.67)

ในด้านปัญหาขนาดห้องเรียนไม่พอเหมาะกับจำนวนนักเรียน พบว่าโรงเรียนทุกโรงแก้ไขปัญหาโดยใช้อาคารเอนกประสงค์จัดการเรียนการสอน (ร้อยละ 100.00) และส่วนใหญ่แก้ไขปัญหาโดยเสนอผู้บริหารระดับสูงเพื่อปรับปรุงห้องเรียน อาคารสถานที่และบริเวณภายในโรงเรียนให้สะดวกต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (ร้อยละ 87.50) ในการใช้อาคารเอนกประสงค์จัดการเรียนการสอน โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 50.00) ส่วนการเสนอผู้บริหารระดับสูงเพื่อปรับปรุงห้องเรียน อาคารสถานที่และบริเวณภายในโรงเรียนให้สะดวกต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าไม่ได้ผล (ร้อยละ 85.71)

ในด้านปัญหาการขาดแคลนห้องศูนย์การเรียน ศูนย์ภาษาและ/หรือห้องที่ใช้ฝึกปฏิบัติการทางภาษาที่มีอุปกรณ์พร้อมใช้เรียน พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่แก้ไขปัญหโดยนำเสนอโครงการต่อผู้บริหารเกี่ยวกับการจัดทำห้องเรียนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และทำเรื่องขอความอนุเคราะห์จากสมาคมศิษย์เก่า สมาคมผู้ประกอบการ องค์กรต่างๆทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนทั้งพรรคการเมืองต่างๆเพื่อจัดทำห้องเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 75.00) รองลงมาคือใช้ห้องเรียนที่มีอยู่ให้เป็นห้องปฏิบัติการเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติตามธรรมชาติให้มากที่สุด (ร้อยละ 62.50) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 3 วิธีดังกล่าวนี้ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 66.67, 50.00 และ 80.00 ตามลำดับ)

ในด้านปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการทางภาษา พบว่าโรงเรียนทุกโรงแก้ไขปัญหาโดยให้ผู้มีความรู้หรือครูฝ่ายโสตทัศนศึกษาของโรงเรียนช่วยแนะนำให้ และส่งครูไปอบรมการใช้เทคโนโลยีในรูปแบบต่างๆ (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 2 วิธีนี้ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 85.71)

ในด้านปัญหาการบริการในการใช้ห้องศูนย์ภาษาต่างประเทศ และห้องปฏิบัติการทางภาษายังไม่เป็นระบบเท่าที่ควร และครูผู้สอนไม่มีเวลาพอที่จะเตรียมสถานที่เอง พบว่าโรงเรียนทุกโรงแก้ไขปัญหโดยจัดให้มีบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ประจำห้องที่ใช้เรียนภาษาต่างประเทศเพื่อเตรียมบริการครูและนักเรียนที่มาใช้ห้อง และจัดให้ครูผู้สอนมีห้องสอนวิชาภาษาอังกฤษประจำของตนและเตรียมวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนทุกอย่างให้พร้อม (ร้อยละ 100.00) ในการจัดให้มีบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ประจำห้องที่ใช้เรียนภาษาต่างประเทศเพื่อเตรียมบริการครูและนักเรียนที่มาใช้ห้อง โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 71.43) ส่วนในการจัดให้ครูผู้สอนมีห้องสอนวิชา

ภาษาอังกฤษประจำของตนและเตรียมวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนทุกอย่างให้พร้อม โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ได้ผลดี และยังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหา ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 42.86)

ในด้านปัญหาฝ่ายบริหารและครูผู้สอนยังไม่รู้จักการใช้อาคารสถานที่ในบริเวณชุมชนที่ใกล้เคียงทั้งของภาครัฐและเอกชนมาเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยประสานงานติดต่อขอความร่วมมือกับชุมชนเพื่อให้นักเรียนใช้สถานที่เพื่อประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาโรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผล (ร้อยละ 85.71) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 14.29)

ในด้านปัญหาห้องเรียนมีสภาพไม่อำนวยต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยทาสีอุปกรณ์มาตกแต่งห้องให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 100.00) รองลงมาคือจัดมุมอ่านหนังสือหรือมุมกิจกรรมในห้องเรียน (ร้อยละ 83.33) ในการทาสีอุปกรณ์มาตกแต่งห้องให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ได้ผลดี (ร้อยละ 66.67) ส่วนในการจัดมุมอ่านหนังสือหรือมุมกิจกรรมในห้องเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผล (ร้อยละ 60.00) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 40.00)

ในด้านปัญหามีห้องปฏิบัติการทางภาษาแต่อุปกรณ์บางอย่างชำรุดเสียหาย พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยทำเรื่องเสนอผู้บริหารขอจัดจ้างซ่อมอุปกรณ์ที่ชำรุด และให้ครูที่มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ชำรุดให้ช่วยดำเนินการซ่อมให้ (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 2 วิธีดังกล่าวนี้ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 80.00 และ 60.00 ตามลำดับ)

ในด้านปัญหาอาคารเรียนแต่ละหลังอยู่ห่างกันมากเป็นอุปสรรคต่อการใช้ประโยชน์จากสื่อร่วมกัน พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อต่างๆไว้ประจำอาคารเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ครูผู้สอน และพยายามจัดให้นักเรียนระดับชั้นเดียวกันอยู่อาคารเดียวกันรวมทั้งห้องพักรูระดับเดียวกันอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 100.00) ในการจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อต่างๆไว้ประจำอาคารเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ครูผู้สอน โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 60.00) ส่วนในการพยายามจัดให้นักเรียนระดับชั้นเดียวกันอยู่อาคารเดียวกันรวมทั้งห้องพักรูระดับเดียวกันอยู่ด้วยกัน โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ได้ผลดี และยังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหา ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 40.00)

ตารางที่ 10 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกด้านงบประมาณ

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกด้านงบประมาณ	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด งบประมาณที่จัดสรรให้ ไม่เพียงพอกับการปรับปรุงคุณภาพงาน (n = 12)	11	91.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 11)		
1.1 ใช้งบประมาณในแต่ละปีที่ได้พัฒนาเป็นเรื่องๆไป ให้ได้ประโยชน์มากที่สุด	11	100.00
1.1.1 ได้ผลดี	10	90.91
1.1.2 ไม่ได้ผล	1	9.09
1.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
1.2 พยายามทำเรื่องเขียนโครงการชี้แจงจุดประสงค์ และผลที่จะได้รับเสนอขึ้นไปตามลำดับขั้นตอน	9	81.82
1.2.1 ได้ผลดี	8	88.89
1.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
1.2.3 ยังไม่ทราบผล	1	11.11
2. ปัญหาการจัดสรรงบประมาณให้หมวดวิชาไม่สอดคล้องกับสภาพ และความต้องการจำเป็นของหมวดวิชา (n = 12)	7	58.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 7)		
2.1 ขอความอนุเคราะห์เงินสนับสนุนจากศิษย์เก่า ผู้ปกครอง และ/หรือชุมชน	7	100.00
2.1.1 ได้ผลดี	6	85.71
2.1.2 ไม่ได้ผล	1	14.29
2.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
2.2 จัดกิจกรรมพิเศษเพื่อหารายได้	7	100.00
2.2.1 ได้ผลดี	5	71.43
2.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
2.2.3 ยังไม่ทราบผล	2	28.57

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกด้านงบประมาณ	จำนวน	ร้อยละ
3 ปัญหาขั้นตอนการอนุมัติมากเกินไปทำให้การใช้จ่ายงบประมาณ		
เกิดความล่าช้า (n = 12)	7	58.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 7)		
3.1 ฝ่ายบริหารดำเนินการวางแผนการจัดการในการอนุมัติเบิกจ่าย		
การใช้งบประมาณให้ครบงวด ถูกต้อง สะดวกและรวดเร็วมากที่สุด	7	100.00
3.1.1 ได้ผลดี	4	57.14
3.1.2 ไม่ได้ผล	2	28.57
3.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	14.29
3.2 แต่งตั้งบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องระเบียบการเงิน		
มาดำเนินการ	7	100.00
3.2.1 ได้ผลดี	4	57.14
3.2.2 ไม่ได้ผล	1	14.29
3.2.3 ยังไม่ทราบผล	2	28.57
4 ปัญหาการใช้งบประมาณไม่เป็นไปตามแผนหรือโครงการ		
ขาดการควบคุมติดตามดูแล (n = 12)	7	58.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 7)		
4.1 จัดตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบดูแล ควบคุมติดตามการใช้งบประมาณ	7	100.00
4.1.1 ได้ผลดี	4	57.14
4.1.2 ไม่ได้ผล	2	28.57
4.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	14.29

ตารางที่ 10 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดตั้งอำนาจความสะดวกด้านงบประมาณ ซึ่งปรากฏผลดังนี้

โรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด งบประมาณที่จัดสรรให้ไม่เพียงพอกับการปรับปรุงคุณภาพงาน (ร้อยละ 91.67) รองลงมาได้แก่ปัญหาการจัดสรรงบประมาณให้หมวดวิชาไม่สอดคล้องกับสภาพและความต้องการจำเป็นของหมวดวิชา ปัญหาขั้นตอนการอนุมัติมากเกินไปทำให้การใช้จ่ายงบประมาณเกิดความล่าช้า และปัญหาการใช้งบประมาณไม่เป็นไปตามแผนหรือโครงการ ขาดการควบคุมติดตามดูแล (ร้อยละ 58.33)

ในด้านปัญหาไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด งบประมาณที่จัดสรรให้ไม่เพียงพอกับการปรับปรุงคุณภาพงาน พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยใช้งบประมาณในแต่ละปีที่ได้พัฒนางานเป็นเรื่องๆไปให้ได้ประโยชน์มากที่สุด (ร้อยละ 100.00) รองลงมาคือพยายามทำเรื่องเขียนโครงการชี้แจงจุดประสงค์และผลที่จะได้รับเสนอขึ้นไปตามลำดับขั้นตอน (ร้อยละ 81.82) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 2 วิธีนี้ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 90.91 และ 88.89 ตามลำดับ)

ในด้านปัญหาการจัดสรรงบประมาณให้หมวดวิชาไม่สอดคล้องกับสภาพและความต้องการจำเป็นของหมวดวิชา พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยขอความช่วยเหลือจากศิษย์เก่า ผู้ปกครอง และ/หรือชุมชน และจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อหารายได้ (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 2 วิธีนี้ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 85.71 และ 71.43 ตามลำดับ)

ในด้านปัญหาขั้นตอนการอนุมัติมากเกินไปทำให้การใช้จ่ายงบประมาณเกิดความล่าช้า พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยฝ่ายบริหารดำเนินการวางแผนการจัดการในการอนุมัติเบิกจ่ายการใช้งบประมาณให้รวดเร็ว ถูกต้อง สะดวกและรวดเร็วมากที่สุด และแต่งตั้งบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องระเบียบการเงินมาดำเนินการ (ร้อยละ 100.00) แนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 2 วิธีดังกล่าวนี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดีในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 57.14)

ในด้านปัญหาการใช้งบประมาณไม่เป็นไปตามแผนหรือโครงการ ขาดการควบคุมติดตามดูแล พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยจัดตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบดูแล ควบคุมติดตามการใช้งบประมาณ (ร้อยละ 100.00) และโรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 57.14)

ตารางที่ 11 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการบริการห้องสมุด

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการบริการห้องสมุด	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาขาดความร่วมมือจากชุมชนในการปรับปรุงและพัฒนาห้องสมุด (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 10)	10	83.33
1.1 ประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือจากชุมชนให้เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนาปรับปรุงห้องสมุด	10	100.00
1.1.1 ได้ผลดี	4	40.00
1.1.2 ไม่ได้ผล	1	10.00
1.1.3 ยังไม่ทราบผล	5	50.00
2. ปัญหาหนังสือ สิ่งพิมพ์ เอกสารอ้างอิง สื่อ นวัตกรรม โสตทัศนวัสดุอุปกรณ์ทางด้านเทคโนโลยีใหม่ๆที่จะให้นักเรียนค้นคว้าอย่างไม่เพียงพอ (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 9)	9	75.00
2.1 ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบจัดหาโครงการเสนอของบประมาณในการจัดซื้อ จัดหา ให้เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน	9	100.00
2.1.1 ได้ผลดี	8	88.89
2.1.2 ไม่ได้ผล	1	11.11
2.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
2.2 ขอความอนุเคราะห์จากชุมชน ศิษย์เก่า ผู้ปกครอง ในการจัดหาโสตทัศนวัสดุอุปกรณ์มาใช้ในห้องสมุด	9	100.00
2.2.1 ได้ผลดี	3	33.33
2.2.2 ไม่ได้ผล	1	11.11
2.2.3 ยังไม่ทราบผล	5	55.56
2. ปัญหาการจัดบริการห้องสมุดในส่วนที่ให้ครูได้ศึกษา ค้นคว้าหาความรู้มีจำนวนน้อย (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 9)	9	75.00
3.1 ทำโครงการเสนอขอจัดทำตู้เอกสาร ชั้นหนังสือ ตำรา เอกสารต่างๆที่ดีและมีประโยชน์ ไว้ให้ครูศึกษาค้นคว้าในห้องพักครู	9	100.00
3.1.1 ได้ผลดี	6	66.67
3.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
3.1.3 ยังไม่ทราบผล	3	33.33

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดตั้งอำนวยการความสะดวกด้านห้องสมุด	จำนวน	ร้อยละ
4. ปัญหาสถานที่ไม่เพียงพอในการจัดทำห้องสมุดหมวดวิชา (n = 12)	8	66.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 8)		
4.1 รณรงค์ให้แต่ละห้องเรียนมีมุมหนังสือ ให้ทุกจุดของโรงเรียน มีแหล่งความรู้ให้กับนักเรียน	8	100.00
4.1.1 ได้ผลดี	2	25.00
4.1.2 ไม่ได้ผล	2	25.00
4.1.3 ยังไม่ทราบผล	4	50.00
5. ปัญหาการเข้าไปใช้บริการห้องสมุดโรงเรียนยังไม่สะดวกต่อการศึกษา ค้นคว้าของนักเรียนเท่าที่ควร (n = 12)	8	66.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 8)		
5.1 ฝ่ายบริหารจัดการเจ้าหน้าที่ประจำดูแลห้องสมุด	7	87.50
5.1.1 ได้ผลดี	4	57.14
5.1.2 ไม่ได้ผล	3	42.86
5.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
5.2 จัดทำตารางการขอเข้าใช้ห้องสมุด เพื่ออำนวยความสะดวก ต่อครูผู้สอนในการพานักเรียนเข้าไปค้นคว้าเพิ่มเติม	6	75.00
5.2.1 ได้ผลดี	4	66.67
5.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
5.2.3 ยังไม่ทราบผล	2	33.33
5.3 จัดแยกออกมาเป็นห้องสมุดหมวด พร้อมทั้งจัดทำสไลด์ทัศนวัสดุ อุปกรณ์ หนังสือ เอกสารอ้างอิง ไว้ให้พร้อม สำหรับนักเรียน ค้นคว้าเฉพาะหมวดวิชา	5	62.50
5.3.1 ได้ผลดี	3	60.00
5.3.2 ไม่ได้ผล	2	40.00
5.3.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดตั้งอำนวยการด้านห้องสมุด	จำนวน	ร้อยละ
6. ปัญหาขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านห้องสมุด (n = 12)	7	58.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 7)		
6.1 มอบหมายหน้าที่ให้ครูที่เรียนจบวิชาเอก หรือวิชาโทบรรณารักษ์เป็นผู้ดูแลห้องสมุด	7	100.00
6.1.1 ได้ผลดี	3	42.86
6.1.2 ไม่ได้ผล	2	28.57
6.1.3 ยังไม่ทราบผล	2	28.57
6.2 ขออาสาสมัครครูที่จะช่วยงานห้องสมุดให้มาดำเนินการ	7	100.00
6.2.1 ได้ผลดี	3	42.86
6.2.2 ไม่ได้ผล	3	42.86
6.2.3 ยังไม่ทราบผล	1	14.29
6.3 โรงเรียนพิจารณาคัดเลือกครูที่มีความรู้ความสามารถ เหมาะสมในการดูแลห้องสมุดและส่งไปอบรม	7	100.00
6.3.1 ได้ผลดี	2	28.57
6.3.2 ไม่ได้ผล	1	14.29
6.3.3 ยังไม่ทราบผล	4	57.14
7. ปัญหาครูผู้สอนขาดการกระตุ้นหรือวางแผนการสอนในแนวทางที่จะให้นักเรียน ศึกษาค้นคว้าจากห้องสมุดด้วยตนเอง (n=12)	7	58.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 7)		
7.1 ผู้บริหารเปิดประชุมชี้แจง พร้อมให้บรรณารักษ์อธิบายให้เห็นคุณค่า ของการให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากเอกสารตำราต่างๆ ที่มีอยู่ในห้องสมุด	7	100.00
7.1.1 ได้ผลดี	1	14.29
7.1.2 ไม่ได้ผล	3	42.86
7.1.3 ยังไม่ทราบผล	3	42.86

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดตั้งอำนวยการจัดตั้งด้านห้องสมุด	จำนวน	ร้อยละ
8. ปัญหาขาดการประสานงานระหว่างครูผู้สอนหรือหัวหน้าหมวดวิชากับบรรณารักษ์ ในการจัดซื้อตำรา วารสารและเอกสารต่างๆ (n = 12)	6	50.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ		
8.1 ฝ่ายบริหารกำหนดนโยบายให้ครูผู้สอนหรือหัวหน้าหมวดวิชา แจ้งไปยังบรรณารักษ์ให้จัดซื้อตำรา วารสารและเอกสารที่ต้องการ หรือไปเลือกซื้อด้วยกัน	6	100.00
8.1.1 ได้ผลดี	3	50.00
8.1.2 ไม่ได้ผล	2	33.33
8.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	16.67
9. ปัญหาขาดงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ในการปรับปรุงและพัฒนาห้องสมุด (n = 12)	5	41.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 5)		
9.1 ขอเงินสนับสนุนจากสมาคมผู้ปกครอง สมาคมศิษย์เก่า หรือหน่วยงานต่างๆของภาครัฐและเอกชน ในการพัฒนาห้องสมุด	5	100.00
9.1.1 ได้ผลดี	4	80.00
9.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
9.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	20.00

ตารางที่ 11 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการบริการห้องสมุด ซึ่งปรากฏผลดังนี้

โรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาขาดความร่วมมือจากชุมชนในการปรับปรุงและพัฒนาห้องสมุด (ร้อยละ 83.33) รองลงมาได้แก่ปัญหาหนังสือ สิ่งพิมพ์ เอกสารอ้างอิง สื่อ นวัตกรรม สไลด์ทัศนวัสดุอุปกรณ์ทางด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ให้นักเรียนค้นคว้าอย่างไม่เพียงพอ และปัญหาการจัดบริการห้องสมุดในส่วนที่ให้ครูได้ศึกษา ค้นคว้าหาความรู้มีจำนวนน้อย (ร้อยละ 75.00) ปัญหาสถานที่ไม่เพียงพอในการจัดทำห้องสมุดหมวดวิชาและปัญหาการเข้าไปใช้บริการห้องสมุดโรงเรียนยังไม่สะดวกต่อการศึกษาค้นคว้าของนักเรียนเท่าที่ควร (ร้อยละ 66.67) ปัญหาขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านห้องสมุด และปัญหาครูผู้สอนขาดการกระตุ้นหรือวางแผนการสอนในแนวทางที่จะให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าจากห้องสมุดด้วยตนเอง (ร้อยละ 58.33) ปัญหาขาดการประสานงานระหว่างครูผู้สอนหรือหัวหน้าหมวดวิชากับบรรณารักษ์ในการจัดซื้อตำรา วารสารและเอกสารต่างๆ (ร้อยละ 50.00) และปัญหาขาดงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ในการปรับปรุงและพัฒนาห้องสมุด (ร้อยละ 41.67)

ในด้านปัญหาขาดความร่วมมือจากชุมชนในการปรับปรุงและพัฒนาห้องสมุด พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหโดยประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือจากชุมชนซึ่งให้เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนาปรับปรุงห้องสมุด (ร้อยละ 100.00) ในการแก้ปัญหานี้โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหา (ร้อยละ 50.00) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 40.00)

ในด้านปัญหาหนังสือ สิ่งพิมพ์ เอกสารอ้างอิง สื่อ นวัตกรรม สไลด์ทัศนวัสดุอุปกรณ์ทางด้านเทคโนโลยีใหม่ๆที่ให้นักเรียนค้นคว้าอย่างไม่เพียงพอ พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหโดยผู้มีหน้าที่รับผิดชอบจัดทำโครงการเสนอของบประมาณในการจัดซื้อ จัดหา ให้เพียงพอกับความต้องการของนักเรียนและขอความอนุเคราะห์จากชุมชน ศิษย์เก่า ผู้ปกครอง ในการจัดหาสไลด์ทัศนวัสดุอุปกรณ์มาใช้ในห้องสมุด (ร้อยละ 100.00) ในการที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบจัดทำโครงการเสนอของบประมาณในการจัดซื้อ จัดหา ให้เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ได้ผลดี (ร้อยละ 88.89) ส่วนในการขอความอนุเคราะห์จากชุมชน ศิษย์เก่า ผู้ปกครอง ในการจัดหาสไลด์ทัศนวัสดุอุปกรณ์มาใช้ในห้องสมุด โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ยังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหา (ร้อยละ 55.56) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 33.33)

ในด้านปัญหาการจัดบริการห้องสมุดในส่วนที่ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้มีจำนวนน้อย พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหโดยทำโครงการเสนอขอจัดทำตู้เอกสาร ซื้อหนังสือ ตำรา เอกสารต่างๆที่ดีและมีประโยชน์ไว้ให้ครูศึกษาค้นคว้าในห้องพักครู (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 66.67)

ในด้านปัญหาสถานที่ไม่เพียงพอในการจัดทำห้องสมุดหมวดวิชา พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหโดยรณรงค์ให้แต่ละห้องเรียนมีมุมหนังสือ ให้ทุกจุดของโรงเรียนมีแหล่งความรู้ให้กับนักเรียน (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหา (ร้อยละ 50.00) รองลงมาคือได้ผลดีและไม่ได้ผลในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 25.00)

ในด้านปัญหาการเข้าไปใช้บริการห้องสมุดโรงเรียนยังไม่สะดวกต่อการศึกษาค้นคว้าของนักเรียนเท่าที่ควร พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่แก้ไขปัญหามาโดยฝ่ายบริหารจัดการเจ้าหน้าที่ประจำดูแลห้องสมุด (ร้อยละ 87.50) รองลงมาได้แก่ จัดทำตารางการขอเข้าใช้ห้องสมุด เพื่ออำนวยความสะดวกต่อครูผู้สอนในการพานักเรียนเข้าไปค้นคว้าเพิ่มเติม (ร้อยละ 75.00) และจัดแยกออกมาเป็นห้องสมุดหมวด พร้อมทั้งจัดหาสื่อทัศนวัสดุอุปกรณ์ หนังสือ เอกสารอ้างอิง ไว้ให้พร้อมสำหรับนักเรียนค้นคว้าเฉพาะหมวดวิชา (ร้อยละ 62.50) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 3 วิธีดังกล่าวนี้ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 57.14, 66.67 และ 60.00 ตามลำดับ)

ในด้านปัญหาขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านห้องสมุด พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหามาโดยมอบหมายหน้าที่ให้ครูที่เรียนจบวิชาเอกหรือวิชาโทบรรณารักษะเป็นผู้ดูแลห้องสมุด ขออาสาสมัครครูที่จะช่วยงานห้องสมุดให้มาดำเนินการ และโรงเรียนพิจารณาคัดเลือกครูที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมในการดูแลห้องสมุด และส่งไปอบรม (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 3 วิธีดังกล่าวนี้ พบว่าแนวทางที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี คือมอบหมายหน้าที่ให้ครูที่เรียนจบวิชาเอกหรือวิชาโทบรรณารักษะเป็นผู้ดูแลห้องสมุด และการขออาสาสมัครที่จะช่วยงานห้องสมุดให้มาดำเนินการ (ร้อยละ 42.86 เท่ากัน) ส่วนแนวทางการแก้ไขปัญหามาโดยโรงเรียนพิจารณาคัดเลือกครูที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมในการดูแลห้องสมุดและส่งไปอบรม พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผล (ร้อยละ 57.14) รองลงมาคือ ได้ผลดี (ร้อยละ 28.57)

ในด้านปัญหาครูผู้สอนขาดการกระตุ้นหรือวางแผนการสอนในแนวทางที่จะให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าจากห้องสมุดด้วยตนเอง พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหามาโดยผู้บริหารเปิดประชุมชี้แจง พร้อมทั้งให้บรรณารักษะอภิปรายให้เห็นคุณค่าของการให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากเอกสารตำราต่างๆที่มีอยู่ในห้องสมุด (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่ได้ผลและยังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไข ปัญหา ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 42.86)

ในด้านปัญหาขาดการประสานงานระหว่างครูผู้สอนหรือหัวหน้าหมวดวิชา กับบรรณารักษะในการจัดซื้อตำราวารสารเอกสารต่างๆ พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหามาโดยฝ่ายบริหารกำหนดนโยบายให้ครูผู้สอนหรือหัวหน้าหมวดวิชาแจ้งไปยังบรรณารักษะให้จัดซื้อตำรา วารสารและเอกสารที่ต้องการหรือไปเลือกซื้อด้วยกัน แนวทางการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 50.00)

ในด้านปัญหาขาดงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ในการปรับปรุงและพัฒนาห้องสมุด พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหามาโดยขอเงินสนับสนุนจากสมาคมผู้ปกครอง สมาคมศิษย์เก่า หรือหน่วยงานต่างๆของภาครัฐและเอกชน ในการพัฒนาห้องสมุด (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 80.00)

ตารางที่ 12 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการนิเทศติดตาม

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการนิเทศติดตาม	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาโรงเรียนขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจในหลัก และวิธีการนิเทศแบบต่างๆ (n = 12)	12	100.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 12)		
1.1 ส่งผู้มีหน้าที่รับผิดชอบไปอบรม ประชุมเชิงปฏิบัติการ ในหน่วยงานที่ศึกษานิเทศก์จัด	12	100.00
1.1.1 ได้ผลดี	7	58.33
1.1.2 ไม่ได้ผล	2	16.67
1.1.3 ยังไม่ทราบผล	3	25.00
1.2 เชิญศึกษานิเทศก์ประจำโรงเรียนหรือสหวิทยาเขต มาทำการนิเทศ	9	75.00
1.2.1 ได้ผลดี	5	55.56
1.2.2 ไม่ได้ผล	1	11.11
1.2.3 ยังไม่ทราบผล	3	33.33
2. ปัญหาผู้บริหารไม่มีเวลาเพียงพอในการนิเทศติดตาม (n = 12)	10	83.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 10)		
2.1 มอบหมายให้ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวด เป็นผู้นิเทศครูผู้สอนในหมวดวิชา	10	100.00
2.1.1 ได้ผลดี	4	40.00
2.1.2 ไม่ได้ผล	4	40.00
2.1.3 ยังไม่ทราบผล	2	20.00
2.2 แต่งตั้งให้ครูผู้สอนที่จบการศึกษาทางสาขาวิชา นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรมา ปฏิบัติหน้าที่นี้ในโรงเรียน	10	100.00
2.2.1 ได้ผลดี	2	20.00
2.2.2 ไม่ได้ผล	2	20.00
2.2.3 ยังไม่ทราบผล	6	60.00

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการนิเทศติดตาม	จำนวน	ร้อยละ
3. ปัญหาไม่มีการนำผลการนิเทศมาใช้ในการปรับการเรียนการสอน (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 10)	10	83.33
3.1 ผู้บริหารจัดการประชุมชี้แจงให้ครูมีการปรับการเรียนการสอน หลังจากที่ได้รับการนิเทศไปแล้ว	10	100.00
3.1.1 ได้ผลดี	7	70.00
3.1.2 ไม่ได้ผล	1	10.00
3.1.3 ยังไม่ทราบผล	2	20.00
4. ปัญหาขาดเครื่องมือในการนิเทศติดตาม (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 9)	9	75.00
4.1 เชิญวิทยากรหรืออาจารย์จากสถาบันการศึกษาที่มีความรู้ ความชำนาญทางด้านกรนิเทศมาให้การอบรม แนะนำการทำเครื่องมือในการนิเทศ	9	100.00
4.1.1 ได้ผลดี	2	22.22
4.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
4.1.3 ยังไม่ทราบผล	7	77.78
5. ปัญหาครูผู้สอนไม่เห็นความสำคัญของการนิเทศติดตามผล (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 8)	8	66.67
5.1 ผู้บริหารประชาสัมพันธ์ให้ครูทราบถึงพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ต้องมีการประเมินคุณภาพภายใน การนิเทศเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่ทุกคนต้องยอมรับ	8	100.00
5.1.1 ได้ผลดี	3	37.50
5.1.2 ไม่ได้ผล	2	25.00
5.1.3 ยังไม่ทราบผล	3	37.50

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการนิเทศติดตาม	จำนวน	ร้อยละ
6. ปัญหาศึกษานิเทศก์ไม่ได้ให้การสนับสนุนด้านการนิเทศแก่ครูในโรงเรียน (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 2)	2	16.67
6.1 ส่งตัวแทนครูไปรับการอบรมทางด้าน การนิเทศ และนำมาขยายผลให้เพื่อนครูในโรงเรียนทราบ	2	100.00
6.1.1 ได้ผลดี	2	100.00
6.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
6.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
6.2 ผู้บริหารส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนมีการนิเทศกันเอง ระหว่างเพื่อนครู โดยมีผู้บริหารเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ	1	50.00
5.2.1 ได้ผลดี	0	0.00
5.2.2 ไม่ได้ผล	1	100.00
5.2.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00

ตารางที่ 12 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาในด้านการนิเทศติดตาม ซึ่งปรากฏผลดังนี้

โรงเรียนทุกโรงมีปัญหาโรงเรียนขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจในหลักและวิธีการนิเทศแบบต่างๆ (ร้อยละ 100.00) รองลงมาคือปัญหาผู้บริหารไม่มีเวลาเพียงพอในการนิเทศติดตาม และปัญหาไม่มีการนำผลการนิเทศมาใช้ในการปรับการเรียนการสอน (ร้อยละ 83.33) ปัญหาขาดเครื่องมือในการนิเทศติดตาม (ร้อยละ 75.00) ปัญหาครูผู้สอนไม่เห็นความสำคัญของการนิเทศติดตามผล (ร้อยละ 66.67) และปัญหาศึกษานิเทศก์ไม่ได้ให้การสนับสนุนด้านการนิเทศแก่ครูในโรงเรียน (ร้อยละ 16.67)

ในด้านปัญหาโรงเรียนขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจในหลักและวิธีการนิเทศแบบต่างๆ พบว่าโรงเรียนทุกโรงแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยส่งผู้มีหน้าที่รับผิดชอบไปอบรม ประชุมเชิงปฏิบัติการในหน่วยงานที่ศึกษานิเทศก์จัด (ร้อยละ 100.00) และส่วนใหญ่แก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยเชิญศึกษานิเทศก์ประจำโรงเรียนหรือสภานิติศาสตร์มาทำการนิเทศ (ร้อยละ 75.00) ในการส่งผู้มีหน้าที่รับผิดชอบไปอบรม ประชุมเชิงปฏิบัติการในหน่วยงานที่ศึกษานิเทศก์จัด โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 58.33) และการเชิญศึกษานิเทศก์ประจำโรงเรียนหรือสภานิติศาสตร์มาทำการนิเทศ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 55.56)

ในด้านปัญหาผู้บริหารไม่มีเวลาเพียงพอในการนิเทศติดตาม พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยมอบหมายให้ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดเป็นผู้นิเทศครูผู้สอนในหมวดวิชา และแต่งตั้งให้ครูผู้สอนที่จบการศึกษาทางสาขาวิชาในเทศการศึกษและพัฒนาหลักสูตรมาปฏิบัติหน้าที่นี้ในโรงเรียน (ร้อยละ 100.00) ในการมอบหมายให้ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดเป็นผู้นิเทศครูผู้สอนในหมวดวิชา โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี และไม่ได้ผลในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 40.00) ส่วนในการแต่งตั้งให้ครูผู้สอนที่จบการศึกษาทางสาขาวิชาในเทศการศึกษและพัฒนาหลักสูตรมาปฏิบัติหน้าที่นี้ในโรงเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผล เพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไข้ปัญหา (ร้อยละ 60.00) รองลงมาคือ ได้ผลดีและไม่ได้ผลในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 20.00)

ในด้านปัญหาไม่มีกรนำผลการนิเทศมาใช้ในการรับการเรียนการสอน พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยผู้บริหารจัดประชุมชี้แจงให้ครูมีการรับการเรียนการสอนหลังจากที่ได้รับนิเทศไปแล้ว (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ไข้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 70.00)

ในด้านปัญหาขาดเครื่องมือในการนิเทศติดตาม พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยเชิญวิทยากรหรืออาจารย์จากสถาบันการศึกษาที่มีความรู้ความชำนาญทางด้านกรนิเทศมาให้การอบรมแนะนำการทำเครื่องมือในการนิเทศ (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ไข้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไข้ปัญหา (ร้อยละ 77.78) รองลงมาคือ ได้ผลดี (ร้อยละ 22.22)

ในด้านปัญหาครูผู้สอนไม่เห็นความสำคัญของการนิเทศติดตาม พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยผู้บริหารประชาสัมพันธ์ให้ครูทราบถึงพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ต้องมีการประเมินคุณภาพภายใน การนิเทศเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่ทุกคนต้องยอมรับ (ร้อยละ 100.00) แนวทางการแก้ไข้ปัญหานี้โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี และยังไม่ได้ผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไข้ปัญหาในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 37.50) รองลงมาคือ ไม่ได้ผล (ร้อยละ 25.00)

ในด้านปัญหาศึกษานิเทศก์ไม่ได้ให้การสนับสนุนด้านการนิเทศแก่ครูในโรงเรียน พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยส่งตัวแทนครูไปรับการอบรมทางด้านกรนิเทศและนำมาขยายผลให้เพื่อนครูในโรงเรียนทราบ (ร้อยละ 100.00) และส่วนใหญ่แก้ไข้ปัญหาโดยผู้บริหารส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนมีการนิเทศกันเองระหว่างเพื่อนครู โดยมีผู้บริหารเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ (ร้อยละ 50.00) ในการส่งตัวแทนครูไปรับการอบรมทางด้านกรนิเทศและนำมาขยายผลให้เพื่อนครูในโรงเรียนทราบ โรงเรียนทุกโรงเรียนระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 100.00) ส่วนการที่ผู้บริหารส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนมีการนิเทศกันเองระหว่างเพื่อนครู โดยมีผู้บริหารเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือโรงเรียนทุกโรงเรียนระบุว่าไม่ได้ผล (ร้อยละ 100.00)

ตารางที่ 13 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการประเมินผลการใช้หลักสูตร

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการประเมินผลการใช้หลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาโรงเรียนไม่ได้วางแผนในการประเมินผล		
การดำเนินการใช้หลักสูตรอย่างชัดเจน (n = 12)	12	100.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 12)		
1.1 ผู้บริหารกำหนดนโยบาย วางแผนให้มีการประเมินผลการดำเนินการใช้หลักสูตร โดยศึกษาจากวิทยากรที่มีความรู้ด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตร	12	100.00
1.1.1 ได้ผลดี	2	16.67
1.1.2 ไม่ได้ผล	2	16.67
1.1.3 ยังไม่ทราบผล	8	66.67
2. ปัญหาขาดเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ในการประเมินผลการดำเนินการใช้หลักสูตร (n = 12)	12	100.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 12)		
2.1 เชิญวิทยากรหรืออาจารย์จากสถาบันต่างๆที่มีความรู้ความสามารถทางด้าน การประเมินผลการใช้หลักสูตรมาบรรยายแนะนำการสร้างเครื่องมือในการประเมินผลแบบต่างๆ	12	100.00
2.1.1 ได้ผลดี	4	33.33
2.1.2 ไม่ได้ผล	2	16.67
2.1.3 ยังไม่ทราบผล	6	50.00
3. ปัญหาขาดการติดตามผลการใช้หลักสูตร เพื่อนำปัญหาอุปสรรคมาปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอน (n = 12)	11	91.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 11)		
3.1 ผู้บริหารมองเห็นความสำคัญของการประเมินผลการใช้หลักสูตร โดยกำหนดนโยบาย วางแผนเตรียมบุคลากรในการดำเนินการ	11	100.00
3.1.1 ได้ผลดี	5	45.45
3.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
3.1.3 ยังไม่ทราบผล	6	54.55

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการประเมินการใช้หลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
4. ปัญหาผู้บริหารไม่มีเวลาในการประเมินผลการดำเนินการใช้หลักสูตร (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 11)	11	91.67
4.1 ผู้บริหารมอบหมายให้ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้างานวัดผล และ/หรือหัวหน้าหมวด ดำเนินการประเมินผลการใช้หลักสูตรให้เป็นทางการ	11	100.00
4.1.1 ได้ผลดี	1	9.09
4.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
4.1.3 ยังไม่ทราบผล	10	90.91
5. ปัญหาขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านการติดตามประเมินผล การใช้หลักสูตร (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 10)	10	83.33
5.1 ผู้บริหารมอบหมายให้ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้างานวัดผล และหัวหน้าหมวดวิชาไปเข้ารับอบรมในเรื่องของการประเมินผล การใช้หลักสูตร	10	100.00
5.1.1 ได้ผลดี	4	40.00
5.1.2 ไม่ได้ผล	1	10.00
5.1.3 ยังไม่ทราบผล	5	50.00

ตารางที่ 13 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาด้านการประเมินการใช้หลักสูตร ซึ่งปรากฏผล ดังนี้

โรงเรียนทุกโรงมีปัญหาโรงเรียนไม่ได้วางแผนในการประเมินผลการดำเนินการใช้หลักสูตรอย่างชัดเจน และปัญหาขาดเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ในการประเมินผลการดำเนินการใช้หลักสูตร (ร้อยละ 100.00) รองลงมา ได้แก่ปัญหาขาดการติดตามผลการใช้หลักสูตรเพื่อนำปัญหาอุปสรรคมาปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอน ปัญหาผู้บริหารไม่มีเวลาในการประเมินผลการดำเนินการใช้หลักสูตร (ร้อยละ 91.67) และปัญหาขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านการติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร (ร้อยละ 83.33)

ในด้านปัญหาโรงเรียนไม่ได้วางแผนในการประเมินผลการดำเนินการใช้หลักสูตรอย่างชัดเจน พบว่าโรงเรียนทุกโรงแก้ไขปัญหโดยผู้บริหารกำหนดนโยบายวางแผนให้มีการประเมินผลการดำเนินการใช้หลักสูตรโดยศึกษาจากวิทยากรที่มีความรู้ด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตร (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญห (ร้อยละ 66.67) รองลงมาคือได้ผลดีและไม่ได้ผลในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 16.67)

ในด้านปัญหาขาดเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ในการประเมินผลการดำเนินการใช้หลักสูตร พบว่าโรงเรียนทุกโรงแก้ไขปัญหโดยเชิญวิทยากรหรืออาจารย์จากสถาบันต่างๆที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตรมาบรรยาย แนะนำการสร้างเครื่องมือในการประเมินผลแบบต่างๆ (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญห (ร้อยละ 50.00) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 33.33)

ในด้านปัญหาขาดการติดตามผลการใช้หลักสูตร เพื่อนำปัญหาอุปสรรคมาปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอน พบว่าโรงเรียนทุกโรงแก้ไขปัญหโดย ผู้บริหารมองเห็นความสำคัญของการประเมินผลการใช้หลักสูตร กำหนดนโยบาย วางแผนเตรียมบุคลากรในการดำเนินการ (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญห (ร้อยละ 54.55) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 45.45)

ในด้านปัญหาผู้บริหารไม่มีเวลาในการประเมินผลการดำเนินการใช้หลักสูตร พบว่าโรงเรียนทุกโรงแก้ไขปัญหโดยผู้บริหารมอบหมายให้ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้างานวัดผล และ/หรือหัวหน้าหมวดดำเนินการประเมินผลการใช้หลักสูตรให้เป็นทางการ (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญห (ร้อยละ 90.91) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 9.09)

ในด้านปัญหาขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านการติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร พบว่าโรงเรียนทุกโรงแก้ไขปัญหโดยผู้บริหารมอบหมายให้ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้างานวัดผลและหัวหน้าหมวดวิชาไปเข้ารับการอบรมในเรื่องของการประเมินผลการใช้หลักสูตร (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญห (ร้อยละ 50.00) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 40.00)

ตารางที่ 14 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และเทคนิควิธีการในด้าน การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร (n = 12)	12	100.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 12)		
1.1 ถ่ายเอกสารข้อมูล ประชุมชี้แจงแนะนำการใช้สื่อแก่ครูผู้สอน ให้ทราบและปฏิบัติตามแนวทางเดียวกัน ในการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร	12	100.00
1.1.1 ได้ผลดี	4	33.33
1.1.2 ไม่ได้ผล	2	16.67
1.1.3 ยังไม่ทราบผล	6	50.00
1.2 ผู้บริหารคัดเลือกครูที่มีบุคลิกภาพเหมาะสม ส่งไปอบรม ในด้านการประชาสัมพันธ์ และให้ศึกษาเรื่องของหลักสูตร ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น	9	75.00
1.2.1 ได้ผลดี	1	11.11
1.2.2 ไม่ได้ผล	1	11.11
1.2.3 ยังไม่ทราบผล	7	77.78
1.3 ให้ศึกษาจากเอกสาร ศึกษาจากผู้มีความรู้ความสามารถ หรือไปดูงานจากโรงเรียนต่างๆ แล้วนำมาปรับใช้ในโรงเรียน	8	66.67
1.3.1 ได้ผลดี	3	37.50
1.3.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
1.3.3 ยังไม่ทราบผล	5	62.50
2. ปัญหาโรงเรียนไม่มีการวางแผน ไม่ได้กำหนดเวลา ในการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรที่แน่นอน และไม่ได้ทำการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง (n = 12)	11	91.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 11)		
2.1 ผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาการร่วมกัน วางแผนในการประชาสัมพันธ์	10	90.91
2.1.1 ได้ผลดี	2	20.00
2.1.2 ไม่ได้ผล	1	10.00
2.1.3 ยังไม่ทราบผล	7	70.00

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
2.2 ประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรในวันปฐมนิเทศนักเรียนเข้าใหม่		
ให้ผู้ปกครองและนักเรียนทราบ	9	81.82
2.2.1 ได้ผลดี	6	66.67
2.2.2 ไม่ได้ผล	1	11.11
2.2.3 ยังไม่ทราบผล	2	22.22
2.3 กำหนดวันในการประชาสัมพันธ์ไว้ในปฏิทินปฏิบัติงานของโรงเรียน	8	72.73
2.3.1 ได้ผลดี	1	12.50
2.3.2 ไม่ได้ผล	1	12.50
2.3.3 ยังไม่ทราบผล	6	75.00
3. ปัญหาครูผู้สอนไม่มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร (n = 12)	10	83.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 10)		
3.1 มอบหมายให้ครูผู้สอนชี้แจงเรื่องการใช้หลักสูตรแก่นักเรียนในชั้นที่ตนสอน	10	100.00
3.1.1 ได้ผลดี	5	50.00
3.1.2 ไม่ได้ผล	1	10.00
3.1.3 ยังไม่ทราบผล	4	40.00
4. ปัญหาขาดการติดตามผลการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร (n = 12)	9	75.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 9)		
4.1 ผู้บริหารแต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการประชาสัมพันธ์และติดตามผลการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร	9	100.00
4.1.1 ได้ผลดี	2	22.22
4.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
4.1.3 ยังไม่ทราบผล	7	77.78

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
5. ปัญหาขาดงบประมาณ และขาดผู้ให้การสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร (n = 12)		
การใช้หลักสูตร (n = 12)	6	50.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 6)		
5.1 ผู้บริหารชี้แจงให้ครูและผู้ปกครองเห็นประโยชน์ของการประชาสัมพันธ์การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการจัดการศึกษาของโรงเรียน	6	100.00
5.1.1 ได้ผลดี	4	66.67
5.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
5.1.3 ยังไม่ทราบผล	2	33.33
5.2 โรงเรียนเลือกเทคนิควิธีการประชาสัมพันธ์ที่สิ้นเปลืองงบประมาณน้อยที่สุด และได้ผลมากที่สุด		
เช่น การเยี่ยมบ้านนักเรียน	6	100.00
5.2.1 ได้ผลดี	3	50.00
5.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
5.2.3 ยังไม่ทราบผล	3	50.00

ตารางที่ 14 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร ซึ่งปรากฏผล ดังนี้

โรงเรียนทุกโรงเรียนมีปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และเทคนิควิธีการในด้านการประชาสัมพันธ์ การใช้หลักสูตร (ร้อยละ 100.00) รองลงมาได้แก่ ปัญหาโรงเรียนไม่มีการวางแผน ไม่ได้กำหนดเวลาในการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรที่แน่นอนและไม่ได้ทำการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง (ร้อยละ 91.67) ปัญหาครูผู้สอนไม่มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร (ร้อยละ 83.33) ปัญหาขาดการติดตามผลการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร (ร้อยละ 75.00) และปัญหาขาดงบประมาณ และขาดผู้ให้การสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์ การใช้หลักสูตร (ร้อยละ 50.00)

ในด้านปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และเทคนิควิธีการในด้านการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไข้ปัญหาโดยถ่ายเอกสารข้อมูล ประชุมชี้แจงแนะนำการใช้สื่อแก่ครูผู้สอนให้ทราบ และปฏิบัติตามแนวทางเดียวกันในการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหา นี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ปัญหา (ร้อยละ 50.00) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 33.33) นอกจากนี้โรงเรียนส่วนใหญ่แก้ปัญหาโดยผู้บริหารคัดเลือกครูที่มีบุคลิกภาพเหมาะสม ส่งไปอบรมในด้านการประชาสัมพันธ์ และให้ศึกษาเรื่องของหลักสูตรให้ชัดเจนยิ่งขึ้น (ร้อยละ 75.00) แนวทางการแก้ปัญหาที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผล (ร้อยละ 77.78) รองลงมาคือได้ผลดีและไม่ได้ผล ในจำนวนร้อยละ ที่เท่ากัน (ร้อยละ 11.11) และโรงเรียนส่วนใหญ่ยังแก้ปัญหาโดยให้ศึกษาจากเอกสาร ศึกษาจากผู้มีความรู้ความ สามารถหรือไปดูงานจากโรงเรียนต่างๆแล้วนำมาปรับใช้ในโรงเรียน (ร้อยละ 66.67) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไข้ปัญหา (ร้อยละ 62.50) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 37.50)

ในด้านปัญหาโรงเรียนไม่มีการวางแผน ไม่ได้กำหนดเวลาในการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรที่แน่นอน และไม่ได้ทำการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่แก้ไข้ปัญหาโดยผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชา ร่วมกันวางแผนในการประชาสัมพันธ์ (ร้อยละ 90.91) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้โรงเรียน ส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไข้ปัญหา (ร้อยละ 70.00) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 20.00) นอกจากนี้โรงเรียนส่วนใหญ่แก้ไข้ปัญหาโดยประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรในวันปฐมนิเทศนักเรียน เข้าใหม่ให้ผู้ปกครองและนักเรียนทราบ (ร้อยละ 81.82) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ได้ผลดี (ร้อยละ 66.67) และโรงเรียนส่วนใหญ่ยังแก้ปัญหาโดยกำหนดวันในการประชาสัมพันธ์ไว้ในปฏิทิน ปฏิบัติงานโรงเรียน (ร้อยละ 72.73) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลัง อยู่ในระหว่างการแก้ไข้ปัญหา (ร้อยละ 75.00) รองลงมาคือได้ผลดี และไม่ได้ผลในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 12.50)

ในด้านปัญหาครูผู้สอนไม่มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไข้ปัญหา โดยมอบหมายให้ครูผู้สอนชี้แจงเรื่องการใช้หลักสูตรแก่นักเรียนในชั้นที่ตนสอน (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 50.00)

ในด้านปัญหาขาดการติดตามผลการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหโดยผู้บริหารแต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการประชาสัมพันธ์และติดตามผลการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหา (ร้อยละ 77.78) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 22.22)

ในด้านปัญหาขาดงบประมาณ และขาดผู้ให้การสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหโดยผู้บริหารชี้แจงให้ครูและผู้ปกครองเห็นประโยชน์ของการประชาสัมพันธ์ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการจัดการศึกษาของโรงเรียน และโรงเรียนเลือกเทคนิควิธีการประชาสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลงงบประมาณน้อยที่สุด และได้ผลมากที่สุด เช่นการเยี่ยมบ้านนักเรียน (ร้อยละ 100.00) ในการที่ผู้บริหารชี้แจงให้ครูและผู้ปกครองเห็นประโยชน์ของการประชาสัมพันธ์ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการจัดการศึกษาของโรงเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ได้ผลดี (ร้อยละ 66.67) ส่วนในการที่โรงเรียนเลือกเทคนิควิธีการประชาสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลงงบประมาณน้อยที่สุด และได้ผลมากที่สุด เช่นการเยี่ยมบ้านนักเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี และยังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญห ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 50.00)

ตอนที่ 3 เป็นการเสนอข้อมูลเกี่ยวกับงานสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ในด้านต่างๆ ดังนี้

- 3.1 การศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษและการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น
- 3.2 การจัดทำแผนการสอน
- 3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 3.4 การพัฒนาและการใช้สื่อการเรียนการสอน
- 3.5 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 3.6 การจัดสอนซ่อมเสริม
- 3.7 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษและการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษและการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาจากผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำในด้านเนื้อหาและกระบวนการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น (n = 12)	11	91.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 11)		
1.1 จัดประชุมปรึกษาหารือกันระหว่างโรงเรียนในกลุ่มเดียวกัน นำเสนอวิธีการและกระบวนการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนแต่ละท่าน คิดว่าประสบความสำเร็จมากที่สุดต่อที่ประชุม	11	100.00
1.1.1 ได้ผลดี	3	27.27
1.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
1.1.3 ยังไม่ทราบผล	8	72.73
2. ปัญหานักเรียนไม่มีโอกาสเลือกเรียนตามความสนใจเท่าที่ควร (n = 12)	11	91.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 11)		
2.1 เปิดวิชาเลือกเสรีวิชาภาษาอังกฤษให้มากขึ้นเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสเลือกเรียนวิชาที่ตนเองสนใจได้	11	100.00
2.1.1 ได้ผลดี	2	18.18
2.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
2.1.3 ยังไม่ทราบผล	9	81.82
3. ปัญหาครูสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษโดยมุ่งเน้นให้นักเรียนสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่ามุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร (n = 12)	11	91.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 11)		
3.1 ครูผู้สอนปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้อง หักมุ่งเน้นเข้ามหาวิทยาลัยและเน้นเพื่อการสื่อสาร	11	100.00
3.1.1 ได้ผลดี	6	54.55
3.1.2 ไม่ได้ผล	5	45.45
3.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ และการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น	จำนวน	ร้อยละ
4. ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตรภาษาอังกฤษ (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 9)	9	75.00
4.1 หัวหน้าหมวดแจกเอกสารหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 ให้ครูผู้สอนได้ศึกษา	9	100.00
4.1.1 ได้ผลดี	4	44.44
4.1.2 ไม่ได้ผล	5	55.56
4.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
4.2 ส่งครูผู้สอนไปอบรมการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539	9	100.00
4.2.1 ได้ผลดี	2	22.22
4.2.2 ไม่ได้ผล	3	33.33
4.2.3 ยังไม่ทราบผล	4	44.44
5. ปัญหาขาดข้อมูลสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 8)	8	66.67
5.1 สอบถามสภาพปัญหาและความต้องการจากนักเรียน ผู้ปกครองนักเรียนและชุมชน	8	100.00
5.1.1 ได้ผลดี	0	0.00
5.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
5.1.3 ยังไม่ทราบผล	8	100.00
6. ปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการปรับรายละเอียดของเนื้อหา ให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครอง (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 6)	6	50.00
6.1 ปฐกษณาขอคำแนะนำจากผู้มีความรู้และมีประสบการณ์	6	100.00
6.1.1 ได้ผลดี	3	50.00
6.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
6.1.3 ยังไม่ทราบผล	3	50.00

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษและการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น	จำนวน	ร้อยละ
6.2 ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือเรียน ตำรา เอกสารประกอบหลักสูตร หลากๆ เล่ม แล้วนำมาปรับเนื้อหาให้เหมาะสม	4	66.67
6.2.1 ได้ผลดี	3	75.00
6.2.2 ไม่ได้ผล	1	25.00
6.2.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
7. ปัญหาการขาดเอกสารและแหล่งในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม (n = 12)	5	41.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 5)		
7.1 ใช้ทุนส่วนตัวในการจัดซื้อ จัดหา เอกสารตำรา หนังสืออ่านประกอบ เอกสารประกอบการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษต่างๆ มาไว้ใช้เอง	5	100.00
7.1.1 ได้ผลดี	4	80.00
7.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
7.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	20.00
7.2 ขอหนังสือหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 จากกรมวิชาการ	5	100.00
7.2.1 ได้ผลดี	3	60.00
7.2.2 ไม่ได้ผล	1	20.00
7.2.3 ยังไม่ทราบผล	1	20.00
7.3 ขอเอกสารประกอบการใช้หลักสูตรจากสำนักพิมพ์ต่างๆ ให้พอดีกับจำนวนครูผู้สอนในหมวดวิชา	5	100.00
7.3.1 ได้ผลดี	2	40.00
7.3.2 ไม่ได้ผล	1	20.00
7.3.3 ยังไม่ทราบผล	2	20.00
7.4 เจ้าหน้าที่บรรณารักษ์ร่วมกับหัวหน้าหมวดวิชาช่วยกันคัดเลือกหนังสือ ตำรา เอกสารประกอบการเรียนการสอนต่างๆ ดำเนินการจัดซื้อมาไว้ในห้องสมุดโรงเรียนหรือห้องสมุดหมวด เพื่อให้ครูผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้า	5	100.00
7.4.1 ได้ผลดี	2	40.00
7.4.2 ไม่ได้ผล	2	40.00
7.4.3 ยังไม่ทราบผล	1	20.00

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ และการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น	จำนวน	ร้อยละ
8. ปัญหาครูผู้สอนไม่ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษให้เข้าใจ ก่อนทำการสอน (n = 12)	5	41.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 5)		
8.1 จัดให้มีการผลิตเปลี่ยนหมุนเวียนกันสาธิตการใช้แผนการสอน ในที่ประชุมครูเพื่อกระตุ้นให้ครูได้ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ ก่อนทำการสอน	5	100.00
8.1.1 ได้ผลดี	0	0.00
8.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
8.1.3 ยังไม่ทราบผล	5	100.00
9. ปัญหาไม่ได้รับข่าวสารแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับการจัดอบรมสัมมนา (n = 12)	3	25.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 3)		
9.1 พยายามศึกษาหาความรู้จากเอกสารที่มีอยู่ ขอคำแนะนำจาก ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา	3	100.00
9.1.1 ได้ผลดี	1	33.33
9.1.2 ไม่ได้ผล	1	33.33
9.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	33.33
9.2 ครูผู้สอนพยายามติดตามข่าวสารในเรื่องการจัดการประชุมอบรม ติดต่อขอเข้าร่วมรับการอบรมตามความเหมาะสม	3	100.00
9.2.1 ได้ผลดี	1	33.33
9.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
9.2.3 ยังไม่ทราบผล	2	66.67

ตารางที่ 15 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษและการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น ซึ่งปรากฏผลดังนี้

โรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาขาดผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำในด้านเนื้อหาและกระบวนการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น ปัญหานักเรียนไม่มีโอกาสเลือกเรียนตามความสนใจเท่าที่ควร และปัญหาครูสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษโดยมุ่งเน้นให้นักเรียนสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่ามุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร (ร้อยละ 91.67) รองลงมาได้แก่ ปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตรภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 75.00) ปัญหาขาดข้อมูลสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น (ร้อยละ 66.67) ปัญหาครูขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการปรับรายละเอียดของเนื้อหาให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครอง (ร้อยละ 50.00) ปัญหาการขาดเอกสารและแหล่งในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม และปัญหาครูผู้สอนไม่ได้ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษให้เข้าใจก่อนทำการสอน (ร้อยละ 41.67) และปัญหาไม่ได้รับข่าวสารแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับการจัดอบรมสัมมนา (ร้อยละ 25.00)

ในด้านปัญหาขาดผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำในด้านเนื้อหาและกระบวนการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไข้ปัญหาโดย จัดประชุม ปรึกษาหารือกันระหว่างโรงเรียนในกลุ่มเดียวกัน นำเสนอวิธีการและกระบวนการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนแต่ละท่านคิดว่าประสบความสำเร็จมากที่สุดต่อที่ประชุม (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไข้ปัญหา (ร้อยละ 72.73) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 27.27)

ในด้านปัญหานักเรียนไม่มีโอกาสเลือกเรียนตามความสนใจเท่าที่ควร พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไข้ปัญหาโดยเปิดวิชาเลือกเสรีวิชาภาษาอังกฤษให้มากขึ้นเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสเลือกเรียนวิชาที่ตนเองสนใจ (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไข้ปัญหา (ร้อยละ 81.82) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 18.18)

ในด้านปัญหาครูสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษโดยมุ่งเน้นให้นักเรียนสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่ามุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไข้ปัญหาโดยครูผู้สอนต้องปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องทั้งมุ่งเน้นเข้ามหาวิทยาลัยและเน้นเพื่อการสื่อสาร (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ไข้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 54.55)

ในด้านปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตรภาษาอังกฤษ พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไข้ปัญหาโดยหัวหน้าหมวดแจกเอกสารหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 ให้ครูผู้สอนได้ศึกษา และส่งครูผู้สอนไปอบรมการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 (ร้อยละ 100.00) ในการที่หัวหน้าหมวดแจกเอกสารหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 ให้ครูผู้สอนได้ศึกษา โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าไม่ได้ผล (ร้อยละ 55.56) ส่วนในการส่งครูผู้สอนไปอบรมการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไข้ปัญหา (ร้อยละ 44.44) รองลงมาคือไม่ได้ผล (ร้อยละ 33.33)

ในด้านปัญหาขาดข้อมูลสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไข้ปัญหาโดยสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการจากนักเรียน ผู้ปกครองนักเรียนและชุมชน (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ไข้ปัญหานี้ โรงเรียนทุกโรงเรียนระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไข้ปัญหา (ร้อยละ 100.00)

ในด้านปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการปรับรายละเอียดของเนื้อหาให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครอง พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไข้ปัญหาโดยปรึกษาขอคำแนะนำจากผู้มีความรู้และมีประสบการณ์ (ร้อยละ 100.00) และส่วนใหญ่แก้ไข้ปัญหาโดยศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ ตำรา เอกสารประกอบหลักสูตร หลายๆ เล่มแล้วนำมาปรับเนื้อหาให้เหมาะสม (ร้อยละ 66.67) ในการปรึกษาขอคำแนะนำจากผู้มีความรู้และมีประสบการณ์ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ได้ผลดี และยังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไข้ปัญหา ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 50.00) ส่วนในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือเรียน ตำรา เอกสารประกอบหลักสูตรหลายๆ เล่ม แล้วนำมาปรับเนื้อหาให้เหมาะสม โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ได้ผลดี (ร้อยละ 75.00)

ในด้านปัญหาการขาดเอกสารและแหล่งในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไข้ปัญหาโดยใช้ทุนส่วนตัวในการจัดซื้อ จัดหา เอกสารตำรา หนังสืออ่านประกอบ เอกสารประกอบการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษต่างๆ มาไว้ใช้เอง ขอหนังสือหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 จากกรมวิชาการ ขอเอกสารประกอบการใช้หลักสูตรจากสำนักพิมพ์ต่างๆ ให้พอดีกับจำนวนครูผู้สอนในหมวดวิชา และเจ้าหน้าที่บรรณารักษ์ร่วมกับหัวหน้าหมวดวิชาช่วยกันคัดเลือกหนังสือ ตำรา เอกสารประกอบการเรียนการสอนต่างๆ ดำเนินการจัดซื้อมาไว้ในห้องสมุดโรงเรียนหรือห้องสมุดหมวด เพื่อให้ครูผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้า (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ไข้ปัญหาทั้ง 4 วิธีดังกล่าวนี้ แนวทางที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ได้ผลดี คือ ใช้ทุนส่วนตัวในการจัดซื้อ จัดหา เอกสารตำรา หนังสืออ่านประกอบ เอกสารประกอบการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษต่างๆ มาไว้ใช้เอง (ร้อยละ 80.00) ขอหนังสือหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 จากกรมวิชาการ (ร้อยละ 60.00) และขอเอกสารประกอบการใช้หลักสูตรจากสำนักพิมพ์ต่างๆ ให้พอดีกับจำนวนครูในหมวดวิชา (ร้อยละ 40.00) ส่วนในการที่เจ้าหน้าที่บรรณารักษ์ร่วมกับหัวหน้าหมวดวิชาช่วยกันคัดเลือกหนังสือ ตำรา เอกสารประกอบการเรียนการสอนต่างๆ ดำเนินการจัดซื้อมาไว้ในห้องสมุดโรงเรียนหรือห้องสมุดหมวด เพื่อให้ครูผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้า โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ได้ผลดี และไม่ได้ผล ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 40.00)

ในด้านปัญหาครูผู้สอนไม่ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษให้เข้าใจก่อนทำการสอน พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไข้ปัญหาโดยจัดให้มีการผลิตเปลี่ยนหมุนเวียนกันสาธิตการใช้แผนการสอนในที่ประชุมครูเพื่อกระตุ้นให้ครูศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษก่อนทำการสอน (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ไข้ปัญหานี้ โรงเรียนทุกโรงเรียนระบุว่า ยังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไข้ปัญหา (ร้อยละ 100.00)

ในด้านปัญหาไม่ได้รับข่าวสารแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับการจัดอบรมสัมมนา พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไข้ปัญหาโดยพยายามศึกษาหาความรู้จากเอกสารที่มีอยู่ ขอคำแนะนำจากผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอนพยายามติดตามข่าวสารในเรื่องการจัดการประชุมอบรม ติดต่อขอเข้าร่วมรับการอบรมตามความเหมาะสม (ร้อยละ 100.00) ในการพยายามศึกษาหาความรู้จากเอกสารที่มีอยู่ ขอคำแนะนำจากผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา โรงเรียนระบุว่า ได้ผลดี, ไม่ได้ผล และยังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไข้ปัญหา ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 33.33) ส่วนในการที่ครูผู้สอนพยายามติดตามข่าวสารในเรื่องการจัดการประชุมอบรม ติดต่อขอเข้าร่วมการอบรมตามความเหมาะสม โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ยังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไข้ปัญหา (ร้อยละ 66.67) รองลงมาคือ ได้ผลดี (ร้อยละ 33.33)

ตารางที่ 16 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดทำแผนการสอน

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดทำแผนการสอน	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาครูผู้สอนไม่มีเวลาในการจัดทำแผนการสอนอย่างเพียงพอ (n = 12)	12	100.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 12)		
1.1 จัดทำแผนการสอนในช่วงปิดภาคเรียน หรือทำนอกเวลาราชการ	12	100.00
1.1.1 ได้ผลดี	10	83.33
1.1.2 ไม่ได้ผล	1	8.33
1.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	8.33
2. ปัญหาการเขียนแผนการสอนโดยไม่ได้ให้ชุมชนและนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วม (n = 12)	10	83.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 10)		
2.1 เข้ารับการอบรม เชิญวิทยากรมาบรรยาย และเขียนแผนการสอนร่วมกับคณะกรรมการโรงเรียนและ/หรือชุมชน	10	100.00
2.1.1 ได้ผลดี	2	20.00
2.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
2.1.3 ยังไม่ทราบผล	8	80.00
2.2 ก่อนเขียนแผนครูผู้สอนได้ศึกษา สอบถามข้อมูลและสภาพปัญหาความต้องการของชุมชน และนักเรียนก่อนแล้วจึงเขียนแผนการสอน	8	80.00
2.2.1 ได้ผลดี	1	12.50
2.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
2.2.3 ยังไม่ทราบผล	7	87.50
3. ปัญหาขาดผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชามาให้คำแนะนำ (n = 12)	9	75.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 9)		
3.1 ให้เพื่อนครูที่เข้าใจและเคยสอนภาษาอังกฤษในวิชานั้นๆมาก่อน หรือหัวหน้าหมวด หรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการให้คำแนะนำ	9	100.00
3.1.1 ได้ผลดี	4	44.44
3.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
3.1.3 ยังไม่ทราบผล	5	55.56

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดทำแผนการสอน	จำนวน	ร้อยละ
4. ปัญหาโรงเรียนไม่ได้จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการด้านเทคนิคการเขียนแผนการสอน		
วิชาภาษาอังกฤษโดยตรง (n = 12)	7	58.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 7)		
4.1 ให้ครูผู้สอนศึกษาจากแผนการสอนที่มีอยู่ในคู่มือครู แล้วจัดทำแผนการสอนขึ้นมาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพของนักเรียน	7	100.00
4.1.1 ได้ผลดี	6	85.71
4.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
4.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	14.29
4.2 ให้ครูผู้สอนศึกษาจากหนังสือ ตำรา เอกสารประกอบการเรียนการสอนต่างๆ		
ถามผู้รู้หรือผู้มีประสบการณ์การทำแผนการสอนในวิชานั้นๆ	7	100.00
4.2.1 ได้ผลดี	4	57.14
4.2.2 ไม่ได้ผล	3	42.86
4.2.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
5. ปัญหาขาดการกำกับติดตามการจัดทำและใช้แผนการสอน (n = 12)	6	50.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 6)		
5.1 ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หรือหัวหน้าหมวดนิเทศติดตามการทำแผนและสังเกตการใช้แผนการสอนของครูผู้สอน	6	100.00
5.1.1 ได้ผลดี	0	0.00
5.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
5.1.3 ยังไม่ทราบผล	6	100.00
6. ปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนการสอน (n = 12)	4	33.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 4)		
6.1 จัดทำแผนการสอนร่วมกับครูผู้สอนที่มีความเข้าใจในการทำแผนการสอนที่สอนในระดับชั้นเดียวกันในโรงเรียนเดียวกันหรือระหว่างครูผู้สอนในกลุ่มโรงเรียนเดียวกัน	4	100.00
6.1.1 ได้ผลดี	2	50.00
6.1.2 ไม่ได้ผล	1	25.00
6.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	25.00

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดทำแผนการสอน	จำนวน	ร้อยละ
6.2 ประชุมครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อร่วมมือกันวางแผน		
จัดทำแผนการเรียนการสอน	4	100.00
6.2.1 ได้ผลดี	1	25.00
6.2.2 ไม่ได้ผล	2	50.00
6.2.3 ยังไม่ทราบผล	1	25.00
6.3 ให้ครูผู้สอนไปศึกษาแนวทางการจัดทำแผนการสอนจากกลุ่มโรงเรียน		
หรือโรงเรียนที่กรมสามัญศึกษาจัดเป็นศูนย์วิชาภาษาอังกฤษ	3	75.00
6.3.1 ได้ผลดี	1	33.33
6.3.2 ไม่ได้ผล	1	33.33
6.3.3 ยังไม่ทราบผล	1	33.33
7. ปัญหาครูผู้สอนไม่ได้สอนตามแผนการสอน ($n = 12$)	3	25.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ ($n = 3$)		
7.1 จัดทำบันทึกการสอนทุกครั้งหลังการสอน เขียนหมายเหตุถึงสาเหตุ		
ที่ไม่สามารถสอนตามแผนการสอนได้เพื่อนำไปปรับแก้ไขแผนการสอน	3	100.00
7.1.1 ได้ผลดี	1	33.33
7.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
7.1.3 ยังไม่ทราบผล	2	66.67

ตารางที่ 16 แสดงข้อมูลปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดทำแผนการสอน ซึ่งปรากฏผลดังนี้

โรงเรียนทุกโรงเรียนมีปัญหาครูผู้สอนไม่มีเวลาในการจัดทำแผนการสอนอย่างเพียงพอ (ร้อยละ 100.00) รองลงมาได้แก่ ปัญหาการเขียนแผนการสอนโดยไม่ได้ให้ชุมชนและนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วม (ร้อยละ 83.33) ปัญหาขาด ผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชามาให้คำแนะนำ (ร้อยละ 75.00) ปัญหาโรงเรียนไม่ได้จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการด้านเทคนิคการเขียนแผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยตรง (ร้อยละ 58.33) ปัญหาขาดการกำกับติดตามการจัดทำและใช้แผนการสอน (ร้อยละ 50.00) ปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนการสอน (ร้อยละ 33.33) และปัญหาครูผู้สอนไม่ได้สอนตามแผนการสอน (ร้อยละ 25.00)

ในด้านปัญหาครูผู้สอนไม่มีเวลาในการจัดทำแผนการสอนอย่างเพียงพอ พบว่า โรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยจัดทำแผนการสอนในช่วงปิดภาคเรียนหรือทำนอกเวลาราชการ (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาที่ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 83.33)

ในด้านปัญหาการเขียนแผนการสอนโดยไม่ได้ให้ชุมชนและนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วม พบว่า โรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยเข้ารับการอบรม เชิญวิทยากรมาบรรยาย และเขียนแผนการสอนร่วมกับคณะกรรมการโรงเรียน และ/หรือชุมชน (ร้อยละ 100.00) และส่วนใหญ่แก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยก่อนเขียนแผนครูผู้สอนได้ศึกษา สอบถามข้อมูล และสภาพปัญหาความต้องการของชุมชน และเด็กก่อนแล้วจึงเขียนแผนการสอน (ร้อยละ 80.00) ในการเข้ารับการอบรม เชิญวิทยากรมาบรรยาย และเขียนแผนการสอนร่วมกับคณะกรรมการโรงเรียนและ/หรือชุมชน โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ยังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหาดังกล่าว (ร้อยละ 80.00) รองลงมาคือได้ผลดีคือ (ร้อยละ 20.00) และการศึกษาที่ก่อนเขียนแผนครูผู้สอนได้ศึกษา สอบถามข้อมูลและสภาพปัญหาความต้องการของชุมชน และนักเรียนก่อนแล้วจึงเขียนแผนการสอน โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ยังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหาดังกล่าว (ร้อยละ 87.50) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 12.50)

ในด้านปัญหาขาดผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชามาให้คำแนะนำ พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยให้เพื่อนครูที่เข้าใจและเคยสอนภาษาอังกฤษในวิชานั้นๆมาก่อนหรือหัวหน้าหมวด หรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการให้คำแนะนำ (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาที่ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหาดังกล่าว (ร้อยละ 55.56) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 44.44)

ในด้านปัญหาโรงเรียนไม่ได้จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการด้านเทคนิคการเขียนแผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยตรง พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยให้ครูศึกษาจากแผนการสอนที่มีอยู่ในคู่มือครูแล้วจัดทำแผนการสอนขึ้นมาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพของนักเรียน และให้ครูศึกษาจากหนังสือ ตำรา เอกสารประกอบการเรียนการสอนต่างๆ ถามผู้รู้หรือผู้มีประสบการณ์การทำแผนการสอนในวิชานั้นๆ (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 2 วิธีนี้ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 85.71 และ 57.14 ตามลำดับ)

ในด้านปัญหาขาดการกำกับติดตามการจัดทำและใช้แผนการสอน พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หรือหัวหน้าหมวดนิเทศติดตามการทำแผนและสังเกตการใช้แผนการสอนของครูผู้สอน (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาที่ โรงเรียนทุกโรงเรียนระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหาดังกล่าว (ร้อยละ 100.00)

ในด้านปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนการสอน พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยจัดทำแผนการสอนร่วมกับครูผู้สอนที่มีความเข้าใจในการทำแผนการสอนที่สอนในระดับชั้นเดียวกันในโรงเรียนเดียวกันหรือระหว่างครูผู้สอนในกลุ่มโรงเรียนเดียวกัน และประชุมครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อร่วมมือกันวางแผนจัดทำแผนการเรียนการสอน (ร้อยละ 100.00) และส่วนใหญ่แก้ไขปัญหาโดยให้ครูไปศึกษาแนวทางการจัดทำแผนการสอนจากกลุ่มโรงเรียนหรือโรงเรียนที่กรมสามัญศึกษาจัดเป็นศูนย์วิชาภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 75.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 3 วิธีดังกล่าวนี้ แนวทางที่โรงเรียนระบุว่าได้ผลดี คือ จัดทำแผนการสอนร่วมกับครูผู้สอนที่มีความเข้าใจในการทำแผนการสอนที่สอนในระดับชั้นเดียวกันในโรงเรียนเดียวกันหรือระหว่างครูผู้สอนในกลุ่มโรงเรียนเดียวกัน (ร้อยละ 50.00) แนวทางที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าไม่ได้ผลคือประชุมครูวิชาภาษาอังกฤษเพื่อร่วมมือกันวางแผนจัดทำแผนการเรียนการสอน (ร้อยละ 50.00) ส่วนในการให้ครูไปศึกษาแนวทางการจัดทำแผนการสอนจากกลุ่มโรงเรียนหรือโรงเรียนที่กรมสามัญศึกษาจัดเป็นศูนย์วิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนระบุว่า ได้ผลดี ไม่ได้ผล และยังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหานี้ ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 33.33)

ในด้านปัญหาครูผู้สอนไม่ได้สอนตามแผนการสอน พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยจัดทำบันทึกการสอนทุกครั้งหลังการสอน เขียนหมายเหตุถึงสาเหตุที่ไม่สามารถสอนตามแผนการสอนได้เพื่อนำไปปรับแก้ไขแผนการสอนต่อไป (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหานี้ (ร้อยละ 66.67) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 33.33)

ตารางที่ 17 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหานักเรียนไม่ค่อยทำงานที่มอบให้ (n = 12)	12	100.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 12)		
1.1 ให้นักเรียนทำงานเป็นคู่หรือทำงานเป็นกลุ่มเพื่อจะได้ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันแก้ปัญหา พร้อมทั้งให้เพื่อนในกลุ่มช่วยกัน ประเมินการทำงานของเพื่อนแต่ละคน	12	100.00
1.1.1 ได้ผลดี	9	75.00
1.1.2 ไม่ได้ผล	3	25.00
1.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
2. ปัญหาพื้นฐานความรู้ของนักเรียนแตกต่างกัน (n = 12)	12	100.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ		
2.1 พัฒนาจากสิ่งที่นักเรียนรู้และนำไปสู่สิ่งที่ยากขึ้น	12	100.00
2.1.1 ได้ผลดี	12	100.00
2.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
2.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
2.2 สอนตามศักยภาพของนักเรียน โดยครูได้ศึกษาพื้นฐาน ของนักเรียนแต่ละคน	12	100.00
2.2.1 ได้ผลดี	7	58.33
2.2.2 ไม่ได้ผล	4	33.33
2.2.3 ยังไม่ทราบผล	1	8.33
2.3 เรียนกันเป็นกลุ่มคละกันระหว่างนักเรียนที่เรียนอ่อนกับ นักเรียนที่เรียนเก่ง ให้นักเรียนที่เรียนเก่งคอยช่วยนักเรียนที่เรียนอ่อน	12	100.00
2.3.1 ได้ผลดี	5	41.67
2.3.2 ไม่ได้ผล	7	58.33
2.3.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	จำนวน	ร้อยละ
3. ปัญหานักเรียนมีจำนวนมากเกินไป ทำให้ครูไม่อาจใช้วิธีการสอนหรือจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบต่างๆได้อย่างหลากหลาย (n = 12)	10	83.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 10)		
3.1 ครูเลือกจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน	10	100.00
3.1.1 ได้ผลดี	6	60.00
3.1.2 ไม่ได้ผล	3	30.00
3.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	10.00
3.2 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน	10	100.00
3.2.1 ได้ผลดี	3	30.00
3.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
3.2.3 ยังไม่ทราบผล	7	70.00
4. ปัญหาการประชุม อบรม และสัมมนาเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอนแนวใหม่ๆค่อนข้างน้อย	10	83.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 10)		
4.1 ให้ครูที่เคยได้รับการอบรมมาถ่ายทอดความรู้หรือเล่าถึงประสบการณ์ที่ได้จากการอบรมให้เพื่อนครูทราบในคาบนิเทศ	10	100.00
4.1.1 ได้ผลดี	3	30.00
4.1.2 ไม่ได้ผล	2	20.00
4.1.3 ยังไม่ทราบผล	5	50.00
4.2 ศึกษาจากเพื่อนครูที่อยู่ในกลุ่มโรงเรียนเดียวกันที่ประสบความสำเร็จในเรื่องเทคนิควิธีการสอนแบบใหม่ๆและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	10	100.00
4.2.1 ได้ผลดี	2	20.00
4.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
4.2.3 ยังไม่ทราบผล	8	80.00

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	จำนวน	ร้อยละ
5. ปัญหากิจกรรมในหลักสูตรภาษาอังกฤษมีมากเกินไป ทำให้สอนไม่ทัน		
ตามกำหนดการสอน (n = 12)	10	83.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 10)		
5.1 ครูผู้สอนรวบรัดกิจกรรมให้กระชับขึ้นและให้เหมาะสมกับเวลา	10	100.00
5.1.1 ได้ผลดี	10	100.00
5.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
5.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
5.2 เรียกนักเรียนมาฝึกทักษะบางอย่างเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน อาจเป็นช่วงก่อนโรงเรียนเช้าหรือหลังเลิกเรียน หรือเวลาพักกลางวัน		
หลังจากทานข้าวเสร็จ	10	100.00
5.2.1 ได้ผลดี	5	50.00
5.2.2 ไม่ได้ผล	4	40.00
5.2.3 ยังไม่ทราบผล	1	10.00
6. ปัญหาครูขาดความรู้และทักษะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน		
ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (n = 12)	8	66.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 8)		
6.1 ส่งครูไปอบรมวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ		
ที่จัดโดยสถาบันทั้งภาครัฐและเอกชน	8	100.00
6.1.1 ได้ผลดี	5	62.50
6.1.2 ไม่ได้ผล	1	12.50
6.1.3 ยังไม่ทราบผล	2	25.00
6.2 เชิญวิทยากรมาให้การอบรมเชิงปฏิบัติการจัดกิจกรรม		
การเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง	8	100.00
6.2.1 ได้ผลดี	4	50.00
6.2.2 ไม่ได้ผล	3	37.50
6.2.3 ยังไม่ทราบผล	1	12.50

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	จำนวน	ร้อยละ
6.3 ส่งครูผู้สอนไปศึกษาดูงานในโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นการใช้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง	8	100.00
6.3.1 ได้ผลดี	0	0.00
6.3.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
6.3.3 ยังไม่ทราบผล	8	100.00
7. ปัญหาโรงเรียนมีกิจกรรมพิเศษอื่นๆมากทำให้สอนไม่ทันตามเวลาที่กำหนด (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 8)	8	66.67
7.2 มอบงานให้นักเรียนศึกษาต่อบ้านอาจเป็นงานกลุ่ม งานคู่ หรืองานเดี่ยว	8	100.00
7.2.1 ได้ผลดี	6	75.00
7.2.2 ไม่ได้ผล	2	25.00
7.2.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
7.3 ขอชั่วโมงสอนจากครูคนอื่นที่สอนในระดับเดียวกันที่สอนเสร็จหรือจบหลักสูตรแล้ว หรือใช้เวลาก่อนโรงเรียนเข้าหรือใช้เวลาหลังเลิกเรียนสอนทดแทน	8	100.00
7.3.1 ได้ผลดี	5	62.50
7.3.2 ไม่ได้ผล	2	25.00
7.3.3 ยังไม่ทราบผล	1	12.50
7.1 จัดมุมกิจกรรมภาษาอังกฤษในห้องเรียนหรือภายในโรงเรียนให้นักเรียนได้ฝึกทำกิจกรรมเอง	8	100.00
7.1.1 ได้ผลดี	4	50.00
7.1.2 ไม่ได้ผล	2	25.00
7.1.3 ยังไม่ทราบผล	2	25.00
8. ปัญหาขาดผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการนิเทศช่วยเหลือแนะนำครู (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 6)	6	50.00
8.1 เชิญผู้เชี่ยวชาญบริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา เพื่อนครูด้วยกันหรือศึกษานิเทศก์ประจำกลุ่มโรงเรียนมาทำการนิเทศให้คำแนะนำ	6	100.00
8.1.1 ได้ผลดี	1	16.67
8.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
8.1.3 ยังไม่ทราบผล	5	83.33

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	จำนวน	ร้อยละ
9. ปัญหาหนังสือ เอกสาร วัสดุอุปกรณ์ต่างๆที่จะให้นักเรียน		
ศึกษาค้นคว้าไม่เพียงพอ (n = 12)	6	50.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 6)		
9.1 ทักโครงการเสนอผู้บริหารขอให้มีการจัดซื้อหนังสือ เอกสาร		
และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆที่จำเป็น และเป็นประโยชน์ต่อการจัด		
กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ	6	100.00
9.1.1 ได้ผลดี	3	50.00
9.1.2 ไม่ได้ผล	3	50.00
9.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
9.2 แนะนำให้นักเรียนไปศึกษา ค้นคว้าจากแหล่งค้นคว้า ห้องสมุดต่างๆ		
นอกสถานที่ทั้งของภาครัฐและเอกชน	6	100.00
9.2.1 ได้ผลดี	3	50.00
9.2.2 ไม่ได้ผล	3	50.00
9.2.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
10. ปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนและไม่สามารถจัดกิจกรรม		
การเรียนการสอนได้ครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนด (n = 12)	4	33.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 4)		
10.1 ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมทั้งทางด้านเนื้อหาวิชาและวิธีการจัด		
กิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตนเองจากหนังสือตำราเอกสารต่างๆ	4	100.00
10.1.1 ได้ผลดี	4	100.00
10.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
10.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
10.2 สมัครเข้ารับการอบรมในด้านเนื้อหาวิชาและวิธีการจัด		
กิจกรรมการเรียนการสอนตามที่หน่วยงานต่างๆทั้งของภาครัฐ		
และเอกชนจัด โดยเบิกค่าใช้จ่าย หรืออาจออกค่าใช้จ่ายเอง	4	100.00
10.2.1 ได้ผลดี	3	75.00
10.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
10.2.3 ยังไม่ทราบผล	1	25.00

ตารางที่ 17 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งปรากฏผลดังนี้

โรงเรียนทุกโรงเรียนมีปัญหาที่นักเรียนไม่ค่อยทำงานที่มอบให้ ปัญหาพื้นฐานความรู้ของนักเรียนแตกต่างกัน (ร้อยละ 100.00) รองลงมาได้แก่ปัญหานักเรียนมีจำนวนมากเกินไป ทำให้ครูไม่อาจใช้วิธีการสอนหรือจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบต่างๆได้อย่างหลากหลาย ปัญหาการประชุม อบรมและสัมมนาเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอนแนวใหม่ๆค่อนข้างน้อย ปัญหากิจกรรมในหลักสูตรภาษาอังกฤษมีมากเกินไป ทำให้สอนไม่ทันตามกำหนดการสอน (ร้อยละ 83.33) ปัญหาครูขาดความรู้และทักษะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และปัญหาโรงเรียนมีกิจกรรมพิเศษอื่นๆทำให้สอนไม่ทันตามเวลาที่กำหนด (ร้อยละ 66.67) ปัญหาขาดผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการนิเทศช่วยเหลือแนะนำครู และปัญหาหนังสือ เอกสาร วัสดุอุปกรณ์ต่างๆที่ให้ให้นักเรียนค้นคว้าไม่เพียงพอ (ร้อยละ 50.00) และปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนและไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนด (ร้อยละ 33.33)

ในด้านปัญหานักเรียนไม่ค่อยทำงานที่มอบให้ พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ปัญหาโดยให้นักเรียนทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเพื่อจะได้ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันแก้ปัญหา พร้อมทั้งให้เพื่อนในกลุ่มช่วยกันประเมินการทำงานของเพื่อนแต่ละคน (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 75.00)

ในด้านปัญหาพื้นฐานความรู้ของนักเรียนแตกต่างกัน พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ปัญหาโดยพัฒนาจากสิ่งที่นักเรียนรู้และง่ายไปสู่สิ่งที่ยากขึ้น สอนตามศักยภาพของนักเรียน โดยครูได้ศึกษาพื้นฐานของนักเรียนแต่ละคน และเรียนกันเป็นกลุ่มละกันระหว่างนักเรียนที่เรียนอ่อนกับนักเรียนที่เรียนเก่ง ให้นักเรียนที่เรียนเก่งคอยช่วยนักเรียนที่เรียนอ่อน (ร้อยละ 100.00) ในการพัฒนาจากสิ่งที่นักเรียนรู้และง่ายไปสู่สิ่งที่ยากขึ้น โรงเรียนทุกโรงเรียนระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 100.00) การสอนตามศักยภาพของนักเรียนโดยครูได้ศึกษาพื้นฐานของนักเรียนแต่ละคน โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 58.33) ส่วนการเรียนกันเป็นกลุ่มละกันระหว่างนักเรียนที่เรียนอ่อนกับนักเรียนที่เรียนเก่งให้นักเรียนที่เรียนเก่งช่วยนักเรียนที่เรียนอ่อน โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าไม่ได้ผล (ร้อยละ 58.33)

ในด้านปัญหานักเรียนมีจำนวนมากเกินไป ทำให้ครูไม่อาจใช้วิธีการสอนหรือจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบต่างๆได้อย่างหลากหลาย พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ปัญหาโดยครูเลือกจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน (ร้อยละ 100.00) ในการที่ครูเลือกจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 60.00) ส่วนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหา (ร้อยละ 70.00) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 30.00)

ในด้านปัญหาการประชุม อบรม และสัมมนาเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอนแนวใหม่ๆค่อนข้างน้อย พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ปัญหาโดยให้ครูที่เคยได้รับการอบรมมาถ่ายทอดความรู้หรือเล่าถึงประสบการณ์ที่ได้จากการอบรมให้เพื่อนครูทราบในคาบนิเทศ และศึกษาจากเพื่อนครูที่อยู่ในกลุ่มโรงเรียนเดียวกันที่ประสบความสำเร็จในเรื่องเทคนิควิธีการสอนแบบใหม่ๆและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (ร้อยละ 100.00) ในการให้ครูที่เคยได้รับ

การอบรมมาถ่ายทอดความรู้หรือเล่าถึงประสบการณ์ที่ได้จากการอบรมให้เพื่อนครูทราบในคาบนิเทศ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผล (ร้อยละ 50.00) รองลงมาคือ ได้ผลดี (ร้อยละ 30.00) และในการศึกษาจากเพื่อนครูที่อยู่ในกลุ่มโรงเรียนเดียวกันที่ประสบความสำเร็จในเรื่องเทคนิควิธีการสอนแบบใหม่ๆและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผล (ร้อยละ 80.00) รองลงมาคือ ได้ผลดี (ร้อยละ 20.00)

ในด้านปัญหากิจกรรมในหลักสูตรภาษาอังกฤษมีมากเกินไป ทำให้สอนไม่ทันตามกำหนดการสอน พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ปัญหาโดยครูผู้สอนรวบรัดกิจกรรมให้กระชับขึ้นและให้เหมาะสมกับเวลา และเรียกนักเรียนมาฝึกทักษะบางอย่างเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน อาจเป็นช่วงก่อนโรงเรียนเช้าหรือหลังเลิกเรียน หรือเวลาพักกลางวัน หลังจากทานข้าวเสร็จ (ร้อยละ 100.00) ในการที่ครูผู้สอนรวบรัดกิจกรรมให้กระชับขึ้นและให้เหมาะสมกับเวลา โรงเรียนทุกโรงเรียนระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 100.00) และในการเรียกนักเรียนมาฝึกทักษะบางอย่างเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน อาจเป็นช่วงก่อนโรงเรียนเช้าหรือหลังเลิกเรียน หรือเวลาพักกลางวันหลังจากทานข้าวเสร็จ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 50.00)

ในด้านปัญหาขาดความรู้และทักษะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไข้ปัญหาโดยส่งครูไปอบรมวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่จัดโดยสถาบันทั้งภาครัฐและเอกชน เชิญวิทยากรมาให้การอบรมเชิงปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และส่งครูผู้สอนไปศึกษาดู เเน่ในโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นการใช้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 3 วิธีดังกล่าวนี้พบว่า แนวทางที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี คือ ส่งครูไปอบรมวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่จัดโดยสถาบันทั้งภาครัฐและเอกชน (ร้อยละ 62.50) เชิญวิทยากรมาให้การอบรมเชิงปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (ร้อยละ 50.00) ส่วนแนวทางการแก้ไข้ปัญหาโดยส่งครูไปศึกษาดูงานในโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นการใช้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง โรงเรียนทุกโรงเรียนระบุว่ายังไม่ทราบผล (ร้อยละ 100.00)

ในด้านปัญหาโรงเรียนมีกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ มากทำให้สอนไม่ทันตามเวลาที่กำหนด พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไข้ปัญหาโดยมอบงานให้นักเรียนศึกษาต่อบ้านอาจเป็นงานกลุ่ม งานคู่หรืองานเดี่ยว ขอชั่วโมงสอนจากครูคนอื่นที่สอนในระดับเดียวกันที่สอนเสร็จหรือจบหลักสูตรแล้ว หรือใช้เวลาก่อนโรงเรียนเช้าหรือใช้เวลาหลังเลิกเรียนสอนชดเชย และจัดมุมกิจกรรมภาษาอังกฤษในห้องเรียนหรือภายในโรงเรียนให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมเอง (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 3 ดังกล่าวนี พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 75.00, 62.50 และ 50.00 ตามลำดับ)

ในด้านปัญหาขาดผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการนิเทศช่วยเหลือแนะนำครู พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไข้ปัญหาโดยเชิญผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา เพื่อนครูด้วยกันหรือศึกษานิเทศก์ประจำกลุ่มโรงเรียนมาทำการนิเทศให้คำแนะนำ (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผล เพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไข้ปัญหา (ร้อยละ 83.33) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 16.67)

ในด้านปัญหาหนังสือ เอกสาร วัสดุอุปกรณ์ต่างๆที่จะให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าไม่เพียงพอ พบว่า โรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหามาโดยทำโครงการเสนอผู้บริหารขอให้มีการจัดซื้อหนังสือ เอกสารและวัสดุอุปกรณ์ต่างๆที่จำเป็น และเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และแนะนำให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าจากแหล่งค้นคว้า ห้องสมุดต่างๆนอกสถานที่ทั้งของภาครัฐและเอกชน (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 2 วิธีดังกล่าวนี้ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดีและไม่ได้ผลในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 50.00)

ในด้านปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนและไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนด พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหามาโดยศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมทั้งทางด้านเนื้อหาวิชาและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตนเองจากหนังสือตำราเอกสารต่างๆ และสมัครเข้ารับการอบรมในด้านเนื้อหาวิชาและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามที่หน่วยงานต่างๆทั้งของภาครัฐและเอกชนจัด โดยเบิกค่าใช้จ่ายหรืออาจออกค่าใช้จ่ายเอง (ร้อยละ 100.00) ในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมทั้งทางด้านเนื้อหาวิชาและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตนเองจากหนังสือตำราเอกสารต่างๆ โรงเรียนทุกโรงเรียนระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 100.00) และการสมัครเข้ารับการอบรมในด้านเนื้อหาวิชาและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามที่หน่วยงานต่างๆทั้งของภาครัฐและเอกชนจัดโดยเบิกค่าใช้จ่ายหรือออกค่าใช้จ่ายเอง โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 75.00)

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการผลิตสื่อการเรียนการสอน

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการผลิตสื่อการเรียนการสอน	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาครูไม่มีเวลาในการผลิตสื่อ (n = 12)	12	100.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 12)		
1.1 นำของจริงที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียน สิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงประจำวัน รูปภาพ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ มาเป็นสื่อให้นักเรียนได้เรียน	12	100.00
1.1.1 ได้ผลดี	11	91.67
1.1.2 ไม่ได้ผล	1	8.33
1.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
1.2 มอบหมายให้นักเรียนไปทำเป็นชิ้นงานมาส่ง ครูเป็นผู้กำหนดหัวข้อ หรือรูปแบบ โดยให้นักเรียนไปค้นคว้าหรือหามา อาจทำเป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม แล้วครูคัดเลือกชิ้นงานที่ดีมาเป็นสื่อการสอนต่อไป	12	100.00
1.2.1 ได้ผลดี	10	83.33
1.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
1.2.3 ยังไม่ทราบผล	2	16.67
1.3 ซื่อสื่อบางอย่างที่ทำสำเร็จรูปแล้วมาใช้	12	100.00
1.3.1 ได้ผลดี	9	75.00
1.3.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
1.3.3 ยังไม่ทราบผล	3	25.00
1.4 ผลิตสื่อร่วมกับครูที่สอนในรายวิชาและระดับชั้นเดียวกัน หรือมีจุดประสงค์ในการทำสื่อตรงกัน	12	100.00
1.4.1 ได้ผลดี	7	58.33
1.4.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
1.4.3 ยังไม่ทราบผล	5	41.67

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการผลิตสื่อการเรียนการสอน	จำนวน	ร้อยละ
2. ปัญหาครูขาดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการผลิตสื่อวัสดุอุปกรณ์		
ประเภทต่างๆประกอบการเรียนการสอน (n = 12)	10	83.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 10)		
2.1 เชิญวิทยากรมาบรรยาย แนะนำ สาธิตการผลิตสื่อ		
ที่หลากหลาย รวมทั้งสื่อที่ต้องใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อ		
ใช้ประกอบการเรียนการสอนด้วย	10	100.00
2.1.1 ได้ผลดี	3	30.00
2.1.2 ไม่ได้ผล	2	20.00
2.1.3 ยังไม่ทราบผล	5	50.00
2.2 ให้ครูฝ่ายโสตทัศนศึกษาหรือครูที่มีความรู้ความสามารถ		
ด้านคอมพิวเตอร์ให้คำแนะนำในกรณีที่เกี่ยวข้องกับสื่อที่ต้องใช้		
เทคโนโลยีต่างๆ	10	100.00
2.2.1 ได้ผลดี	2	20.00
2.2.2 ไม่ได้ผล	3	30.00
2.2.3 ยังไม่ทราบผล	5	50.00
3. ปัญหาโรงเรียนไม่มีสถานที่ในการจัดเก็บสื่อที่ผลิตอย่างเป็นสัดส่วน (n = 12)	10	83.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 10)		
3.1 หาตู้จัดเก็บในห้องพักรูของหมวดวิชา	10	100.00
3.1.1 ได้ผลดี	6	60.00
3.1.2 ไม่ได้ผล	3	30.00
3.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	10.00

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการผลิตสื่อการเรียนการสอน	จำนวน	ร้อยละ
4. ปัญหาเอกสาร ตำรา คู่มือวัสดุอุปกรณ์ที่จะจัดทำสื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ (n = 12)	7	58.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 7)		
4.1 ดำเนินการจัดซื้อหาเอกสาร ตำรา คู่มือ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อจัดทำสื่อการเรียนการสอนโดยออกค่าใช้จ่ายเอง	7	100.00
4.1.1 ได้ผลดี	6	85.71
4.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
4.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	14.29
4.2 ทำโครงการของงบประมาณจัดซื้อ	7	100.00
4.2.1 ได้ผลดี	5	71.43
4.2.2 ไม่ได้ผล	2	28.57
4.2.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
5. ปัญหาโรงเรียนมีงบประมาณไม่เพียงพอที่จะจัดทำสื่อที่ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (n = 12)	6	50.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 6)		
5.1 ขอความอนุเคราะห์เงินสนับสนุนจากสมาคมผู้ปกครองนักเรียน สมาคมศิษย์เก่า	6	100.00
5.1.1 ได้ผลดี	1	16.67
5.1.2 ไม่ได้ผล	1	16.67
5.1.3 ยังไม่ทราบผล	4	66.67
5.2 จัดกิจกรรมพิเศษหารายได้เข้าโรงเรียนเพื่อนำมาใช้ในเรื่องของการผลิตสื่อและวัสดุอุปกรณ์ เช่น จัดกิจกรรมสหกรณ์ จัดละคร โบว์ลิ่ง วึ่งการกุศล ทอดผ้าป่า ฯลฯ	6	100.00
5.2.1 ได้ผลดี	2	33.33
5.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
5.2.3 ยังไม่ทราบผล	4	66.67

ตารางที่ 18 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการผลิตสื่อการเรียนการสอน ซึ่งปรากฏผลดังนี้

โรงเรียนทุกโรงมีปัญหาครูไม่มีเวลาในการผลิตสื่อ (ร้อยละ 100.00) รองลงมาได้แก่ปัญหาครูขาดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการผลิตสื่อวัสดุอุปกรณ์ประเภทต่างๆประกอบการเรียนการสอน และปัญหาโรงเรียนไม่มี สถานที่ในการจัดเก็บสื่อที่ผลิตอย่างเป็นสัดส่วน (ร้อยละ 83.33) ปัญหาเอกสาร ตำรา คู่มือวัสดุอุปกรณ์ที่จะจัดทำ สื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ (ร้อยละ 58.33) ปัญหาโรงเรียนมีงบประมาณไม่เพียงพอที่จะจัดทำสื่อที่ใช้ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (ร้อยละ 50.00)

ในด้านปัญหาครูไม่มีเวลาในการผลิตสื่อ พบว่าโรงเรียนทุกโรงแก้ไขปัญหามาโดยนำของจริงที่อยู่ใกล้ ตัวนักเรียน สิ่งที่เห็นในชีวิตจริงประจำวัน รูปภาพ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ มาเป็นสื่อให้นักเรียนได้เรียน มอบหมาย ให้นักเรียนไปทำเป็นชิ้นงานมาส่ง ครูเป็นผู้กำหนดหัวข้อหรือรูปแบบ โดยให้นักเรียนไปค้นคว้าหรือหา มา อาจทำ เป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม แล้วครูคัดเลือกชิ้นงานที่ดีมาเป็นสื่อการสอนต่อไป สื่อสื่อบางอย่างที่ทำสำเร็จ รูปแล้วมาใช้ และผลิตสื่อร่วมกับครูที่สอนในรายวิชาและระดับชั้นเดียวกันหรือมีจุดประสงค์ในการทำสื่อตรงกัน (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 4 วิธีดังกล่าวนี้ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี คือ (ร้อยละ 91.67, 83.33, 75.00 และ 58.33 ตามลำดับ)

ในด้านปัญหาครูขาดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการผลิตสื่อวัสดุอุปกรณ์ประเภทต่างๆประกอบการ เรียนการสอน พบว่าโรงเรียนทุกโรงแก้ไขปัญหามาโดยเชิญวิทยากรมาบรรยาย แนะนำ สาธิตการผลิตสื่อที่ หลากหลาย รวมทั้งสื่อที่ต้องใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อให้ประกอบการเรียนการสอนด้วย และให้ครูฝ่ายไอทีทัศน ศึกษาคู่มือหรือครูที่มีความรู้ความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ให้คำแนะนำในกรณีที่เกี่ยวข้องกับสื่อที่ต้องใช้เทคโนโลยีต่างๆ (ร้อยละ 100.00) ในการเชิญวิทยากรมาบรรยาย แนะนำ สาธิตการผลิตสื่อที่หลากหลาย รวมทั้งสื่อที่ต้องใช้ เทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนด้วย โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ใน ระหว่างการแก้ไขปัญห (ร้อยละ 50.00) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 30.00) และในกรณีที่ให้ครูฝ่ายไอทีทัศน ศึกษาคู่มือหรือครูที่มีความรู้ความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ให้คำแนะนำในกรณีที่เกี่ยวข้องกับสื่อที่ต้องใช้เทคโนโลยีต่างๆ โรงเรียน ส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญห (ร้อยละ 50.00) รองลงมาคือไม่ได้ผล (ร้อยละ 30.00)

ในด้านปัญหาโรงเรียนไม่มีสถานที่ในการจัดเก็บสื่อที่ผลิตอย่างเป็นสัดส่วน พบว่าโรงเรียนทุกโรงแก้ไข ปัญหาโดยหาตู้จัดเก็บในห้องพักครูของหมวดวิชา (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 60.00)

ในด้านปัญหาเอกสาร ตำรา คู่มือวัสดุอุปกรณ์ที่จะจัดทำสื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ พบว่าโรงเรียน ทุกโรงแก้ไขปัญหามาโดย ดำเนินการจัดซื้อเอกสาร ตำรา คู่มือ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆเพื่อจัดทำสื่อการเรียนการสอนโดย ออกค่าใช้จ่ายเอง และทำโครงการของงบประมาณจัดซื้อ (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 2 วิธีนี้ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 85.71 และ 71.43 ตามลำดับ)

ในด้านปัญหาโรงเรียนมีงบประมาณไม่เพียงพอที่จะจัดทำสื่อที่ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดย ขอความอนุเคราะห์เงินสนับสนุนจากสมาคมผู้ปกครองนักเรียน สมาคมศิษย์เก่า และจัดกิจกรรมพิเศษหารายได้เข้าโรงเรียนเพื่อนำมาใช้ในเรื่องของการผลิตสื่อและวัสดุอุปกรณ์ เช่น จัดกิจกรรมสหกรณ์ จัดละคร โบว์ลิ่ง วิ่งการกุศล ทอดผ้าป่า ฯลฯ (ร้อยละ 100.00) ในการขอความอนุเคราะห์เงินสนับสนุนจากสมาคมผู้ปกครองนักเรียน สมาคมศิษย์เก่า โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหา (ร้อยละ 66.67) รองลงมาคือได้ผลดีและไม่ได้ผล ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 16.67) และในการจัดกิจกรรมพิเศษหารายได้เข้าโรงเรียนเพื่อนำมาใช้ในเรื่องของการผลิตสื่อและวัสดุอุปกรณ์ เช่นจัดกิจกรรมสหกรณ์ จัดละคร โบว์ลิ่ง วิ่งการกุศล ทอดผ้าป่า ฯลฯ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหา (ร้อยละ 66.67) รองลงมาคือ ได้ผลดี (ร้อยละ 33.33)

ตารางที่ 19 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการใช้สื่อการเรียนการสอน

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการใช้สื่อการเรียนการสอน	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาครูขาดความรู้และทักษะในการใช้สื่อ (n =12)	8	66.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 8)		
1.1 ให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้สื่อประเภทต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสมและสอดคล้องกับ ความต้องการของเด็ก	8	100.00
1.1.1 ได้ผลดี	4	50.00
1.1.2 ไม่ได้ผล	2	25.00
1.1.3 ยังไม่ทราบผล	2	25.00
1.2 ขอคำแนะนำจากเพื่อนครูที่มีความรู้ความชำนาญ ในการใช้สื่อแต่ละประเภท	8	100.00
1.2.1 ได้ผลดี	4	50.00
1.2.2 ไม่ได้ผล	1	12.50
1.2.3 ยังไม่ทราบผล	3	37.50
1.3 ให้ครูฝ่ายไอทีที่ศึกษาหรือเพื่อนครูที่มีความรู้ความชำนาญ ด้านคอมพิวเตอร์ให้ความรู้และคำแนะนำในการใช้	8	100.00
1.3.1 ได้ผลดี	3	37.50
1.3.2 ไม่ได้ผล	1	12.50
1.3.3 ยังไม่ทราบผล	4	50.00
1.4 ให้ครูไปดูงานโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการใช้เทคโนโลยี หรือใช้สื่อต่างๆในการเรียนการสอน	8	100.00
1.4.1 ได้ผลดี	2	25.00
1.4.2 ไม่ได้ผล	1	12.50
1.4.3 ยังไม่ทราบผล	5	62.50

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการใช้สื่อการเรียนการสอน	จำนวน	ร้อยละ
2. ปัญหาสื่ออุปกรณ์มีจำนวนน้อยไม่เพียงพอกับจำนวนของนักเรียน และ/หรืออยู่ในสภาพชำรุดและไม่ทันสมัย (n = 12)	8	66.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 8)		
2.1 ผัดเปลี่ยนหมุนเวียนการใช้สื่อร่วมกัน	8	100.00
2.1.1 ได้ผลดี	6	75.00
2.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
2.1.3 ยังไม่ทราบผล	2	25.00
2.2 ทำเรื่องของบประมาณจัดซื้อสื่อที่ชำรุด	8	100.00
2.2.1 ได้ผลดี	6	75.00
2.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
2.2.3 ยังไม่ทราบผล	2	25.00
2.3 สื่อประเภทเอกสาร ตำรา และหนังสือต่างๆให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม แล้วใช้สื่อดังกล่าวด้วยกัน	8	100.00
2.3.1 ได้ผลดี	6	75.00
2.3.2 ไม่ได้ผล	1	12.50
2.3.3 ยังไม่ทราบผล	1	12.50
2.4 การใช้สื่อประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์ ครูสาธิตวิธีการให้ดู เป็นตัวอย่างแล้วให้นักเรียนกลับไปทำต่อหรือศึกษาต่อที่บ้าน หรือศึกษานอกเวลาเรียน	8	100.00
2.4.1 ได้ผลดี	3	37.50
2.4.2 ไม่ได้ผล	1	12.50
2.4.3 ยังไม่ทราบผล	4	50.00

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการใช้สื่อการเรียนการสอน	จำนวน	ร้อยละ
3. ปัญหาไม่มีการประชุมปฏิบัติการ การฝึกอบรมเรื่องการใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน (n = 12)	7	58.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 7)		
3.1 ครูผู้สอนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในเรื่องการใช้สื่อหรือไปดูการใช้สื่อจากโรงเรียนต่างๆที่จัดงานนิทรรศการ	7	100.00
3.1.1 ได้ผลดี	3	42.86
3.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
3.1.3 ยังไม่ทราบผล	4	57.14
4. ปัญหาไม่ได้นำทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน (n = 12)	7	58.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 7)		
4.1 สำรวจทรัพยากรท้องถิ่นอาจเป็นบุคคล หรือวัตถุสิ่งของที่สำคัญในท้องถิ่นแล้วนำมาใช้ เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน	7	100.00
4.1.1 ได้ผลดี	1	14.29
4.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
4.1.3 ยังไม่ทราบผล	6	85.71

ตารางที่ 19 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการใช้สื่อการเรียนการสอน ซึ่งปรากฏผลดังนี้

โรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาขาดความรู้และทักษะในการใช้สื่อ ปัญหาสื่ออุปกรณ์มีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ กับจำนวนนักเรียนและ/หรืออยู่ในสภาพชำรุดและไม่ทันสมัย (ร้อยละ 66.67) รองลงมาได้แก่ปัญหาไม่มีการประชุม ปฏิบัติการ การฝึกอบรมเรื่องการใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน และปัญหาไม่ได้นำทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้เป็น สื่อประกอบการเรียนการสอน (ร้อยละ 58.33)

ในด้านปัญหาขาดความรู้และทักษะในการใช้สื่อ พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหโดยให้ครูเข้ารับการ อบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้สื่อประเภทต่างๆมีประสิทธิภาพ เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของเด็ก ขอ คำแนะนำจากเพื่อนครูที่มีความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อแต่ละประเภท ให้ครูฝ่ายโสตทัศนศึกษาหรือเพื่อนครูที่มี ความรู้ความชำนาญด้านคอมพิวเตอร์ให้ความรู้และคำแนะนำในการใช้ และให้ครูไปดูงานโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จ ในการใช้เทคโนโลยีหรือใช้สื่อต่างๆในการเรียนการสอน (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 4 วิธีดังกล่าวนี้ แนวทางที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี คือ ให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้สื่อประเภท ต่างๆมีประสิทธิภาพเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของเด็ก และขอคำแนะนำจากเพื่อนครูที่มีความรู้ ความชำนาญในการใช้สื่อแต่ละประเภท (ร้อยละ 50.00 เท่ากัน) ส่วนแนวทางที่โรงเรียนแก้ปัญหโดยให้ครู ฝ่ายโสตทัศนศึกษาหรือเพื่อนครูที่มีความรู้ความชำนาญด้านคอมพิวเตอร์ให้ความรู้และคำแนะนำในการใช้ พบว่า ยังไม่ทราบผล (ร้อยละ 50.00) รองลงมาคือ ได้ผลดี (ร้อยละ 37.50) และการให้ครูไปดูงานโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จ ในการใช้เทคโนโลยีหรือใช้สื่อต่างๆในการเรียนการสอน โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผล (ร้อยละ 62.50) รองลงมาคือ ได้ผลดี (ร้อยละ 25.00)

ในด้านปัญหาสื่ออุปกรณ์มีจำนวนน้อยไม่เพียงพอกับจำนวนของนักเรียนและ/หรืออยู่ในสภาพชำรุดและไม่ ทันสมัย พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหโดยผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนการใช้สื่อร่วมกัน ทำเรื่องของงบประมาณจัด ซ่อมสื่อที่ชำรุด สื่อประเภทเอกสาร ตำรา และหนังสือต่างๆให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มแล้วใช้สื่อดังกล่าวด้วยกัน จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 3 วิธีนี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 75.00) นอกจากนี้โรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหโดยการใช้สื่อประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์ ครูสาธิตวิธีการให้ดูเป็นตัวอย่างแล้ว ให้นักเรียนกลับไปทำต่อหรือศึกษาต่อที่บ้านหรือศึกษานอกเวลาเรียน (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญห (ร้อยละ 50.00) รองลงมาคือได้ ผลดี (ร้อยละ 37.50)

ในด้านปัญหาไม่มีการประชุมปฏิบัติการ การฝึกอบรมเรื่องการใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน พบว่า โรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหโดยครูผู้สอนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในเรื่องการใช้สื่อหรือไปดูการใช้สื่อจากโรงเรียน ต่างๆที่จัดงานนิทรรศการ (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผล เพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญห (ร้อยละ 57.14) รองลงมาคือ ได้ผลดี (ร้อยละ 42.86)

ในด้านปัญหาไม่ได้นำทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไข ปัญหโดยสำรวจทรัพยากรท้องถิ่นอาจเป็นบุคคล หรือวัตถุสิ่งของที่สำคัญในท้องถิ่นแล้วนำมาใช้เป็นสื่อประกอบการ เรียนการสอน (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะ กำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญห (ร้อยละ 85.71) รองลงมาคือ ได้ผลดี (ร้อยละ 14.29)

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหานักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (n = 12)	11	91.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n =11)		
1.1 ครูผู้สอนกระตุ้นความสนใจของนักเรียนในการร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยมอบงานให้รับผิดชอบแล้วให้คะแนน	11	100.00
1.1.1 ได้ผลดี	10	90.91
1.1.2 ไม่ได้ผล	1	9.09
1.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
1.2 ส่งเสริม สนับสนุน ยกย่องชมเชย นักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม เสริมหลักสูตร เช่น ยกย่องหน้าเสาธง เวลาเข้าแถวตอนเช้า หรือประกาศเกียรติคุณนักเรียนที่ไปเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกสถานที่และได้รางวัลมา	11	100.00
1.2.1 ได้ผลดี	10	90.91
1.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
1.2.3 ยังไม่ทราบผล	1	9.09
2. ปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (n = 12)	10	83.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 10)		
2.1 ให้ครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถพอที่จะดำเนินการได้เป็นหลักในการจัดกิจกรรม ส่วนครูผู้สอนที่ไม่ถนัดก็ช่วยเสริมในส่วนที่พอทำได้	10	100.00
2.1.1 ได้ผลดี	5	50.00
2.1.2 ไม่ได้ผล	1	10.00
2.1.3 ยังไม่ทราบผล	4	40.00
2.2 ศึกษาดูงานการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรจากโรงเรียนอื่นแล้วนำมาลองจัดในโรงเรียนของตนเอง	10	100.00
2.2.1 ได้ผลดี	5	50.00
2.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
2.2.3 ยังไม่ทราบผล	5	50.00

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
3. ปัญหาครูผู้สอนไม่สามารถจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้หลากหลาย เพื่อสนองความต้องการของนักเรียนได้ (n = 12)	9	75.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 9)		
3.1 ครูผู้สอนสอบถามข้อมูลความต้องการของเด็ก พยายามจัดกิจกรรม ที่นักเรียนส่วนมากต้องการ เหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียน และครูสามารถจะจัดให้ได้	9	100.00
3.1.1 ได้ผลดี	4	44.44
3.1.2 ไม่ได้ผล	1	11.11
3.1.3 ยังไม่ทราบผล	4	44.44
4. ปัญหาครูผู้สอนขาดงบประมาณในการส่งเสริมสนับสนุน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (n = 12)	8	66.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 8)		
4.1 ใช้งบประมาณที่มีอยู่จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยให้นักเรียนส่วนใหญ่ มีส่วนร่วมโดยยึดหลักประหยัดแต่มีคุณภาพ	8	100.00
4.1.1 ได้ผลดี	5	62.50
4.1.2 ไม่ได้ผล	1	12.50
4.1.3 ยังไม่ทราบผล	2	25.00
4.2 เข้าร่วมกับโรงเรียนที่มีงบประมาณพร้อมในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรบางอย่าง เช่น การจัดนิทรรศการ คัดเลือกตัวแทนนักเรียนส่งเข้าประกวด แข่งขัน กิจกรรมต่างๆ	7	87.50
4.2.1 ได้ผลดี	7	100.00
4.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
4.2.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
4.3 จัดป้ายนิเทศโดยนำผลงานของนักเรียนมาแสดงโดยนักเรียนเป็นผู้จัดทำ	7	87.50
4.3.1 ได้ผลดี	5	85.71
4.3.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
4.3.3 ยังไม่ทราบผล	1	14.29

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
5. ปัญหาเวลาที่จัดให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่เพียงพอ (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 8)	8	66.67
5.1 ใช้เวลาในช่วงปิดภาคเรียนจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้กับนักเรียน	8	100.00
5.1.1 ได้ผลดี	7	87.50
5.1.2 ไม่ได้ผล	1	12.50
5.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
5.2 จัดทำมุมกิจกรรมเสริมหลักสูตรในห้องสมุด ห้องปฏิบัติการทางภาษา หรือห้องเรียนของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้มาใช้ เล่น หรือทำงานได้ในยามว่าง	8	100.00
5.2.1 ได้ผลดี	6	75.00
5.2.2 ไม่ได้ผล	2	25.00
5.2.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
6. ปัญหานักเรียนไม่สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเองได้ (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 7)	7	58.33
6.1 ฝึกให้นักเรียนรับผิดชอบลองทำกิจกรรมเล็กๆ และง่าย ๆ ไปก่อน แล้วค่อยเพิ่มความยากขึ้นเรื่อยๆ โดยมีครูคอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือเมื่อนักเรียนพบปัญหา	7	100.00
6.1.1 ได้ผลดี	6	85.71
6.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
6.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	14.29
6.2 ส่งนักเรียนไปเข้าร่วมทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ กับเพื่อนนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนเดียวกัน	7	100.00
6.2.1 ได้ผลดี	5	71.43
6.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
6.2.3 ยังไม่ทราบผล	2	28.57

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
7. ปัญหาจำนวนบุคลากรในการควบคุมดูแลและรับผิดชอบไม่เพียงพอ (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 6)	6	50.00
7.1 ครูที่ต้องดูแลและรับผิดชอบในแต่ละกิจกรรมเสริมหลักสูตร จะฝากชั่วโมงเพื่อนครูคนอื่นในหมวดวิชาเดียวกัน หรือแลกชั่วโมงกับครูในหมวดวิชาอื่น	6	100.00
7.1.1 ได้ผลดี	3	50.00
7.1.2 ไม่ได้ผล	1	16.67
7.1.3 ยังไม่ทราบผล	2	33.33
7.2 ฝึกให้นักเรียนรับผิดชอบในการจัดทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรเอง	6	100.00
7.2.1 ได้ผลดี	3	50.00
7.2.2 ไม่ได้ผล	2	33.33
7.2.3 ยังไม่ทราบผล	1	16.67
7.3 ครูในหมวดวิชาลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันพานักเรียนออกไป ทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกโรงเรียน	6	100.00
7.3.1 ได้ผลดี	1	16.67
7.3.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
7.3.3 ยังไม่ทราบผล	5	83.33
8. ปัญหาสถานที่ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่เพียงพอเนื่องจาก นักเรียนมากเกินไป (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 5)	5	41.67
8.1 เลือกกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้เหมาะสมกับสัดส่วน ของสถานที่ในโรงเรียน	5	100.00
8.1.1 ได้ผลดี	4	80.00
8.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
8.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	20.00

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
8.2 จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยพานักเรียนเข้าค่ายพักแรม ซึ่งเน้นการใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ เชิญวิทยากรชาวต่างประเทศ เข้าร่วมกิจกรรมพร้อมกับครูคนไทย	5	100.00
8.2.1 ได้ผลดี	4	80.00
8.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
8.2.3 ยังไม่ทราบผล	1	20.00
8.3 ครูผู้สอนเลือกกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ไม่ต้องใช้สถานที่ของโรงเรียน เช่น พานักเรียนออกไปศึกษาชานอกสถานที่ ไปในสถานที่นักเรียน สามารถฝึกการใช้ภาษาได้อย่างธรรมชาติมากที่สุด เช่นสถานที่ ท่องเที่ยวที่มีชาวต่างประเทศมาเที่ยว หรือมอบงานให้นักเรียน ไปสัมภาษณ์ชาวต่างประเทศในวันหยุด	5	100.00
8.3.1 ได้ผลดี	3	60.00
8.3.2 ไม่ได้ผล	1	20.00
8.3.3 ยังไม่ทราบผล	1	20.00
8.4 ติดต่อขอใช้สถานที่จากชุมชน หน่วยงานต่างๆของทั้งภาครัฐ และเอกชนใกล้ๆโรงเรียน	5	100.00
8.4.1 ได้ผลดี	1	20.00
8.4.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
8.4.3 ยังไม่ทราบผล	4	80.00

ตารางที่ 20 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งปรากฏผลดังนี้

โรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหา นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (ร้อยละ 91.67) รองลงมาได้แก่ปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (ร้อยละ 83.33) ปัญหาครูผู้สอนไม่สามารถจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้หลากหลายเพื่อสนองความต้องการของนักเรียน (ร้อยละ 75.00) ปัญหาครูผู้สอนขาดงบประมาณในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และปัญหาเวลาที่จัดให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่เพียงพอ (ร้อยละ 66.67) ปัญหา นักเรียนไม่สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเองได้ (ร้อยละ 58.33) ปัญหาจำนวนบุคลากรในการควบคุมดูแลและรับผิดชอบไม่เพียงพอ (ร้อยละ 50.00) และปัญหาสถานที่ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่เพียงพอเนื่องจากนักเรียนมากเกินไป (ร้อยละ 41.67)

ในด้านปัญหา นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียน ปัญหาโดยครูผู้สอนกระตุ้นความสนใจของนักเรียนในการร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยมอบงานให้รับผิดชอบแล้ว ให้คะแนน และส่งเสริม สนับสนุน ยกย่อง ชมเชยนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น ยกย่องหน้าเสาธงเวลาเช้า แถวตอนเช้า หรือประกาศเกียรติคุณนักเรียนที่ไปเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร นอกสถานที่ และได้รางวัลมา (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 2 วิธีดังกล่าวนี้ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 90.91)

ในด้านปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า โรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไข้ปัญหาโดยให้ครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถพอที่จะดำเนินการได้เป็นหลักในการจัดกิจกรรม ส่วนครูผู้สอนที่ไม่ถนัดก็ช่วยเสริมในส่วนที่พอทำได้ และศึกษาดูงานการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรจากโรงเรียนอื่นแล้วนำมาลองจัดในโรงเรียนของตนเอง (ร้อยละ 100.00) ในการให้ครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถพอที่จะดำเนินการได้เป็นหลักในการจัดกิจกรรม ส่วนครูผู้สอนที่ไม่ถนัดก็ช่วยเสริมในส่วนที่พอทำได้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 50.00) ส่วนในการศึกษาดูงานการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรจากโรงเรียนอื่นแล้วนำมาลองจัดในโรงเรียนของตนเอง โรงเรียนระบุว่าได้ผลดี และยังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไข้ปัญหา ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 50.00)

ในด้านปัญหาครูผู้สอนไม่สามารถจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้หลากหลายเพื่อสนองความต้องการของนักเรียนได้ พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไข้ปัญหาโดยครูผู้สอนสอบถามข้อมูลความต้องการของเด็ก พยายามจัดกิจกรรมที่นักเรียนส่วนมากต้องการ เหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียนและครูสามารถจะจัดให้ได้ (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี และยังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไข้ปัญหา ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 44.44)

ในด้านปัญหาครูผู้สอนขาดงบประมาณในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไข้ปัญหาโดยใช้งบประมาณที่มีอยู่จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยให้นักเรียนส่วนใหญ่มีส่วนร่วม โดยยึดหลักประหยัดแต่มีคุณภาพ (ร้อยละ 100.00) รองลงมาคือ เข้าร่วมกับโรงเรียนที่มีงบประมาณพร้อมในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรบางอย่าง เช่น การจัดนิทรรศการ คัดเลือกตัวแทนนักเรียนส่งเข้าประกวด แข่งขัน

กิจกรรมต่างๆ และจัดป้ายนิเทศโดยนำผลงานของนักเรียนมาแสดงโดยนักเรียนเป็นผู้จัดทำ (ร้อยละ 87.50) ในการเข้าร่วมกับโรงเรียนที่มีงบประมาณพร้อมในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรบางอย่าง เช่นการจัดนิทรรศการ คัดเลือกตัวแทนนักเรียนส่งเข้าประกวด แข่งขัน กิจกรรมต่างๆ โรงเรียนทุกรายระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 100.00) ในการจัดป้ายนิเทศโดยนำผลงานของนักเรียนมาแสดงโดยนักเรียนเป็นผู้จัดทำ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 85.71) และในการใช้งบประมาณที่มีอยู่จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยให้นักเรียนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมโดยยึดหลักประหยัดแต่มีคุณภาพ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 62.50)

ในด้านปัญหาเวลาที่จัดให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่เพียงพอ พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยใช้เวลาในช่วงปิดภาคเรียนจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้กับนักเรียน และจัดทำมุกิจกรรมเสริมหลักสูตรในห้องสมุด ห้องปฏิบัติการทางภาษา หรือห้องเรียนของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้มาใช้เล่นหรือทำงานได้ในยามว่าง (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 2 วิธีนี้ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 87.50 และ 75.00 ตามลำดับ)

ในด้านปัญหานักเรียนไม่สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเองได้ พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยฝึกให้นักเรียนรับผิดชอบลงทำกิจกรรมเล็กๆและง่ายๆไปก่อนแล้วค่อยเพิ่มความยากขึ้นเรื่อยๆ โดยมีครูคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อนักเรียนพบปัญหา และส่งนักเรียนไปเข้าร่วมทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษกับเพื่อนนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนเดียวกัน (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 2 วิธีนี้ พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 85.71 และ 71.43 ตามลำดับ)

ในด้านปัญหาจำนวนบุคลากรในการควบคุมดูแลและรับผิดชอบไม่เพียงพอ พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยครูที่ต้องดูแลและรับผิดชอบในแต่ละกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะฝากชั่วโมงเพื่อนครูคนอื่นในหมวดวิชาเดียวกันหรือฝากชั่วโมงกับครูในหมวดวิชาอื่น ฝึกให้นักเรียนรับผิดชอบในการจัดทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรเอง และครูในหมวดวิชาผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันพานักเรียนออกไปทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกโรงเรียน (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 3 วิธีดังกล่าวนี้ พบว่าแนวทางที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี คือ ครูที่ต้องดูแลและรับผิดชอบในแต่ละกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะฝากชั่วโมงเพื่อนครูคนอื่นในหมวดวิชาเดียวกันหรือฝากชั่วโมงกับครูในหมวดวิชาอื่น และฝึกให้เด็กรับผิดชอบในการจัดทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรเอง ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 50.00) ส่วนแนวทางที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหา คือครูในหมวดวิชาผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันพานักเรียนออกไปทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกโรงเรียน (ร้อยละ 83.33) รองลงมาคือได้ผลดี (ร้อยละ 16.67)

ในด้านปัญหาสถานที่ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่เพียงพอเนื่องจากนักเรียนมากเกินไป พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยเลือกกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้เหมาะสมกับสัดส่วนของสถานที่ในโรงเรียน จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยพานักเรียนเข้าค่ายพักแรมซึ่งเน้นการใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ เชิญวิทยากรชาวต่างประเทศเข้าร่วมกิจกรรมพร้อมกับครูคนไทย ครูผู้สอนเลือกกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ไม่ต้องใช้สถานที่ของโรงเรียน เช่น พานักเรียนออกไปศึกษาออกสถานที่ ไปในสถานที่ที่นักเรียนสามารถฝึกการใช้ภาษาอย่างธรรมชาติมากที่สุด เช่นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชาวต่างประเทศมาเที่ยว หรือมอบงานให้นักเรียนไปสัมภาษณ์ชาวต่างประเทศ

ในวันหยุด และติดต่อขอใช้สถานที่จากชุมชน หน่วยงานต่างๆของทั้งภาครัฐและเอกชนใกล้ๆโรงเรียน (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 4 วิธีดังกล่าวนี้ แนวทางที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี คือ เลือกกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้เหมาะสมกับสัดส่วนของสถานที่ในโรงเรียน และ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยพานักเรียนเข้าค่ายพักแรมซึ่งเน้นการใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ เชิญวิทยากรชาวต่างประเทศเข้าร่วมกิจกรรมพร้อมกับครูคนไทย (ร้อยละ 80.00) การแก้ปัญหาโดยครูผู้สอนเลือกกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ไม่ต้องใช้สถานที่ของโรงเรียน เช่น พานักเรียนออกไปศึกษานอกสถานที่ ไปในสถานที่นักเรียนสามารถฝึกการใช้ภาษาได้อย่างธรรมชาติมากที่สุด เช่น สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชาวต่างประเทศมาเที่ยวหรือมอบงานให้นักเรียนไปสัมภาษณ์ชาวต่างประเทศในวันหยุด โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 60.00) ส่วนแนวทางที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหาคือ ติดต่อขอใช้สถานที่จากชุมชน หน่วยงานต่างๆของทั้งภาครัฐและเอกชนใกล้ๆโรงเรียน (ร้อยละ 80.00) รองลงมาคือ ได้ผลดี (ร้อยละ 20.00)

ตารางที่ 21 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดสอนซ่อมเสริม

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
1 ปัญหาครูผู้สอนมีงานมากไม่มีเวลาสอนซ่อมเสริม (n = 12)	12	100.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 12)		
1.1 ให้นักเรียนที่เรียนเก่งช่วยนักเรียนที่เรียนอ่อน	12	100.00
1.1.1 ได้ผลดี	8	66.67
1.1.2 ไม่ได้ผล	3	25.00
1.1.3 ยังไม่ทราบผล	1	8.33
1.2 ใช้แบบเรียนสำเร็จรูป	12	100.00
1.2.1 ได้ผลดี	8	66.67
1.2.2 ไม่ได้ผล	4	33.33
1.2.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
1.3 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม	12	100.00
1.3.1 ได้ผลดี	3	25.00
1.3.2 ไม่ได้ผล	2	16.67
1.3.3 ยังไม่ทราบผล	7	58.33
2. ปัญหาให้นักเรียนไม่ให้ความสนใจ (n = 12)	10	83.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 10)		
2.1 ครูผู้สอนเสริม สร้างแรงจูงใจ และให้กำลังใจแก่นักเรียน อย่างสม่ำเสมอ	10	100.00
2.1.1 ได้ผลดี	9	90.00
2.1.2 ไม่ได้ผล	1	10.00
2.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
2.2 ครูผู้สอนให้ความเป็นกันเอง ชวนพูดคุยและเรียกมาสอนแบบตัวต่อตัว ระหว่างครูผู้สอนและนักเรียน	10	100.00
2.2.1 ได้ผลดี	9	90.00
2.2.2 ไม่ได้ผล	1	10.00
2.2.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
2.3 ครูผู้สอนพยายามหากิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆ มาเสริมให้นักเรียนทดลองฝึกปฏิบัติ	10	100.00
2.3.1 ได้ผลดี	7	70.00
2.3.2 ไม่ได้ผล	2	20.00
2.3.3 ยังไม่ทราบผล	1	10.00
3. ปัญหาไม่มีชั่วโมงสอนซ่อมเสริมในตารางสอน ($n = 12$)	10	83.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ ($n = 10$)		
3.1 ให้การบ้านไปอ่านทบทวนที่บ้านแล้วกลับมาคุยกันในวันรุ่งขึ้น	10	100.00
3.1.1 ได้ผลดี	4	40.00
3.1.2 ไม่ได้ผล	6	60.00
3.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
3.2 ครูผู้สอนใช้เวลาพักกลางวันหรือหลังเลิกเรียนในการสอนซ่อมเสริม	10	100.00
3.2.1 ได้ผลดี	3	30.00
3.2.2 ไม่ได้ผล	3	30.00
3.2.3 ยังไม่ทราบผล	4	40.00
4. ปัญหากิจกรรมที่ใช้ในการสอนซ่อมเสริมไม่ได้รับความสนใจของนักเรียน ($n = 12$)	7	58.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ ($n = 7$)		
4.1 พยายามหากิจกรรมที่ทำให้นักเรียนสนใจและสนุกสนาน	7	100.00
4.1.1 ได้ผลดี	7	100.00
4.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
4.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
4.2 ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	7	100.00
4.2.1 ได้ผลดี	5	71.43
4.2.2 ไม่ได้ผล	1	14.29
4.2.3 ยังไม่ทราบผล	1	14.29

ตารางที่ 21 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดสอนซ่อมเสริม ซึ่งปรากฏผลดังนี้

โรงเรียนทุกโรงเรียนมีปัญหาครูผู้สอนมีงานมากไม่มีเวลาสอนซ่อมเสริม (ร้อยละ 100.00) รองลงมาได้แก่ ปัญหานักเรียนไม่ให้ความสนใจ และปัญหาไม่มีชั่วโมงสอนซ่อมเสริมในตารางสอน (ร้อยละ 83.33) ปัญหากิจกรรมที่ใช้ในการสอนซ่อมเสริมไม่ได้รับความสนใจของผู้เรียน (ร้อยละ 58.33)

ในด้านปัญหาครูผู้สอนมีงานมากไม่มีเวลาสอนซ่อมเสริม พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไข้ปัญหาโดย ให้นักเรียนที่เรียนเก่งช่วยนักเรียนที่เรียนอ่อน ใช้แบบเรียนสำเร็จรูป ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 3 วิธีดังกล่าวนี้ แนวทางที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี คือ ให้นักเรียนที่เรียนเก่งช่วยนักเรียนที่เรียนอ่อน และ ใช้แบบเรียนสำเร็จรูป ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 66.67) ส่วนแนวทางที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไข้ปัญหาคือ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม (ร้อยละ 58.33) รองลงมาคือ ได้ผลดี (ร้อยละ 25.00)

ในด้านปัญหานักเรียนไม่ให้ความสนใจ พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไข้ปัญหาโดยครูผู้สอนเสริม สร้างแรงจูงใจ และให้กำลังใจแก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และครูผู้สอนให้ความเป็นกันเอง ชวนพูดคุยและเรียกมาสอนแบบตัวต่อตัว ระหว่างครูผู้สอนและนักเรียน และครูพยายามหากิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆมาเสริมให้นักเรียนทดลองฝึกปฏิบัติ (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 3 วิธีดังกล่าวนี้ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 90.00, 90.00 และ 70.00 ตามลำดับ)

ในด้านปัญหาไม่มีชั่วโมงสอนซ่อมเสริมในตารางสอน พบว่า โรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไข้ปัญหาโดยให้การบ้านไปอ่านบททวนที่บ้านแล้วกลับมาคุยกันในวันรุ่งขึ้น และครูผู้สอนใช้เวลาพักกลางวันหรือหลังเลิกเรียนในการสอนซ่อมเสริม (ร้อยละ 100.00) ในการให้การบ้านไปอ่านบททวนที่บ้านแล้วกลับมาคุยกันในวันรุ่งขึ้น โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าไม่ได้ผล (ร้อยละ 60.00) ส่วนในการที่ครูผู้สอนใช้เวลาพักกลางวันหรือหลังเลิกเรียนในการสอนซ่อมเสริม โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไข้ปัญหา (ร้อยละ 40.00) รองลงมาคือได้ผลดีและไม่ได้ผล ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 30.00)

ในด้านปัญหากิจกรรมที่ใช้ในการสอนซ่อมเสริมไม่ได้รับความสนใจของนักเรียน พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไข้ปัญหาโดยพยายามหากิจกรรมที่ทำให้ให้นักเรียนสนใจและสนุกสนาน และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (ร้อยละ 100.00) ในการพยายามหากิจกรรมที่ทำให้ให้นักเรียนสนใจและสนุกสนาน โรงเรียนทุกโรงเรียนระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 100.00) ส่วนในการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 71.43)

ตารางที่ 22 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาเอกสารสำหรับศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลมีไม่เพียงพอ (n = 12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 9)	9	75.00
1.1 ขอเอกสารต่างๆและคู่มือเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน จากกรมวิชาการ	9	100.00
1.1.1 ได้ผลดี	5	55.56
1.1.2 ไม่ได้ผล	2	22.22
1.1.3 ยังไม่ทราบผล	2	22.22
1.2 หัวหน้าหมวดวิชาถ่ายเอกสาร คู่มือ เอกสารหลักสูตร ที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้กับครูผู้สอนในหมวดทุกคน	9	100.00
1.2.1 ได้ผลดี	4	44.44
1.2.2 ไม่ได้ผล	1	11.11
1.2.3 ยังไม่ได้ผล	4	44.44
2 ปัญหาบุคลากรที่รับผิดชอบงานวัดและประเมินผลมีไม่เพียงพอ (n =12) แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 8)	8	66.67
2.1 แต่งตั้งบุคลากรที่มีความรู้เหมาะสมเพิ่มขึ้นและให้ไปศึกษาอบรม เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลเพิ่มเติม	8	100.00
2.1.1 ได้ผลดี	5	62.50
2.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
2.1.3 ยังไม่ได้ผล	3	37.50
2.2 ให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมับบุคลากรที่รับผิดชอบในการเตรียมการ วัดและประเมินผล โดยศึกษาเอกสารหลักสูตร แผนการสอน และคู่มือการประเมินผลด้วยตนเอง	8	100.00
2.2.1 ได้ผลดี	5	62.50
2.2.2 ไม่ได้ผล	2	25.00
2.2.3 ยังไม่ได้ผล	1	12.50

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
3. ปัญหาครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการวัดและประเมินผล ไม่เพียงพอ (n = 12)	6	50.00
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 6)		
3.1 ให้ครูผู้สอนศึกษาการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ จากคู่มือการประเมินผลการเรียนของกรมวิชาการ	6	100.00
3.1.1 ได้ผลดี	4	66.67
3.1.2 ไม่ได้ผล	2	33.33
3.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
3.2 ส่งครูผู้สอนเข้ารับการอบรมและ/หรือประชุมเชิงปฏิบัติการวัด และประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษร่วมกับกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา	6	100.00
3.2.1 ได้ผลดี	2	33.33
3.2.2 ไม่ได้ผล	1	16.67
3.2.3 ยังไม่ทราบผล	3	50.00
3.3 ให้ครูผู้สอนไปศึกษาดูงานการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนต่างๆ	6	100.00
3.3.1 ได้ผลดี	0	0.00
3.3.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
3.3.3 ยังไม่ทราบผล	6	100.00
4. ปัญหาโรงเรียนไม่ได้รับความร่วมมือจาก ผู้เกี่ยวข้องในการให้ความรู้แก่ครูผู้สอน (n = 12)	5	41.67
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 5)		
4.1 โรงเรียนมอบหมายให้ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวด ชี้แจงทำความเข้าใจ เรื่องการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษให้ครูผู้สอนทราบ	5	100.00
4.1.1 ได้ผลดี	2	40.00
4.1.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
4.1.3 ยังไม่ทราบผล	3	60.00

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
4.2 เชิญวิทยากรและ/หรือศึกษานิเทศก์ที่มีความรู้ ความชำนาญ ด้านการวัดและประเมินผลมาให้คำแนะนำ	5	100.00
4.2.1 ได้ผลดี	1	20.00
4.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
4.2.3 ยังไม่ทราบผล	4	80.00
5. ปัญหาขาดเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียน (n = 12)	4	33.33
แนวทางการแก้ปัญหา คือ (n = 4)		
5.1 ครูผู้สอนใช้กิจกรรม การสังเกต ซักถาม ตรวจสอบผลงานของนักเรียน ทำแบบฝึกหัด ทำรายงาน ในการวัดและประเมินผลการเรียน	4	100.00
5.1.1 ได้ผลดี	3	75.00
5.1.2 ไม่ได้ผล	1	25.00
5.1.3 ยังไม่ทราบผล	0	0.00
5.2 เชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่ครูผู้สอนในเรื่องการสร้างเครื่องมือที่ใช้ ในการวัดและประเมินผลการเรียน	4	100.00
5.2.1 ได้ผลดี	2	50.00
5.2.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
5.2.3 ยังไม่ทราบผล	2	50.00
5.3 ร่วมกับครูผู้สอนในกลุ่มโรงเรียนจัดสร้างเครื่องมือในการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน	4	100.00
5.3.1 ได้ผลดี	2	50.00
5.3.2 ไม่ได้ผล	0	0.00
5.3.3 ยังไม่ทราบผล	2	50.00

ตารางที่ 22 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งปรากฏผลดังนี้

โรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเอกสารสำหรับศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลมีไม่เพียงพอ (ร้อยละ 75.00) ปัญหาบุคลากรที่รับผิดชอบงานวัดและประเมินผลมีไม่เพียงพอ (ร้อยละ 66.67) ปัญหาครูมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการวัดและประเมินผลไม่เพียงพอ (ร้อยละ 50.00) ปัญหาโรงเรียนไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องในการให้ความรู้แก่ครูผู้สอน (ร้อยละ 41.67) ปัญหาขาดเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียน (ร้อยละ 33.33)

ในด้านปัญหาเอกสารสำหรับศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลมีไม่เพียงพอ พบว่า โรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหโดยขอเอกสารต่างๆและคู่มือเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนจากกรมวิชาการ และหัวหน้าหมวดวิชาถ่ายเอกสาร คู่มือ เอกสารหลักสูตรที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้กับครูในหมวดทุกคน (ร้อยละ 100.00) ในการขอเอกสารต่างๆและคู่มือเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนจากกรมวิชาการ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 55.56) ส่วนในการที่หัวหน้าหมวดวิชาถ่ายเอกสาร คู่มือ เอกสารหลักสูตรที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้กับครูผู้สอนในหมวดทุกคน โรงเรียนระบุว่าได้ผลดี และยังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหา ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 44.44)

ในด้านปัญหาบุคลากรที่รับผิดชอบงานวัดและประเมินผลมีไม่เพียงพอ พบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหโดยแต่งตั้งบุคลากรที่มีความรู้เหมาะสมเพิ่มขึ้น และให้ไปศึกษาอบรมเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลเพิ่มเติม และให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมับบุคลากรที่รับผิดชอบในการเตรียมการวัดและประเมินผล โดยศึกษาเอกสารหลักสูตร แผนการสอน และคู่มือการประเมินผลด้วยตนเอง (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 2 วิธีดังกล่าวนี้ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 62.50)

ในด้านปัญหาครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการวัดและประเมินผลมีไม่เพียงพอ พบว่า โรงเรียนทุกโรงเรียนแก้ไขปัญหโดยให้ครูผู้สอนศึกษาการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษจากคู่มือการประเมินผลการเรียนของกรมวิชาการ ส่งครูผู้สอนเข้ารับการอบรมและ/หรือประชุมเชิงปฏิบัติการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษร่วมกับกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา และให้ครูผู้สอนไปศึกษาดูงานการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนต่างๆ (ร้อยละ 100.00) จากแนวทางการแก้ปัญหาทั้ง 3 วิธีดังกล่าวนี้ พบว่าแนวทางที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี คือ ให้ครูผู้สอนศึกษาการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษจากคู่มือการประเมินผลของกรมวิชาการ (ร้อยละ 66.67) และแนวทางที่โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหา คือ ส่งครูผู้สอนเข้ารับการอบรมและ/หรือประชุมเชิงปฏิบัติการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษร่วมกับกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา (ร้อยละ 50.00) รองลงมาคือ ได้ผลดี (ร้อยละ 33.33) และการให้ครูผู้สอนไปศึกษาดูงานการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนต่างๆ โรงเรียนทุกโรงเรียนยังไม่ทราบผล (ร้อยละ 100.00)

ในด้านปัญหาโรงเรียนไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องในการให้ความรู้แก่ครูผู้สอน พบว่า โรงเรียนทุกโรงแก้ไขปัญหาโดยโรงเรียนมอบหมายให้ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวด ชี้แจงทำความเข้าใจเรื่องการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษให้ครูผู้สอนทราบ เชิญวิทยากรและ/หรือศึกษานิเทศก์ที่มีความรู้ ความชำนาญด้านการวัดและประเมินผลมาให้คำแนะนำ (ร้อยละ 100.00) ในกรณีที่โรงเรียนมอบหมายให้ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวด ชี้แจงทำความเข้าใจเรื่องการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษให้ครูผู้สอนทราบ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหา (ร้อยละ 60.00) รองลงมาคือ ได้ผลดี (ร้อยละ 40.00) และในการเชิญวิทยากรและ/หรือศึกษานิเทศก์ที่มีความรู้ ความชำนาญด้านการวัดและประเมินผลมาให้คำแนะนำ โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหา (ร้อยละ 80.00) รองลงมาคือ ได้ผลดี (ร้อยละ 20.00)

ในด้านปัญหาขาดเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียน พบว่าโรงเรียนทุกโรงแก้ไขปัญหาโดยครูผู้สอนใช้กิจกรรม การสังเกต ซักถาม ตรวจสอบผลงานของนักเรียน ทำแบบฝึกหัด ทำรายงานในการวัดและประเมินผลการเรียน เชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่ครูผู้สอนในเรื่องการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียน ร่วมกับครูผู้สอนในกลุ่มโรงเรียนจัดสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้นักเรียน (ร้อยละ 100.00) ในกรณีที่ครูผู้สอนใช้กิจกรรม การสังเกต ซักถาม ตรวจสอบผลงานของนักเรียน ทำแบบฝึกหัด ทำรายงาน ในการวัดและประเมินผลการเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่ระบุว่าได้ผลดี (ร้อยละ 75.00) ในการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่ครูผู้สอนในเรื่องการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียน โรงเรียนระบุว่าได้ผลดี และยังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหา ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 50.00) และในการร่วมกับครูผู้สอนในกลุ่มโรงเรียนจัดสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้นักเรียน โรงเรียนระบุว่าได้ผลดี และยังไม่ทราบผลเพราะกำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหา ในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน (ร้อยละ 50.00)